

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

246

பவளவிழா நாயகர்
கவிஞர் ஷெல்லிதாசன்

ஒளர்: 21

கடர்: 06

246

பரிதவி மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி.** ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
- தொ.நகல்** ☞ 0094-11-2362862
- இணையம்** ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
- மின்னஞ்சல்** ☞ தளம்.ஞானம்.இலங்கை
editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
- அஞ்சல்** ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
- வங்கி விபரம்** ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம்** ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம்	: ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம்	: ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூ 20,000/=
- ஒரு வருடம்
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின் பொறுப்பானவர்கள்.
- புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- **கவிதைகள்**
  - மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா 09
(அவுஸ்திரேலியா)
  - கவிஞர் செ. குணரத்தினம் 12
  - ராணி சீதரன் 15
  - N. கோபி / சோ.ப. 17
  - ருஸ்னா நவாஸ் 19
Rudyard Kipling /
பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் 28
  - வதிரி சி. ரவீந்திரன் 30
  - எல். வஸீம் அக்ரம் 37
  - கலாநிதி ஜீவகுமாரன் 40
  - செல்லையா சுப்ரமணியம் 48
- **சிறுகதைகள்**
  - எஸ். சிவகலை (Dr. S. Ratha) 03
  - பொ. கருணாகரமூர்த்தி (பெர்லின்) 10
  - வே. தில்லைநாதன் (குறுங்கதை) 16
  - இணுவை இரகு (குறுங்கதை) 23
  - நீ. பி. அருளானந்தம் 26
  - கலாபூஷணம் எம். எம். மன்ஸூர்
(குறுங்கதை) 34
- **கட்டுரைகள்**
  - திருமலை சந்தா 07
  - பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 13
  - வடகோவை பூ.க. இராசரத்தினம் 18
  - சந்திரகௌரி சிவபாலன் (கௌசி)
(ஜேர்மனி) 21
  - B. சந்திரன் ஐயர் 24
  - பேராசிரியர் செ. யோகராசா 33
- **நூல் இரசனைக் குறிப்பு**
  - கோகிலா மகேந்திரன் 35
  - தி.ஞா. 44
- **பத்தி**
  - தமிழ்மணி மானா மக்கீன் 39
  - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 41
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
  - கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 45
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 47

ஆசிரியர் பக்கம்

கொரோனா பரம்பலைத் தடுக்க மக்களின் விழிப்புணர்வே உடனடித்தேவை

உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் கொரோனா தொற்றின் இரண்டாவது அலை இப்போது இலங்கையை ஆட்டிப்படைக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இலங்கையின் சகல மாவட்டங்களிலும் கொரோனாத் தொற்று இருப்பதாக அறியப்பட்டுள்ளது.

இவ்வருடத்தின் மார்ச் மாத ஆரம்பத்தில் இந்த நோயின் பரவல் இலங்கையில் காணப்பட்டபோது அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கை எடுத்து ஊரடங்குச் சட்ட திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி கைவரல் பரவலை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தது. ஆனால் ஒக்டோபர் மாதத்தில் ஆரம்பித்த இந்த நோயின் இரண்டாவது அலையை இப்போது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாகவே தோன்றுகிறது.

நவம்பர் முதலாம் திகதிவரை பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டோர் இந்நோயின் தொற்றுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் எனவும் 20 பேர்கள் வரை மரணமடைந்திருக்கிறார்கள் எனவும் அறியமுடிகிறது. நாளுக்குநாள் தொற்றாளர்களின் அதிகரிப்பு விகிதம் அதிகரித்துச் செல்வதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. கைவரல் தொற்று நாடளாவிய ரீதியில் வேகமாகப் பரவுகின்ற நிலையில் அதன் அடுத்த கட்டமான சமூகப் பரவலாக மாறும் அச்சுறுத்தல் உள்ளதாக சுகாதார வைத்திய அதிகாரிகள் எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார்கள்.

இந்தத் தொற்றின் தாக்கத்தினால் நாட்டில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பொருளாதாரத் தாக்கங்கள், மக்கள் தொழில்செய்யும் முறை, பிள்ளைகள் கல்விகற்கும் முறை, பொழுதுபோக்கு முறைமைகள், உலக ஒழுங்குகள், சமூக உறவு, தனிமனித செயற்பாடுகள் என கொரோனாவின் தாக்கம் ஊடுருவாத இடமே இல்லை.

இந்த நோயின் பரம்பலைத் தடுக்க அரசாங்கம் பலதரப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்கிறது. பொது ஊர்வலங்களுக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. திரை அரங்குகள் மூடப்பட்டுள்ளன. பொதுக்கூட்டங்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருத்தரங்குகள், மேலதிக வகுப்புகள், அநாவசியமான பயணங்கள், களியாட்டங்கள், ஒன்று கூடல்கள், ஆடம்பரத் திருமணங்கள், ஏனைய கலாசார விழாக்கள், பொது வழிபாடுகள் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்களில் மக்கள் ஒன்றுகூடல்கள் போன்றவற்றைத் தவிர்க்குமாறு அறிவுறுத்தல்கள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தனிநபர் சுகாதாரம் பேணல், முகக் கவசம் அணிதல், அடிக்கடி சவர்க்காரம் போட்டுக் கைகழுவுதல், சமூக இடைவெளியைப் பேணுதல், கூடியவரை வெளியே செல்வதைத் தவிர்த்தல் போன்றவை அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

இருந்தபோதிலும் பொதுமக்கள் பலர் இதுவிடயத்தில் அலட்சியப் போக்கு உடையவர்களாகவும், விளக்கமற்றவர்களாகவும், தப்பிப்பிராயம் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அரசாங்கம் விடுத்திருக்கும் அறிவுறுத்தல்களை மீறி மக்கள் தொடர்ந்தும் செயற்படுவருகிறார்கள் என்பதை தினம் தினம் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இதுவரை மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இந்த நோய்க்கான மருந்து கண்டு பிடிக்கப்படும்வரை பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பே இந்த நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரே வழியாகும். பொதுமக்கள் அரசாங்கத்தின் சட்டதிட்டங்களை மதித்து நடக்கவேண்டும். மனிதர்களின் மனப்பாங்கில் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும் சுயகட்டுப்பாடு, சுய ஒழுக்கம், சுய பாதுகாப்பு போன்றவை மிக முக்கியமானதாகும்.

மக்கள் பொறுப்பின்றி அலட்சியமாகச் செயற்படும் பட்சத்தில் இந்த அபாயம் எம்மைத் தாக்குவதை எந்தவகையிலும் தடுக்கமுடியாது என்பதே யதார்த்தம்.

கைவரல் தொற்றின் அபாயம் தற்போது பாரதாரமான கட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சகலரும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இதனைக் கட்டுப்படுத்தி பாதுகாப்பான நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பே இன்று வேண்டப்படுவதாகும். மக்கள் விழிப்புடன் இருந்து சுகாதார விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதே இதற்கான ஒரேவழி என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லி

சிறுகதை

பரந்து கிடக்குமோர் சீன சாம்ராச்சியத்தின் மத்திய மாகாணம். இங்குள்ள ஹான்ஸ் நதிக்கரை ஓரமாக ஒரு வானுயரக் கட்டிடம். இதன் முன்றலிலுள்ள இரண்டு நான்மு மரங்கள் 'பிளமிங் நுண்ணுயிர் ஆராய்ச்சி மருத்துவமனை' எனப் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட வெள்ளித் தகடுகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தன. மரங்கள் வளர வளரப் பெயரும் உயர்ந்து கொண்டிருந்தது. சாம்பல் நிற அடிவானத்தில் எழுகின்ற சூரியனின் ஒளிக்கீற்றுக்கள் ஹான்ஸ் நதியில் நேர்கோடுகளாக விழும்போது தெறிப்படையும் ஏழு நிறங்களும் பெயர் தாங்கிய வெள்ளித் தகடுகளில் ஒரு வானவில்லை உருவாக்கியிருந்தன.

இந்த மருத்துவ மனையிலேதான் நுண்ணுயிர் உயிரியலில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற இளம் மருத்துவன் ஜெயபோ கடமையாற்றுகிறான். நெற்றியின் முன் விழுந்து பரவிக் கிடக்கும் கருமையான சுருள் முடி எதிலும் அச்சமோ வியப்போ அடையாத சாதாரண தோற்றம், எந்நேரமும் மருந்து வாசனையும் தொற்று நீக்கிகளின் வாசனையும் வீசும் வெள்ளைக் கோட், இவைகளைக் கொண்டு அவனை இலகுவாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில்தான் அதிக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பான். இவனிடம் காணப்பட்ட அசாதாரண இயல்பு என்னவென்றால் மிகவும் ஆபத்தான நுண்ணுயிர்களை ஆராய்ச்சி செய்தாலும் அச்சமின்றிக் காணப்படுவான். இருந்தபோதிலும், நோயாளர்களின் வலி

எஸ். சிவகலை
(Dr. S. Ratha)

மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையிலும், துன்பப் பட்டவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் நோக்கிலும் தனது படைப்புகளை உருவாக்கி வருவதாகக் குறிப்பிடும் Dr.சிவகலை (ராதா) கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் வைத்தியராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

யாழ்ப்பாணம் வேலணையைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட இவர், தனது ஆரம்பக் கல்வியை வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் பின்னர் வேலணை மத்திய கல்லூரியிலும் பெற்றவர். இடைநிலைக் கல்வியை யாழ். சண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் பெற்று தனது உயர்கல்வியை யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று வைத்தியராகச் சித்தியடைந்தவர். இவர் உளவியலில் சிறப்புத் தேர்ச்சிகான பட்டப்படிப்பை கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பூர்த்திசெய்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நிவாரணியாகவும் பணியாற்றினான். தான் கற்ற மருத்துவ சேவையை வறுமைக் கோட்டின் அடிமட்டம்வரை வழங்குவதில் எப்பவும் அவன் பின்நின்றதில்லை. இத்யாதி களால் அவனை அறியாதோர் அம் மருத்துவ மனையில் இல்லையெனலாம்.

டாக்டர் ஷியாசிஸ் அழகும் கவர்ச்சியும் ததும்பும் ஏற்ற இறக்கங்களைக் கொண்ட

அமர்ர் செம்யன் செல்வன் ரூபகார்த்த
சிறுகதைப் போட்டி 2020

தெரிவைப் பருவத்தினள். என்றாலும் மடந்தைப் பருவம் தானென்று மனச்சாட்சியில்லாமல் பொய் சொல்லலாம். இவளும் நுண்ணுயிர் உயிரியல் துறையில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவள். தொற்று நோய்கள் பற்றியும், இவற்றினால் மக்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புக்கள், நடத்தை மாற்றங்கள் பற்றியும், ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பவள். பிளமிங் மருத்துவமனையின் விளம்பரப் பக்கத்தில் வெளியான விளம்பரத்தின் மூலம் இந்த மருத்துவ மனைக்குள் நுழைந்தவள், நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் வெற்றிகரமான ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் இந்த மருத்துவமனையைச் சர்வதேசத் தரத்திற்கு தூக்கி நிறுத்தியது மட்டுமில்லாமல், இரவு பகலான இவளின் ஆய்வுகூட வேலை இவளை ஜெயபோவுக்கு நெருக்கமாக்கியது. இப்பொழுதெல்லாம் இவளைப் பார்க்கும்போது ஜெயபோ ஓர் தடுமாற்றத்தை உணரலானாள். காதல், கனவு, நம்பிக்கை என்பவற்றுக்கான காரணங்களை அவளிடமிருந்து தேடத் தொடங்கினாள். காதலை விட ஏதோ சக்தி வாய்ந்ததொன்று இவளிடமிருப்பதாக இவனுக்குள் ஓர் உணர்வு.

தனது அறையில் சில கோப்புக்களைப் புரட்டிப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டுத் தலையை நிமிர்த்தினான். புன்னகை கலந்த சிரிப்புடன் ஷியா அங்கு நின்றுருந்தாள். “குட்மோர்னிங் ஜெயபோ. மே கம் இன்” என்றவாறு முத்துப்போன்ற பற்கள் தெரியச் சிரித்தாள். பதிலுக்கு “குட்மோர்னிங்” என்றவன் “பிளீஸ் ஹாவ் எ சீட்” சொல்லியவாறே அவள் நீட்டிய காகிதத்தை வாங்கினாள்.

அழகிய ஆங்கிலக் கையெழுத்துகளில் “ஜேர்மன் பயோ டெக்” நிறுவனமிடமிருந்து ‘மோர்புர்க்’ நுண்ணுயிரியைக் கொள்வனவு செய்து அதிலிருந்து நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகள் தயாரிப்பதற்குரிய ஒப்பந்தத்திற்கு உங்களின் அனுமதியைக் கோருகிறேன். இப்படிக்கு உங்கள் உண்மையுள்ள ஷிஸ்.

நனவிலியிலிருந்து சுழன்று சுழன்று நனவுக்குள் வந்த கேள்விகளெல்லாம் வார்த்தைகளாக வரமறுத்துப்போக அணிந்திருந்த கண்ணாடியைக் கழற்றி மேசை மேல் வைத்தவாறு அவளை நோக்கலானாள். அவளும் ‘இதைப் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் எப்படி ஜெயபோ’ எனக் கேட்டவாறே பதிலுக்குச் சிரித்தாள்.

மிஸ் ஷிஸ் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் எப்பொழுதுமோர் சட்ட வரம்புக்குள் உற்பத்தி செய்யப்படல் வேண்டும். அதில் மாசுபடுத்தும் நுண்ணங்கிகள் வளர்ந்தால் மிகவும் ஆபத்தான விளைவுகளைச் சந்திக்க நேரிடும். ‘அல்ட்ரா சென்ட்ரிபிக்கேஷன் வடிகட்டுதல்’ சரிவரப் பேணப்பட வேண்டும் இவ்வாறான பிரச்சினைகளெல்லாம் இருப்பதனால் இதை நாங்கள் போர்டு மீட்டிங்கில். முடிவெடுக்கலாமென மூச்சு விடாமல் கூறிமுடித்தான்.

‘தேங்க்ஸ் ஜெயபோ’ என்றவள் அவளிடமிருந்து விடைபெற்றாள்.

அவள் விடை பெற்றாளே தவிர அவளைப் பற்றிய எண்ணங்கள் அவளிடமிருந்து விடைபெற மறுத்து மூளையில் கேள்விக் குறிகளாக வளைந்து வளைந்து எழுந்தன. எத்தனையோ ஆராய்ச்சியில் வெற்றி பெற்றவன் இப்பொழுதுதான் தன்னுடைய மனதை ஆராய்ந்து பார்க்கிறான். அவனுடைய நனவிலிக்குள் சிதறிக்கிடந்து குவிய மறுக்கும் அவளைப்பற்றிய எண்ணங்களை கார்ல் ஜாங், பிராய்டு இலக்கான் ஆகியவர்களின் உளவியல் கொள்கைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து விடைகளைக் காண முடியாமல் அவ் எண்ணங்களிடம் தோற்றுப் போகிறான்.

போர்டு மீட்டிங் ஆரம்பமாகி சிறிது நேரத்தின் பின்தான் ஜெயபோ பிரசன்னமானான். போர்டு மீட்டிங் விவாதம் ஆரம்பமானதும் ஜெயபோ எழுந்து நின்று “ஜேர்மன் பயோ டெக்” நிறுவனத்தின் புதிய ஒப்பந்தம் பற்றி மிஸ். ஷிஸ் இப்பொழுது ப்ரெசென்ட் செய்வார். நீலநிற மினிஸ்ஸ்கேர்ட்டும், ஸ்லீவ் டீ ஷர்ட் உடனும் தங்கப் பதுமை போன்ற தோற்றமளித்தவள் ப்ராஜெக்ட் பற்றி விளக்கமளித்தாள். நுண்ணுயிரிகளை வரப்பூடகங்களில் வளர்க்கும் போது ஏற்படும் காண்டமினேஷன், தகுந்த வெப்பநிலை, பி.எச், வளர்க்கப்பட்ட நுண்ணுயிரிகளை செயலிழக்கச்செய்து நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளைத் தயாரிக்கும் முறைகள் என்பன பற்றி நேரம் போனது தெரியாமலே பேசினாள்.

நாடியில் வைத்த கையை அமர்ந்திருந்த கதிரையில் வைத்தவாறு மேனேஜிங் டைரக்டர், எக்ஸ்சலேண்ட் மிஸ் ஆனா ஏன் மற்றைய நிறுவனங்கள் இந்தவிதமான ஒப்பந்தத்தைப் பயன்படுத்த முன்வரவில்லை? என அவளைக் குறுக்கிட்டார். சிக்கலான கேள்வி என்றாலும் அவளிடமிருந்து ஒரே ஸ்பாட்டில் பதில்

ஆன்மாவால் கைவிடப்பட்ட சரீரமொன்று அபரக்கிரிகைகள் எதுவும் இல்லாமல் இறுதி ஊர்வலத்துக்குக்காகத் தாயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

வந்தது. 'பயம்'. நுண்ணுயிர்களின் பிறழ்வுகள் மனித இறப்புகளையும் உண்டாக்கி விடுகின்றன என்ற பயம்.

எங்களிடமுள்ள உயர் தொழில் நுட்பங்களையும், தொழில்நுட்பக் கருவிகளையும் கொண்டு இவற்றைத் தடுக்கலாம் என ஜெயபோ அவளுக்காக பொசிட்டிவ் ஆஃப் ரொசு செய்ய ஒப்பந்தம் போர்டு மீட்டிங்கில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

நுண்ணுயிரியிலிருந்து நுண்ணுயிர்க்கொல்லிகள் பிரித்தெடுக்கும் ஆய்வுகள் துரிதகதியில் ஆரம்பமாகின. ஷிஸ் இரவுபகலாக ஆய்வுகளை நடத்திக் கொண்டிருந்தாள். ஜெயபோ அவளுக்கு இதுபற்றிய தொழில் நுட்பங்களை விளங்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். இப்பொழுது ஒரே அறையினுள் ஒரே மேசையில் எதிரெதிராகக் கைக்கெட்டிய தூரத்தில்தான் இருவரும் அமர்ந்திருந்தார்கள். நேத்திரங்கள் நேருக்கு நேராகச் சந்தித்துக் கொண்டன. புன்னகையுடன் அவள் தலை குனிந்திருந்தாள். அவன் புன்னகையுடன் தலை நிமிர்ந்தான். மனதின் நினைவிலிக்குள் சிதறிக்கிடந்த உணர்வுகளுக்கெல்லாம் உயிர் கொடுத்து இப்பொழுது பேசலானான்.

“ஷிஸ் வெளிப்படையா சொல்லுறன்.. வாழ்க்கை என்றால் அதில் எல்லையில்லாத தேடல் இருக்க வேணும். கவர்ச்சி, செக்ஸ், காதல், இவை எல்லாவற்றையும் மீறிய ஓர் உறவை உன்னில் இஸ்தாபிக்க முடியுமென நான் நம்புறன். காதலையும் மீறிய எதோ வொன்று அதைவிட சக்தி வாய்ந்தது. பல்புக்கும் பற்றிக்குமுள்ள தொடர்பு போல...” சொல்லிவிட்டு ஜன்னலின் வெளியில் பார்வையைச் செலுத்தினான்.

“ஜெயபோ வெதர் யு ஆர் ரைட்.. ஓர் றோங்” பட். சில சமயங்களில் காதலெனும் உணர்வு சில தவறுகளால், சில சத்தியங்களால், சில சமயங்களில் ஏன்? இறக்கும் போது கூடத் தோன்றலாம்.

ஜன்னலின் வெளியே பார்த்தவன் இப்பொழுது ஆச்சரியம் கலந்த உணர்வோடு அவளை நோக்கிக் குனிந்தான். இருவருடைய வெளிச் சுவாசக்காற்றின் இடைவெளி குறைந்தது. அவளுடைய கரங்களைத் தனது கரங்களால் பற்றினான். போகத்தின் வாசல் திறந்து கொள்ள, அவளுடைய காதில் கிசுகிசுத்தான்.

‘ஷிஸ் நீ என்றும் என்னுடைய காதலையும் மீறிய அந்த அபார சக்தியின் தேடலுக்காக’ என்றபோது யாரோ கதவில் தட்டுமோசை கேட்டு அவளிடமிருந்து விலகியவன் கதவை நோக்கி நடக்கலானான்.

அன்று நேரத்துடன் மருத்துவமனைக்கு ஜெயபோ வந்திருந்தான். நுண்ணுயிர்க்கொல்லி தயாரிப்பின் இறுதிக்கட்ட நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. ஆப்பிள் போனிலிருந்து அவனுக்கு அவசர அழைப்பு.. போனின் ஒன் செய்யும் பொத்தானை இழுத்தவன் மறுமுனையில் சொல்லப்பட்ட தகவலால் நிறுத்தும் பொத்தானை அழுத்தியவன் சுத்தமாய் அதிர்ந்து போய் இருந்தான். காதுக்குள் பூமி குலுங்கியது

மறுமுனையில் ஷிஸ் இன் அம்மா சொல்லிய தகவல் ‘ஷிஸ் சிவிய பீவர் ஆல் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்... இப்பொழுது தன்னை சதாகிரித்துக் கொண்டவன் ஆம்புலன்ஸ் வண்டியில் நேராக அவளுடைய வீட்டுக்குப் பறந்தான். அங்கு அவன் கண்ட காட்சி அவனைச் சங்கடமான சூழ்நிலைக்கு இட்டுச் சென்றிருந்தாலும் நிதானத்தை வரவழைத்தவனாய் கட்டிலில் ஓரத்தில் படுத்திருந்து வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்தவளைத் தாமதியாமல் அம்புலன்ஸில் ஏற்றியவன் அதன் அக்சிலேட்டரை மிதிக்க வண்டி மருத்துவமனை நோக்கி ஜெட் வேகத்தில் பறந்தது. அது எழுப்பிய அபாய ஒலியால் மருத்துவ மனையின் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவு ஏற்கனவே தயார்நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது ஷிஸ் அதிதீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டாள். வெள்ளைநிறக் கோட்டை அணிந்துகொண்ட ஜெயபோ தானே இப்பொழுது அவளுக்குச் சிகிச்சையளிக்கும் மருத்துவனாக மாறினான்.

தான் வேலை செய்து பழகிய சூழ்நிலை அவனுக்கு நிதானத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும், அவனது உணர்வுகள் கடலிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்ட மீனாகத் துடித்தன. சிகிச்சைகளை ஆரம்பித்தான். அவனுடன் எப்பொழுதும் கடமையாற்றும் ஹெட் நேர்ஸ் இரத்தப் பரிசோதனையிலிருந்து, போலிமரிஸ் செயின் ரியாக்சன் வரையிலான எல்லாப் பரிசோதனைகளையும் செய்து முடித்து

அவற்றின் ரிபோர்டுக்களையும் அவனிடம் சமர்ப்பித்தாள். தொழிலிலும் மனப்போக்கிலும் தொற்று நோயியல் மருத்துவன் என்பதால் அவனுக்கு ரிப்போர்ட்டுக்களை நுணுகி ஆராய வேண்டிய அவசியமிருக்கவில்லை. அனு பவம் போதுமானதாக இருந்தது. ஷிஸ்க்கு என்ன நடந்தது என்பது தெளிவாகப் புலப்பட்டது.

மேபேர்க் வைரஸ்சிலிருந்து நுண்ணுயிர்க் கொல்லி தயாரிக்கும்போது எங்கேயோ பிறழ்வு நிகழ்ந்து வெளியேறிய வேறொர் வகையான வைரஸ் சிஷியின் உடலினுள் தொற்றிக்கொண்டது. என அருகினில் காத்திருந்த நர்சுக்கு விளக்கமளித்தவன் தாமதியாமல் கையுறைகளுக்குள் கைகளை நுழைத்தவாறே ஷிஸ் இன் கட்டிலை நெருங்கினான்.

இரத்தத்திலுள்ள ஹீமோக்ளோபின் அளவு குறைந்துள்ளதாலும் சுவாசச் சிற்றறைகள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவளுக்குச் சுவாசிப்பது சிரமமாக இருந்தது. செயற்கை சுவாசிக்க கருவியைப் பொருத்திவிட்டு இதயத் துடிப்பைச் சோதிப்பதற்காக கழுத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ஸ்டெத்தை அவளின் நெஞ்சின் இடப்பக்கம் வைத்தான். இருதயம் மிகவும் பலவீனமாகத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அவளுக்காக அவனது இருதயமும் சேர்ந்து துடித்தது.

தன்னைத் தானே மாற்றிக்கொள்ளும் இவ்வாறான வைரஸ்களுக்கு எவ்விதமான தடுப்பு மருந்துகளும் இல்லாததால் இண்டெர்பெரோன் ஆல்பா போன்ற நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிக்கும் மருந்துகள் நாளங்கள் வழியாக ஏறிக்கொண்டிருந்தன. ஜெயபோ அவளையே அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான். அவளுடைய சரீரம் படும் அவஸ்தை, அதன் பலவீனம், அதன் ஒவ்வொரு அசைவுகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவளுடைய உயிரை உடலிலிருந்து கப்ளீகரம் செய்ய முயன்றுகொண்டிருந்தன. ஜெயபோவோ அவளைக் காப்பாற்றப் போராடிக் கொண்டிருந்தான். எதையோ சொல்ல நினைத்துத் திறந்து மூடும் வழியாகக் காற்று வருவதும் போவதுமாக இருக்க அவள் கண்களை மூடிக்கொள்கிறாள். இதயத் துடிப்பில் விகற்பம் தெரிந்தது. உடலின் விளிம்பில் வந்து நின்ற அவளின் ஆன்மா அவனுடைய ஆன்மாவுடன் ஈனக்குரலில் பேசத் தொடங்கியது.

“நான் உங்களுடன் வாழ்நாள் முழுவதையும் கழிப்பதாக எண்ணுகிறேன். நான் உங்களை மனதார..... என்னைத் திருப்பி அனுப்பிவிடாதீர்கள்.” ஜெயபோவின் நனவிலியெனும் இரகசியச் சுரங்கத்திலிருந்த பிம்பமொன்று சுழன்று சுழன்று நனவினில் வந்து கொண்டிருந்தது. அதை அவன் கொடிய துன்பத்திலுமோர் மாபெரும் சக்தியாக உணர்ந்து கொண்டிருந்தான். நிசப்தம் குடி கொண்டது.

‘டாக்டர், ஷிஸ் பிழைச்சிருவாங்களா?’ அணிந்திருந்த தலையுறையைக் கைகளால் சரிசெய்தவாறே ஹெட் நேர்ஸ் நிசப்தத்தைக் கலைத்தாள்.

அவளை நோக்கித் திரும்பியவனின் வதனம் நிகழ்ந்துமுடிந்த சம்பவங்களின் ஓட்டு மொத்த விம்பமாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தது. நேர்ஸ் தனது அனுபவத்தால் நிலமையைப் புரிந்து கொண்டான். நெற்றியைச் சுருக்கியவாறு நேராக தனது ஒப்புதலுக்காக காத்துக் கிடைக்கும் ஜெர்மன் டெக் ஒப்பந்த நகல்களில் கையொப்பமிடுவதற்காக ஆய்வு கூடத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான். நுண்ணுயிர்க்கொல்லிகளைக் ஹார்வெஸ்ட் செய்வதில் தவறு நடந்துவிட்டது. என எழுதிக் கையொப்பமிட்டவன் அதை ஜேர்மன் பயோ டெக் நிறுவனத்திற்கு அனுப்புமாறு செக்ரிட்டியிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்த பொழுது எங்கிருந்தோ பாடலொன்று காற்றில் கலந்து வந்து கொண்டிருந்தது. ‘இரவல் தத்தவன் கேட்கின்றான், இல்லையென்றால் அவன் விடுவானா?’

ஷிஸ் அவனுக்கு கொடுத்துவிட்டு சென்றிருந்த காதலுக்கப்பாலான அந்த அபார சக்தியைக் கொண்டு அவன் மீண்டும் அந்த ஆராய்ச்சியை வெற்றிகரமாகச் செய்து அந்த நுண்ணுயிர்க் கொல்லியைத் தயாரிக்க ஆரம்பமானான்.....

மருத்துவமனையின் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவிலிருந்த ஆன்மாவால் கைவிடப்பட்ட சரீரமொன்று அபரக்கிரிகைகள் எதுவும் இல்லாமல் இறுதி ஊர் வலத்துக்குக்காகத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

ஜெயபோவின் ஆத்மாவோ ‘எலும்புக்கும் சதைக்கும் மருத்துவம் கண்டேன் இதற்கொரு மருந்தைக் கண்டேனா...? என ஈனசுரத்தில் கேள்வியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

இலக்கிய ஆளுமை பவளவீழா நாயகர் கவிஞர் வெல்லிதாசன்

அட்டைப்பட அதிதி

**வயதென்னடா வயதங்கே ஒரு
வாஸ்ப மென்பது மனசீனலே
உரங்கொள்கைகள் மெலெழுந்தால்
ஒர் மலைகூட பொடியாகும்!**

வயதை வார்த்தையாக்கி எழுபத்தைந்திலும் இளமை பொங்க கவி எழுதி வாழும் கவிஞர வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் உள்ள தலையாளி இவரது பிறந்த இடம். 17.05.1945இல் பிறந்த இவர் ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்.கலட்டி மெதடிஸ்மிசன் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராவிலும், உயர்நிலை கல்வியினை யாழ்/கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் வர்த்தகமும் நிதியியலும் கற்றார். 1974இல் திருக்கோணமலைக்கு தொழில் நிமித்தம் வந்து நீர்ப்பாசன பெருந்தெருக்கள் திணைக்களத்தில் தொழிலாளர் மேற்பார்வை யாளராகப் பணியாற்றி 2007இல் முகாமைத்துவ உதவியாளராக ஓய்வு பெற்றார்.

திருக்கோணமலை இவரது வாழ்விடமானது. இவரது இயற்பெயர் **ஔரம்பலம் கனகரத்தனம்**. தந்தை பேரம்பலம். தாயார் பூரணம். இவரது அறிவுசால் ஆசான் தோழர் மு. கார்த்திகேசன். ஈழத்துச் சிறுவர் பாடலாசிரியர்களுள் முக்கியமானவரான **வீத்துவான் வேந்தனார்** அவர்களிடம் கல்விகற்ற பெருமை இவருக்குண்டு.

ஈழத்து மூத்த தலைமுறை படைப்பாளிகளில் மிக முக்கியமானவர்களில் ஒருவர். கவிஞராகத் தன்னை இனம் காட்டிய இவர் பத்துக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார்.

**திருமலை
சுந்தா**

இவரது படைப்புகள் தினக்குரல், கடரொளி, தினகரன், நீங்களும் எழுதலாம், கற்பகம், கவிஞன், செங்கதிர், ஞானம், ஜீவந்தி போன்ற பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன.

சிறுகதை எழுத்தாளராக 2018இல் தன் னையும் அடையாளப்படுத்தியவர். இவர் சமூக உணர்வுமிக்கதொரு பல்துறை ஆளுமை மிக்க படைப்பாளி. இவரது வில்லிசைப் படைப்புகள் தமிழ்த்தின போட்டிகளில் வலய, மாகாண, தேசிய மட்டத்தில் வெற்றிபெற்றுள்ளன. இவரது மெல்லிசைப் பாடல்கள் ஐம்பதுக்கு மேல் இலங்கை வானொலியில் ஒலித்துள்ளது. இனிமை ததும்ப அற்புத வரிகளில் 1972 காலப்பகுதியில் காலை 7 மணி இலங்கை வானொலியில் இவரது பாடல்களை கேட்டு ரசித்த நாட்களை எண்ணும்போது மனம் எல்லையில்லா ஆனந்தத்தில் மூழ்கின்றது.

இவரது பாடலுக்கு பிரபல இசையமைப்பாளர் விஸ்வநாதன் - ராமமூர்த்தி அவர்கள் இசை அமைத்து பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

'நீங்களும் எழுதலாம்' கவிதை சிற்றிதழ் எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது.

இச்சிற்றிதழில் கவிஞரின் கவிதைகள் அநேக இதழ்களில் வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. இச்சஞ்சிகை தமது வாசகர் வட்டம் மூலம் நூற்றுக்கணக்கான நிகழ்வுகளை திருக்கோணமலையில் நடத்தியுள்ளது. இந்நிகழ்வுகளில் கவிஞரின் பங்குபற்றல் அளப்பரியது. இளமையில் தீவிர அரசியல் வேட்கை கொண்ட இவர் கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் கற்கின்ற நேரம் கன்னி என்கிற ரோனியோ சஞ்சிகையையும், வணிகமலர் என்ற மாணவ மன்ற ஆண்டிதழையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

தோழர் மு.கார்த்திகேசனின் அரசியல் வகுப்புகளில் கலந்துகொண்டு பல தொழில் நுட்ப கல்லூரி மாணவர்களையும் பங்குபெறச் செய்தவர். இடதுசாரி இயக்கப் பிரவேசம்

முலம் பல முன்னணி எழுத்தாளர்கள், அரசியல் அறிஞர்களோடு இவருக்கு ஏற்பட்ட நட்பு குறிப்பிடத்தக்கது. தோழர்களான டானியல், நீர்வை பொன்னையன், யோ.பெனடிக்ற்பாலன், செ.யோகநாதன், நந்தினி சேவியர், சில்லையூர் செல்வராசன், சாருமதி, எஸ். ஜி.கணேசவேல், கே.ஏ.சுப்பிரமணியம், இளங்கீரன், மாதகல் கந்தசாமி, ஜனகன், சி. கா.செந்திவேல் இவர்களின் நட்புடன் தமது இலக்கியப் பயணத்தை நடத்தியவர்.

இவரது மனைவி **கனகபாலதேவியும்** கவி புனைபவர். தினவதி கவிதாமண்டபம், திருமலை சுந்தாவை ஆசிரியராக கொண்டு வெளி வந்த மானுடம் சிற்றிதழிலும் இவரது கவிதைகள் இடம்பிடித்தன. மனைவியின் சகோதரி இராஜம். புஷ்பவனம் அவர்களும் ஆளுமை மிக்க படைப்பாளி ஆவார்.

மண்டுர் கவிஞர் சோமசுந்தரம் பிள்ளை, மண்டுர் தேசிகன் என்பவர்களும் கால ஓடத்தில் இவரது உறவினர்கள் ஆயினர்.

புதும வயதில் இலக்கிய ஆர்வலர்களான ஒரு இந்தியப் பிராமணர் குடும்பத்தினர் நட்பினால் அவர்கள் விரும்பி வாசித்த கல்கி, குமுதம், ஆனந்த விகடன், அசோகமித்திரன், கல்கண்டு, கண்ணன் போன்ற இந்திய சஞ்சிகைகளும் கலைச்செல்வி, மல்லிகை, புதினம், ஈழநாடு, சுதந்திரன் போன்ற சஞ்சிகை பத்திரிகைகளும் வாசிப்புக்கு தீனியாகின. ஜெயகாந்தன், கு.பா.ரா, தா.பா, மௌனி, ராமாமிர்தம், புதுமைபித்தன், கல்கி சாண்டிலியன், மு.வ போன்றவர்களின் எழுத்துகளும் யாழ். நூலகத்திலிருந்து வே. சுவாமிநாத ஐயரின் கட்டுரைகளும், ரசிய மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களும் கவிஞரை எழுதத் தூண்டின.

‘தோழா புறப்பு’ இவரது முதல் கவிதை ‘கன்னி’ சிற்றிதழில் பிரசுரமானது. இன்று இவர் நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகளின் சொந்தக் காரர். சமூகம், ஏழ்மை, வர்க்க முரண்பாடு, மொழி, இயற்கை என இவரது கவிதைகளின் உச்சத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். வீண் வார்த்தை அலங்காரங்கள் இவரிடம் காண்பது அரிது. சொல்ல நினைத்ததை சுவைபடச் சொல்லும் சிறப்பு இவரது தனித்தன்மை என்பேன்.

திருக்கோணமலை முன்னோடிகள் இலக்கிய குழுவில் செயல் பட்டவர். ஜோன் செல்வராஜா, நந்தினி சேவியர், இராஜ தர்மராஜா, தம்பி தில்லை முகிலன், திருமலை நவம், இராஜ்கபூர், பவானந்தன், நல்லை அமிழ்தன் போன்றோர் இவரது முன்னோடிகள் இலக்கியக் குழு சகாக்கள். கவிதை அரங்குகள், விமர்சன அரங்குகள், இவைகளில் இவரது குரல் அழுத்தமாக ஒலிப்பதைப் பார்த்து நான் அந்த நாட்களில் வியந்ததுண்டு. ‘புதுமை நெஞ்சங்கள்’ இலக்கியக் குழுவினரால் நடத்தப்பட்டு வந்த கவியரங்குகளில் இவரது வருகையும், கவி சொல்லும் இலாவகமும் என்னை அவர் மேல் நட்புக் கொள்ள வைத்தது. ‘புதுமை நெஞ்சங்கள்’ இலக்கியக் குழுவினரான கவிஞர். செ.நவசோதிராசா, திருமலை சுந்தா, கவிஞர் க.கோணேஸ்வரன், கனகசபை தேவகடாட்சம், கவிஞர் கெஜ. தர்மா மற்றும் கேணிப்பித்தன் அருளானந்தம், கௌரிதாசன், கௌரியாலன், வீ.என். சந்திரகாந்தி, தாமரைத்தீவான் போன்றோருடன் இலக்கிய நட்பினைப் பேணியவர். வவுனியாவில் ‘வழிகாட்டிகள்’ இலக்கியக் குழுவினரின் இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு திருக்கோணமலையில் இருந்து நானும் கவிஞர் செ. நவசோதிராசா அவர்களும் செல்வது வழக்கம். அங்கு இவரது அறிமுகம் எனக்கு கிட்டியது. நடைபெற்ற கவியரங்கு ஒன்றில் அவருடன் நானும் கலந்து கொண்டேன். கவியரங்குகள் பல கண்டவர். சிறந்தமேடைப் பேச்சாளர். இவரது முதலாவது சிறுகதை ‘ஒளியைத் தேடி’ கன்னி சிற்றிதழில் வெளியானது. இவர் **சம்மாதாளன்**,

கனகல் என்கிற புனைபெயர்களிலும் எழுதியுள்ளார்.

- (1) **செம்மாதுளம்பூ**, 2010 - கவிதை நூல், (கிழக்கு மாகாண இலக்கியப் பரிசு பெற்றது. நீங்கலும் எழுதலாம் வெளியீடு)
- (2) **நகர வீதகளில் நதிப் பீரவாகம்**, 2013 - கவிதை நூல்.
- (3) **வண்ண வண்ணப் பூக்கள்**, 2015 - சிறுவர் பாடல் நூல். அரச சாகித்திய விருது, வுஷனியா இரா. உதயணன் இலக்கியவிருது பெற்றது.
- (4) **எங்கள் ஓருத்த..**, 2017 - சிறுகதைத் தொகுதி. பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் கிழக்கு மாகாணம். வெளியீடு.
- (5) **பல்கலைச் செல்வ் இராஜம் பஸ்பவனம் படைப்புகள்** நூலின் தொகுப்பாசிரியர், 2017. வெளியீடு - ஆனந்தராஜனி.
ஆகிய நூல்களின் சொந்தக்காரர். ஈழத்து பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் இவரது எழுத்துகளை அவதானித்திருக்கின்றேன். இவரது மகன் **கனக தீபகாந்தனும்** இலக்கிய சாதாரியம் மிக்கவர். இளஞாயிறு என்கிற சிற்றிதழை வெளியிட்டுள்ளதை நானறிவேன். கலாபூஷண

விருது, அரச சாகித்திய விருது, வித்தகர் விருது, நகர முதல்வர் விருது, கலைமாமணி விருது இப்படி பல விருதுகளைப் பெற்றவர். இலக்கியச் சந்திப்புகளில் இவரது உரையாடல் காத்திரமானதாக இருக்கும். இதனைப் பல தடவைகள் நேரில் அவதானித்துள்ளேன். மனம் நோகப் பேசத்தெரியாதவர். தனது நிலைப்பாட்டில் இருந்து இம்மியும் பிசகாதவர். உள்ளொன்று வைத்துப் புற மொன்று பேசாதவர். தனது கொள்கை கோட்பாடுகளில் பேச்சொன்று செயலொன்றாய் வாழாதவர். வித்துவச் செருக்கற்றவர். இலக்கிய வீண்வம்புகளுக்கு போகாத அமைதிப் போக்குள்ளவர்.

“சோம்பலென்பதை நானறையேன் ஏந்த சொந்தத்தை நம்பியும் நான் வாழும் வீழும் வரையும் நானொயன் சிதற்கு வேண்டும் தடங்கொள் மனச்சூக்கு!”

என்ற அவரது கவிதை வரிகளோடு எனது இலக்கிய நண்பர்களில் ஒருவராய் என் மனத்தில் நிறைந்து வாழுகின்ற

பவளவிழா நாயகனை வாழ்த்துகிறேன்.

○ ○ ○

நீள் சுகத்தை சுமந்தபடி நீ வருவாய் தீபாவளி !

வண்ண வண்ண மத்தாப்பு
வகை வகையாய் பட்டாசு
எண்ண வெண்ண நாவூறும்
இனிப்பு நிறை பட்சணங்கள்

கண் எதிரே உறவினர்கள்
கல கலப்பைக் கொண்டு வர
மண்மகிழ மனம் மகிழ
மலர்ந்து வா தீபாவளி!

பெரு நோயின் தாக்கத்தால்
பெருந் தாக்கம் விளைந்திருக்கு
தெரு எல்லாம் களையிழந்து
உரு உடைந்து நிற்கிறது

வருங் காலம் தளையெண்ணி
மக்கள் மனம் தவிக்கிறது
வாடும் நிலை போய்கல
வந்து நிற்பாய் தீபாவளி!

நாகரிகம் பெருகி நின்று
நற் பழக்கம் ஓடியது
நாநிலத்தில் வாழ்க்கை முறை
நலன் சீழந்து வாடியது

மகேசுவ ஐயர் ஜெயராம் சர்மா
(அவுஸ்திரேலியா)

தீதெழுந்து சிறுமை உள்ளே
சிக்கும் நிலை ஆகியது
தீதகன்று ஒளி பரவ
தீபாவளி வந்து நிற்பாய்

புத்தாடை மனம் இருக்கு
புதுத் தெம்பு வரவேண்டும்
சொத்தான சுற்ற மெலாம்
சுகங்காணும் நிலை வேண்டும்

நித்தியமாய் வாழ் நாளில்
நிம்மதியும் வர வேண்டும்
நீள் சுகத்தை சுமந்தபடி
நீ வருவாய் தீபாவளி !

மனக் கலக்கம் போக்குதற்கு
வழி கொண்டு வந்துவிடு
மாசகன்று மருள் அகல
வரங் கொண்டு வந்துவிடு

மனை எல்லாம் மங்கலங்கள்
மீண்டும் வர வந்துவிடு
மனமகிழ விருந்து தர
வந்து நிற்பாய் தீபாவளி !

ஸயர் தெர்யத மன்தன்

சிறுகதை

பொ.கருணாகரமூர்த்தி
(பெர்லின்)

ஐந்துமணிவரையில் யாழ்நகரை வெதுப்பிக் கொண்டிருந்த வெயிலோன் ஐந்தரையாகவும் சற்று ஓய்வெடுக்கலாமென்று மரங்கள் கட்டிடங்களின் பின்னால் சரிந்திறங்க ஆரம்பித்திருந்தவேளை. எனக்குத்தெரிந்த அந்த மனிதர் மின்சாரநிலைய வீதியில் வடக்குமுகமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தார்.

நீங்கள் மலையாளப் படங்களுக்கு பரிச்சயமான நடுவயதுக் காரராயிருந்தால் ஜி.அரவிந்தனின் 'சிதம்பரம்' படத்தில் மாட்டுப்பண்ணை பராமரிப்பவராகவும், ஸ்மீதா பட்டிலின் கணவனாகவரும் ஸ்ரீனிவாசனைத் தெரிந்திருப்பீர்கள். அசப்பில் இவரும் ஸ்ரீனிவாசனைப் போலவே இருப்பார் ஆறடி உயரத்திலான கரிய திருமேனியுடையவருக்கு அப்போது விஞ்சிப்போனால் முப்பத்தைந்து வயதிருக்கும். நாலைந்து நாட்கள் தாடியுடனான முகத்தில் சோகத்தையோ மகிழ்ச்சியையோ வெளிப்படுத்தாத நிர்மலமான கண்கள். நீலநிறத்தில் வெள்ளைக் கட்டடங்கள்போட்ட லங்கா சாரத்தை லேசாக உயர்த்திக் கட்டியிருந்தார். மேலே ஒரு கொலரில்லாத வெள்ளை பனியன் அணிந்து அவர் ராணி தியேட்டருக்கு அணுகாமாயிருந்த கடைகளை வேடிக்கை பார்த்தபடி வீதியில் சென்றுகொண்டிருந்தார். பத்து வருடங்கள் கழித்து அவரைப் பார்த்ததும் எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அந்த எளியமனிதர் என் 14 வயதில் என் மாணம்போகாமல் ஒரு இக்கட்டிலிருந்து என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டவர். 'அண்ணே அண்ணே' என்று கூப்பிட்டபடி அவர் பின்னால் ஓடினேன். அவரோ தன்னை யார் 'அண்ணேயென்று கூப்பிடப்போகிறீர்கள்' என்று நினைத்திருப்பார்போல, 'கூப்பிடுவது தன்னையல்ல' என்கிற பாவனையில் திரும்பியே பாராமல் தன்பாட்டுக்கு மெல்லச் சென்றுகொண்டிருந்தார். முன்னே ஓடிப்போய் அவரை முன்மறித்தேன்.

“என்னையா கூப்பிட்டீர்” என்றார்.

“ஆமா... உங்களைத்தான்”

“யார் தம்பி நீர்... உம்மைத் தெரியலையே என்ன விஷயம்” என்றவர் கடைவாயில் ஒரு சிறு குச்சியிருந்தது.

முன்பொருமுறை வன்னியில் இப்படி வாயில் குச்சிவைத்துக்கொண்டு வேலைசெய்து கொண்டிருந்த ஒரு மலையகத் தொழிலாளியிடம் 'எதுக்கு வாயில் குச்சி வைத்திருக்கே' என்று கேட்டபோது 'வாயில் பீடியோ, ஒரு பொயிலக்காம்போ வைத்திருந்தால் வாய் ஊறிக்கிட்டே இருக்குமா... பசிக்காது அய்யா' என்று சொன்னது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

“அண்ணே உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாததில் அதிசயமில்லை... ஆனால் எனக்கு உங்களைத் தெரியும், உங்களை மறக்கவும் முடியாது.”

“எப்படி... உம்மை நினைவில்லையே...” என்று நெற்றியைத் தேய்த்தார்.

“உங்க கையால நான் பலமுறை சாப்பிட்டிருக்கேன்னை.”

“எங்கே எப்பிடி...”

“நீங்கள் முந்தி அனுராதபுரம் பராசக்தி விலாஸில வேலை செய்தனீங்களல்லோ.”

அவர் ஆமென்றோ இல்லையென்றோ சொல்ல வில்லை, என் முகத்தை உற்றுப்பார்த்தார்.

“அதிப்ப பத்து வரியமாச்சு... அப்போ நீர் சின்னப்பெடியனாய் இருந்திருப்பீர் ஞாபகத்தில் இல்லை அப்பன்.”

“சரி வாங்கண்ணே மலாயா க. பேயில போய் ஒரு டீ குடிப்பம்”

சிறுகதை

“என்னட்டைப் பெரிசாய்ச் சக்கரமில்லைத் தம்பி.”

“அண்ணே..... நாந்தானே உங்களைக் கூப்பிடுறன், காசில்லை எண்டுறியள் சும்மா வாங்கோ.”

அரை மனதுடன் திரும்பி வந்தார். மலாயா க.:பேக்குள் நுழைந்ததும் பார்த்தேன், அப்போது அவர் வாயிலிருந்த குச்சியைக் காணவில்லை. க.:பேயில் அவ்வளவு கூட்டமில்லை, .:பான் மட்டும் ‘கிறீச்... கிறீச்’சென்று தாளையத்தோடு சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பக்கமாக இருந்த மேசையில் நாம் எதிர் எதிராக அமர்ந்தானதும், கீரைவடைக்கும் போண்டாவுக்கும் டியுக்கும் ‘ஆக்ளை’ கொடுத்தேன்.

“அண்ணை தாராளமாய் வேண்டியதைச் சாப்பிடுங்கோ, வேறேதாவது சாப்பிடிற தென்றாலும் சொல்லுங்கோ.”

“அவர் எடுத்துக் கடித்த வடையை ஆட்டி இதுவே போதும்” என்றார்.

“டவுனுக்கு ஏன் வந்தீர்கள்... உங்க சொந்த ஊர் எங்கே அண்ணே” என்று இரட்டைக்கேள்வியாய்ப் போட்டேன்.

“பொன்னம்மா மில்லி வேலை ஏதோ இருக்கென்று அறிஞ்சுவந்தன், அந்த வேலைக்குப் பொறுப்பான ஆள் எங்கேயோ மோட்டார்ச் சைக்கிளில் போயிருக்கிறாராம், ஆறுமணிபோலதான் வருவாராம், அம்மட்டும் அங்கே என்ன பண்ண.. அதுதான் சும்மா இப்படி இந்தப்பக்கம் வந்தன். சொந்தவூர் எழுவைதீவு, எட்டுமணிக்கு கடைசிபோட், விட்டிட்டால் பிறகு போகேலா.”

“எப்ப அண்ணை பராசக்திவிலாஸ் வேலையை விட்ட நீங்கள்..”

“எழுவத்தேழு கலவரத்தோடை பராசக்திக்கும் நெருப்பு வைச்சிட்டாங்கள், அது சிங்களாட்களுக்குச் சொந்தமான கட்டிடம் என்றபடியால் மேலுக்கும் தீ பரவமுதலே அணைச்சுப் போட்டாங்களாம். ஆனால் நான் கலவரங்களுக்கு முதலே அங்கிருந்து கழன்றிட்டன். அதால் அடிகிடி யொன்றும் விழேல்ல தப்பிட்டன்.” முதன்முதலாக இலே சாகப் புன்னகைத்தார்.

“ஏன் என்னாச்சு... ஏன் கழட்டினீங்கள்”

“வேறையென்னவாயிருக்கும்.... முதலாளி மாரோட சம்பளப் பிரச்சனைதான்.”

“குடும்பமோ பிள்ளையோ எனக்கு என்றிட்டு மாசாமாசம் சம்பளத்தை நான் வாங்காமல் விட்டதில் ஒரு வரியத்தான் சம்பளம் முதலாளியிட்ட தொங்கப் பார்த்துது. ஆறுமாதம் அலையாய் அலைஞ்சு நடையாய் நடந்து ஒருமாதிரி ஆறுமாதத்துக்குரியதை வாங்கியிட்டன், இன்னொரு ஆறு மாதத்தான் சம்பளம் ஆயிரத்தைநூறு ரூபாய்மட்டில் தொங்கிபோச்சு, ரயிலில் போய்வரவே 25 ரூபாவேணும் தெரியுந்தானே, டெலிபோன் எடுத்தாலும் முனா என்னோட கதைக்கப் பஞ்சிப்பட்டார்.. பிறகு எங்கே தொலையட்டும் என்று விட்டிட்டன்.”

அவருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீனிவாசன் ஒருநாள் ஆபத்துபாந்தவனாய் எனக்குச் செய்த உதவியின் நினைப்பு எனக்குக் கழுத்துவரை வந்துவந்து போனது. அதை அவருக்கு சொன்னாலே நெஞ்சைவந்தடைத்த அம் முட்டு விலகும்போலிருக்கவும் சொல்லலானேன்

“அண்ணை நான் ஒருநாள் இரவு உங்க பராசக்தியில் 10 இடியப்பமும் மீன் குழம்பும் சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு 01.50 ஐக் கொப்பியில் எழுதியிட்டு வெளிக்கிட.... நீங்கள் கொப்பியை எடுத்துப் பார்த்திட்டு ‘தம்பி கிழங்குக் குழம்புதான் 50 சதம், மீன் குழம்பு ஒரு ரூபா, அதனால் கணக்கு 2.00 ரூபா’யென்று சொல்லித் திருத்தினீங்கள், முதலாளியிட்டைக் காட்டிக்கொடுக்கேல்லை. அதை என்னால் மறக்க முடியாதண்ணை”.

“அந்த முதலாளியும் அப்பிடயொன்றும் சுத்தபத்தமான ஆட்கிடையாது, அவர் தர வழிக்கு நாம நேர்மையாய் இருந்திருக்க வேண்டியதில்லை ” என்றார்.

“அவர் திருடனாகவே இருந்திட்டுப் போகட்டும், அது நமக்குப் பொருட்டல்ல ஆனால் நாமல்லோ நேர்மையாய் இருக்கோணும், நாம வழக்கிற இடமல்லோ எம்மைத் தொந்தரவு செய்யும்... வார்த்தைகளை மேவிவிட்டேன்..

நான் சொன்னதை அவர் வீறமைவாக (சீரியஸ்) எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. சற்று இடைவெளிவிட்டுக் கேட்டார்

“தம்பி இபோ என்ன செய்யிறீர்.”

“நான் இன்னும் இரண்டு கிழமையில்

ஜெர்மனிக்குப்போக இருக்கிறன், அதுக்கான ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறன்”.

“அதிகமான ஆட்கள் இப்போ வெளியில்தான் பறக்கினம்.”

“இவ்வளவு காசைக்கொட்டி அங்கேபோக எனக்குமென்ன ஆசையே.. வேற வழியுந்தெரியேல்ல அண்ணை.”

சிறுறுண்டியானதும் அவரிடமிருந்து விடை பெறமுன்னர்,

“அண்ணை உங்களைச் சந்தித்த இந்த நாளின் நினைவாக ஒரு சின்ன ரூபகப் பரிசுதந்தால் வாங்குவீர்களோ..” என்றேன்.

“அதுதானே இத்தனை காலங்கழிச்சு என்னை நினைவுவைச்சு டியும் வடையும் வாங்கித்தந்திருக்கிறீர் பிறகென்ன...” என்றார்.

நான் இரண்டு 100 ரூபாத் தாள்களை எடுத்து மடித்து அவரிடம் நீட்டினேன்

“வேண்டாம் தம்பி, இப்பத்தான் உமக்கு நிறையச் சிலவு சித்தாயங்களிருக்கும். பிறகு நான் உம்மை எப்ப கண்டு இதைத் திருப்பித் தாறுது” என்றவர் அதை வாங்காமல் தன் இருக்கைகளையும் இறுக்கமாகப் பொத்தியபடி இருக்கையைவிட்டு எழும்பினார்.

“இல்லை நீங்கள் இதை எனக்குத் திருப்பித்தரவே வேண்டியதில்லை, இது உங்களுக்கான என் அன்பளிப்பாக்கும்.”

“நீர் வெளிநாட்டுக்குப்போய் சம்பாதிக்கத் தொடங்கிய பிறகென்றாலாவது பரவாயில்லை, இப்ப இதை வாங்கிவைச்சுக்கொள்ளுது எனக்குச் சரியாகப்படேல்லை” என்றபடி தன் கைகளை இன்னும் இறுக்கமாகப் பொத்திப் பிடித்தார். கடைசிவரையும் அவற்றை என்னால் விரிக்கவைக்க முடியவேயில்லை.

அன்றைய சந்திப்பில் அவரது பெயரை நான் கேட்டுத்தான் இருந்திருப்பேன், அவரும் சொல்லியிருந்திருப்பார், என்வயசோடு அது ஆவியாகிவிட்டது.. அவரை ரூபகப்படுத்த ஸ்ரீனிவாசன்தான் இருக்கிறார் என்றில்லை. இன்றைக்கும் என் தீராத கனவுகளில் ஆங்கில வேதியியல், கணிதவினாத்தாள்கள், வந்து நின்றாடித் துயில்கலைப்பதுண்டு. அதை நிகர்த்த அளவுக்குப் பெயர் தெரியாத அந்த மனிதரும் வந்துபோய்க் கொண்டேயிருக்கிறார்... காரணம் தெரியாமலே!

○ ○ ○

இறைவனின் ஊடாக எமனுக்கோர் விண்ணப்பம்!

புனிதமத யாத்திரைக்கு போவது போல் மண்ணுலகில் மனிதகுலம் முழுவதுமே மறைந்த பின்பு போய்ச் சேரும் நரகமோ மோட்சமோ நாமறியா இடங்களுக்கு ஒருதரம் சென்று பார்த்து ஊர்திரும்ப நல்ல வாய்ப்பு!

விருப்பமுள்ள யாவருமே விண்ணப்பம் செய்திருங்கள் ஒருத்தருக்கும் விசா, பாஸ்போட் ஒன்றுமே தேவையில்லை எருமைமாட்டு வாகனத்தில் எல்லோரும் சென்று வர எமதர்மர் ஒழுங்கு செய்வார். எவருமஞ்சத் தேவையில்லை

காணாமல் போனவரை கண்டு கொள்ள வசதியுண்டு வீணாகத் தேடித்தேடி விம்மியழித் தேவையில்லை மோட்சமென்றும் நரகமென்றும் மனிதரவர் வாழ்ந்திருப்பார் ஆட்கள் அங்கு இல்லையெனில் அவர் புவியில் சிறையிருப்பார்!

தொலைந்துபோன உறவுகளை துல்லியமாய்க் கண்டு கொள்ள இதைவிடவும் வேறுவழி எமக்கில்லை ஆனதினால் கதையளந்து கொண்டுமாமல் கவலைகளை விட்டு விட்டு இறைவனவன் ஊடாக எமனுக்கு விண்ணப்பீர்கள்

கவிஞர் செ. குணரத்தனம்

கலைகளும்

ஆட்சிநிரலின் பெயர்ச்சியும்

பேராசிரியர்
ஈர் ஜெயராஜ்

ஆட்சிநிரலின் பெயர்ச்சி (Paradigm Shift) என்பது நவீன மெய்யியற் புலத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு கருத்து வடிவம். “விஞ்ஞானப் புரட்சியின் கட்டமைப்பு” என்ற நூலில் **தோமஸ் கூன்** (1922 - 1996) முன்வைத்த அமைப்பியல் சார்ந்த ஒரு முன் மொழிவாக அது அமைந்துள்ளது. அறிவுத் துறையில் நிகழ்ந்த அமைப்பியல் நோக்கின் எழுச்சியோடு அவர் முன்வைத்த கருத்து வடிவம்கூடிய சிந்தனை ஈர்ப்பைப் பெறத் தொடங்கியது.

குறிப்பிட்ட ஒருவகையான சிந்தனை முறைமையைக் கைவிட்டு, பிறிதொருவகையான சிந்தனைத் தளத்துக்குள் பெயர்ச்சி கொள்ளலை அந்தக் கருத்துவடிவம் புலப்படுத்தும். “ஆட்சிநிரல்” என்பது சிந்தனை முறையோடு இணைந்து மேலோங்கிய வலுப் படுத்தலையும் உள்ளடக்கியது.

இயற்கை விஞ்ஞானத்துறையில் நிகழ்ந்த சிந்தனைப் பெயர்ச்சியை விளக்குவதற்கு தோமஸ்கூன் பயன்படுத்திய அந்தக் கருத்துருவம் மேலும் விரிவாக்கப்பட்டு, கலை இலக்கியம் உள்ளடக்கிய பிறதுறைகளுக்கும் நீட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எந்த ஒரு துறையிலும் அல்லது எந்தவொரு அறிவு ஆட்சிப் புலத்திலும் நிகழும் அடிப்படை மாற்றத்தை விளக்குவதற்கு அந்தக் கருத்து வடிவம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சிந்தனை முறைமையில் ஏற்படும் அடிப்படை மாற்றம் பற்றிய கருத்துக்கள் சமய இலக்கியங்களிலும் காவியங்களிலும் ஏற்கனவே செய்திகளாக இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. “உனது சிந்தனை முறைமையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாக கடவுள் உன்னை புதிய மனிதராக நிலைமாற்றம் பெறச் செய்துள்ளார்.” என்ற செய்தி வேறாக புதியஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்து மரபில் கண்ணன் எடுத்துரைத்த கீதையும் அடிப்படையான சிந்தனை மாற்றத்தை உந்திவிடும் பனுவலாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

தோமஸ்கூன் விஞ்ஞான வரலாற்று வளர்ச்சியில் நிகழ்ந்த அடிப்படையான சிந்தனை மாற்றங்களை ஆழ்ந்து உற்றுநோக்கி, ஆட்சிநிரலின் பெயர்ச்சிபற்றிய அறிகை வடிவத்தை முன்வைத்தார்.

ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவின் ஆட்சி (Knowledge Domain)க் கட்டமைப்புக்குள் நின்று, புலக்காட்சிகொண்டு வினைப்படும் நிலையில் இருந்து அடிப்படை மாற்றத்தை நோக்கிப் பெயர்ந்துசெல்லும் செயற்பாடாக, “ஆட்சிநிரலின் பெயர்ச்சி” நிகழும். அறிவாய் வியலில் நிகழும் உடைப்பு என்று அது விளக்கப்படும்.

சமூக விஞ்ஞானத் துறையில் நிகழ்ந்த ஆட்சிநிரல்நிலை பின்வருமாறு விளக்கப்படுகின்றது.

(அ) நேர்நிலைவாதம் அல்லது புலனறிவாதம் (Positivism): இந்த ஆட்சிநிரலில் புற வயமான நோக்கு, அகநிலையைப் புறந்தள்ளிவிட்டு அறிவைக் கட்டமைப்புச் செய்தல், காரணகாரியத் தொடர்போடு உய்த்தறிதலை நிகழ்த்துதல் முதலியவை வற்புறுத்தப்படுகின்றன.

(ஆ) சமூகக் கட்டுமானவாதம்: இந்த ஆட்சிநிரல் சமூகமாற்றம் என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்முறை என வலியுறுத்துகின்றது உண்மை என்பது என்றும் மாறாத நிலைத்த பொருள் என்பது நிராகரிக்கப்படுகின்றது. உண்மை சார்புடையது என்றும், களநிலை வரங்களுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றமடையும் என்றும் எடுத்துரைக்கப் படுகின்றது.

(இ) உற்றூர் (Critical) நிலை: வரலாற்று வளர்ச்சியில் உழைக்கும் வர்க்கம் மற்றும்

சுரண்டலுடன் மேலாதிக்கம் பெற்ற வர்க்கம் என்ற முரண்பாடுகள் தோற்றம் பெற்றமையும் சமூகமாற்றத்துக்கான வலுவூட்டல் பற்றியும் இந்த ஆட்சிநிரல் விளக்குகின்றது.

(ஈ) **பின் நவீனத்துவநிலை:** முன்னைய ஆட்சி நிரல்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளைப் பின் நவீனத்துவம் மேலெழுப்புகின்றது.

“சமூகவியல்” தனித்த ஓர் அறிவுப் புலமாக வளர்ந்துவரும் நிலையில், அதன் தொடர்ச்சியில் ஆட்சிநிரல்களை உருவாக்கும் முன்னெடுப்பு நிகழ்ந்துள்ளது. தொழிற்பாட்டுநிலை, முரண்பாட்டுநிலை, குறியீட்டு இடைவினைநிலை என்ற ஆட்சிநிரல்கள் சமூக வியலில் புலத்தில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன.

(ஐ) **தொழிற்பாட்டுநிலை:** சமூகத்தின் ஒவ்வோர் அலகும் தொழிற்படும் நிலையானது முழுமையான சமூக இயக்கத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் தொடர்ச்சியை விளக்குகின்றது.

(ஐ) **முரண்பாட்டுநிலை:** சமனற்ற சமூகவளர்ச்சியுடன் இணைந்த சொத்துக் குவிப்பும், அதிகாரக் குவிப்பும், ஒடுக்குமுறையும் என்ற முரண்பாட்டு நிலைகள் வழியாக நிகழும் இயக்கநிலையை இந்த ஆட்சிநிரல் புரிதலுக்கு உள்ளாக்குகின்றது.

(ஐ) **குறியீட்டு இடைவெளியியல்:** ஒவ்வொரு வருக்குமிடையே நிகழும் இடைத் தொடர்புகள் வழியாகவும், தொடர்பாடல் வழியாகவும், மொழிமற்றும் குறியீடுகள் வழியாகவும் சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளலை இந்தநிரல் குறிப்பிடுகின்றது.

“ஆட்சிநிரல்” என்பது சிந்தனையைக் கட்டமைக்கும் இயல்பை நெறிப்படுத்தும் விசையைக் கொடுப்பது சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அறிவின் ஆதாரங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கும், அறிவுதொழிற்படுவதன் வாயிலாக நிகழும் கலை இலக்கியம் மற்றும் அறிவியற் கண்டுபிடிப்புகளை உய்தறிந்து கொள்வதற்கும் ஆட்சிநிரல் என்ற கட்டுமானம் துணைசெய்கின்றது.

குறித்த கட்டமைப்பை மீறி அறிவும், நோக்கும் பாய்ச்சல் கொள்கையில் ஆட்சி நிரலிலே பெயர்ச்சி அல்லது உடைப்பு ஏற்படுகின்றது.

இயற்கை விஞ்ஞானப் புலத்தின் நிகழ்ச்சிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஆட்சிநிரலும் அதன் பெயர்ச்சியும் சமூக விஞ்ஞானத்துறைக்கும் பொருந்தாது என்ற மாற்றுக் கருத்துக்கள் மேலெழுந்தன. அவற்றை முன்வைத்தவர்களுள் **எம்.எல். ஹன்டா** முக்கியமானவர்.

சமூக விஞ்ஞானம், பலவகையான கருத்துக்களையும் பன்மை நோக்கையும் கொண்டுள்ள நிலையில் ஆட்சிநிரல் வகைப்பாடு பொருத்தமற்றது என எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

“ஆட்சிநிரல்” என்பதற்குரிய விளக்கம் பலவற்றையும் உள்ளடக்கிய நீட்சி கொண்ட தாயிருக்கும் நிலையில் அது சமூக விஞ்ஞானத்துறைக்கும் பொருந்தக் கூடிய இயல்பினதாயிற்று.

“ஆட்சிநிரல்” என்பது உலகநோக்கு, அனுபவங்களின் கூட்டானதிர்ட்சி, நம்பிக்கைகள் விழுமியங்களின் சேர்மானம். இவை மட்டுமன்றி சிந்திக்கும் முறைமை எனவும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

“ஆட்சிநிரல் வடிவமைப்பு” (Paradigm Design) என்ற கருத்துவடிவமும் அண்மைக்காலமாக மேலெழுச்சிகொள்ளத் தொடங்கியுள்ளது. வடிவமைப்பைத் தொழிற்படுத்தும் முறைமைக்கும் அதன் செயற்பாட்டின் போது, எழும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணலும் அதில் உள்ளடக்கியிருக்கும்.

கருத்து நிலையில் ஆட்சிநிரலுக்கும் “தொல்வகை” (Archetype) என்பதற்கும் இணைப்பு உண்டு. தொல்வகை என்பது அடிப்படையான அறிக்கை கோலத்தையும் மூலப் பிரதியையும் குறிப்பிடுகின்றது. அதனை அடியொற்றியே வேறு பிரதிகளும் ஆக்கங்களும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தொல்வகையை அடியொற்றியே நம்பிக்கைகளும், விழுமியங்களும் மேலெழுகின்றன. உலகநோக்கு உருவாக்கம் பெறுகின்றது.

தொல்வகை என்பது கலை இலக்கிய ஆக்கங்களுக்குப் பலவகையிலே கைகொடுக்கின்றது. சத்தியம் வெற்றிபெறல், தீமை வீழ்ச்சிகொள்ளல், அசுரருக்கும் தேவருக்குமிடையான போரும் தேவர்கள் வெற்றி கொள்ளலும், பிரயாணங்கள் மேற்கொள்ளலும் இடர்களை எதிர்கொண்டு பாதுகாப்பாகத்

திரும்புதலும், மீள் பிறப்பெடுத்தலும், இன் பியல், துன்பியல் என்ற பாகுபாடுகளும் தொல்வகைச் சிந்தனைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைவன. இவை கலை இலக்கியங்களில் பல நிலைகளிலும் பலவாறும் எடுத்தாளப் படுகின்றன.

குறிப்பிட்ட சிந்திக்கும் முறைமைக்கு தொல்வகை வழிகாட்டுதல் போன்ற இணையான செயற்பாட்டை ஆட்சிநிரலும் மேற்கொள்கின்றது. “தொல்வகைத் திறனாய்வு” தொன்மையான கலைச்சிந்தனை முறைமையை அடியொற்றி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆட்சிநிரல் கருத்து வடிவத்தை அடியொற்றி கலை இலக்கிய பெயர்ச்சிகள் விளக்கப்படுகின்றன. தொல்சீர் அல்லது செவ்வியல் ஆட்சிநிரலை மறுதலித்து நவீனத்துவம் என்ற ஆட்சிநிரல் தோற்றம் பெற்றது. நவீனத்துவத்தின் நோக்கையும் உட்பாங்கையும் நிராகரித்து சமகாலக் கலை இலக்கிய ஆட்சிநிரல் மேலெழுந்துள்ளது.

தமிழ் இலக்கிய ஆட்சிநிரலில் பெயர்ச்சிகள் நிகழ்ந்துள்ளமையைக் காணலாம். தொன் மையான கூட்டு வாழ்க்கையின் உலகநோக்கு வாய்மொழி இலக்கிய ஆட்சிநிரலால் வெளிப்பாடுகொண்டது. சிற்றரசுகளின் வளர்ச்சி யோடு தோற்றம் பெற்ற அறிகை முறைமை செய்யுள் ஆக்கத்தை நெறிப்படுத்திப் புதிய ஆட்சிநிரலை உருவாக்கியது. பேரரசின் வளர்ச்சியில் முகிழ்ப்புக் கொண்ட உலகநோக்கு காவிய உருவாக்கத்துக்குத் தளமிட்டுவேறோர் ஆட்சிநிரலை உருவாக்கியது.

நவீனத்துவம், மக்களாட்சி முறைமை யோடு எழுந்த உலகநோக்கும் விழுமியங் களும் சமகால இலக்கியங்களில் நீட்சி கொண்டுள்ளன. புதிய ஆட்சிநிரல் தோற் றம் பெற்றுள்ளது. தோமஸ்கூன் ஆட்சி நிரலமைப்பையும் பெயர்ச்சியையும் அறிவு சார்ந்த செயற்பாடாகவே நோக்கினார். அதேவேளை அறிவின் உருவாக்கத்துக்கும் சமூக இருப்புக்கும் சமூக இயங்கியலுக்குமுள்ள தொடர்பை மார்க்சியம் தெளிவுபடுத்தியது.

○ ○ ○

எல்லைக் கவசம்

ராணீ சீதரன்

சின்னம்மா ஆச்சி அழுகிறாள்
என்னவோ இடிவிழுந்த கதையாக
சீவனோபோனதெனச் சிரிக்காதீர்
காலங்காலமாய் ஆண்டுவந்த
ஆலமரமான கையொழுங்கை
அழுகுமட்டும் கெடவில்லை

உடம்புகுறைக்கும் உபவாசத்தில்
ஊளைச் சதைகரைந்து
காணாமல் போனதுபோல்
இடப்பரம்பால் கிழைத்துவிட்ட
ஏக்கம் இருக்காதா?
கேளுங்கோ

ஆறுபத்து ஆண்டின்முன்
கோழிக் கொண்டைபோல்
முள்முருக்குப் பூத்திருக்கும்
முக்கிளவையோடு பூவரசும்
பொன்வண்டைக் குடியிருத்தி
மின்மினியைக் காவல் வைக்கும்
ஓயாதுகரையும் அழகுணிக்குத்
தாலாட்டும் தாயாக்கி
கூவும் குயிலை
வாடகைக்கு இருத்தும்
எல்லைச் செங்கோலின்
கீனிமை சுமந்திருந்த
வெண்கொற்றக் குடையை
முற்றுக்கையிட்டு முறியடித்த
கவலை அவளுக்கு

கோபுரத்துநிழல் விழும்
கோயில் பின்வீதிதான்
காதலரைக் கூட்டிவைக்கும்
கள்ளரையும் சிக்கவைக்கும்
ஊர்வலத்தாலே உயிர்பெருக்கும்
ஆதரவான பேருறவு எண்ணாது
வேரோடு பிடுங்கி வெளியாக்கி
வெடுக்கென்று எழும்பியது மதில்
கிரூதர்புக் கைகலப்பில்
கிழ்பாடும் உண்டாக
புறக்கராசிப் புத்திக்குள்
கையொழுங்கை புருந்தாச்சு

கள்ளர் பிடிக்கவைத்த
கத்தரிவெருளியாய்
வெள்ளை மதிலில்
விழியிரண்டு பொருத்தி
எல்லை மறைத்து
இட்டார் முகக்கவசம்
ஆச்சிக்கு
கிட்டப் போகப்பயம்
கிருமித்தொற்றுக்கு.

எனது உயிர் நண்பன் சோமகேசன் பழுத்த அனுபவம் மிக்க அதிகாரி. சிறப்புமிக்க கல்வித் தகைமைகள் கொண்டவன். பல இடங்களில் பொதுமக்களிடத்திலும் அதிகாரிகள் மட்டத்திலும் நற்பெயர் பெற்றுப் பணியாற்றிய பின்னர் அண்மையில் சொந்த ஊருக்கு அருகாமையிலுள்ள சக்திமிக்க அலுவலகம் ஒன்றின் பொறுப்பதிகாரியாக இடமாற்றம் பெற்றுப் பணியாற்றி வருகிறான். கனவிலும் நனவிலும் தனது பிரதேசத்துக்கு இயன்றளவு சேவை செய்யவேண்டுமென்பதே அவனது அவா. அதை அவன் வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்தும் வருகிறான்.

ஐம்பது வயதைத் தாண்டியிருப்பினும் நோயற்ற கட்டுமஸ்தான உடல்வாகுகொண்டவன் சோமகேசன். எனது பால்ய நண்பனான அவனும் நானும் கடந்த ஓரிரு மாதங்களாக ஒழுங்காக காலைநடைப்பயிற்சி செய்வதிலும் மாலை வேளைகளில் ஓய்வுகிடைக்கும் சமயங்களில் டெனிஸ் விளையாடுவதிலும் பொழுதைக் கழிக்கிறோம்.

சோமகேசன் கண்டிப்பான ஊழலற்ற அதிகாரிமட்டுமன்றி கருணை நிறைந்த நெஞ்சமும் கலகலப்பான சுபாவமும் கொண்டவன். அவன் கூறும் வேடிக்கைக் கதைகளைத் தொடர்ந்து கண்டிப்பாக, சாகசவதமான, அட்டகாசமான அவனது சிரிப்பிருக்கும். அவனது உதவிநாடிவந்து பலன்பெற்ற ஆதரவற்றவர்கள் அவனைத் தெய்வமாக மதிக்கிறார்கள்.

ஏனோ சிலநாட்களாக அவன் சோர்வுற்றிருக்கிறான். முகத்தில் மலர்ச்சி இல்லை. வழமையான கலகலப்புமில்லை. திடீரென முதுமையுற்ற ஓளவையார் போன்ற தோற்றம். “உனக்கென்னவோ பிரச்சினையிருக்கு. மனம் விட்டுப் பேசு. மனப்பாரம் குறையும்” என நான் கூற, “போடா நீ பெரிய சைக்கையாற்றினல்”

என்ற அவனது சிரிப்புக் கலவாத மழுப்பல் என்னை மர்மத்தில் ஆழ்த்த ஆபத்தாந்தவனாக எனது உதவிக்கு வருகிறார் சோமகேசனுக்குக் கீழ்ப் பணிபுரியும் எனக்கு அறிமுகமான அதிகாரி ஒருவர்.

சிலநாட்களாகவே அரசபிரதிநிதியான அதிகாரி ஒருவரால் சோமகேசனின் நற்பணிகளுக்குத் தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறதாம். அந்த அரசியல்வாதி, சோமகேசனைவிட வயதில் மிகமிகக் குறைந்தவர். அவர் கற்ற கல்வி நிர்வாகத்தோடு தொடர்பின்றி இருப்பதோடு நிர்வாகம் சம்பந்தமான அறிவும் அனுபவமும் அற்றவராகவும் அவர் விளங்குகிறாராம். அலுவலகத்தில் தனக்கென ஓரிடத்தைக் கைப்பற்றியதோடு சோமகேசன் முன்னெடுக்கும் திட்டங்களெதுவும் தனது கண்காணிப்பின் கீழும் தனது அனுமதியுடனும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் எனவும் பணித்திருக்கிறாராம்.

அடுத்த சந்திப்பின்போது நண்பனுக்கு நான் இந்தத் தகவலை வெற்றிக் களிப்புடன் கூற, “ஓஹோ, மனோதத்துவ நிபுணர் இப்ப துப்பறியும் நிபுணராக மாறியிருக்கிறாரோ?” என்று சிரிக்கும் சோமகேசனது சிரிப்பில் சிறிதும் உயிர்த்துடிப்பில்லை. “சரி நானில்லாட்டில் என்றை இடத்திலை இன்னொருத்தன் இருக்கத்தானேபோறான். ஒரு மாதிரிச் சமாளிப்பம். சகிக்கமுடியாமல் போனா வேலையை நிசைன் பண்ணிப்போட்டு வாவா எண்டு அரிச்சக்கொண்டிருக்கிற மகளிட்டை வெளி நாட்டுக்குப் போயிடுவன். அங்கை என்னைப் போலை நிர்வாக அனுபவம் கூடின ஆக்களுக்கு உடனை வேலைகிடைக்குமாம். எனக்கெண்டா வெளிநாட்டுக்குப் போகக் கொஞ்சமும் விருப்பமில்லைத்தான். எதுக்கும் யோசிப்பம்,” பெருமூச்சுக் கலந்த வார்த்

தைகள் அவனது சலிப்பினைப் படம் பிடிக்கின்றன.

நண்பனது அடுத்த சந்திப்புக்காக நான் ஆவலோடு காத்திருக்கும் வேளை பேரிடியாக அந்தச் செய்தி தொலைபேசியில் சோமகேசன் செலுத்திய கார் விபத்தில் சிக்கி அவன் மருத்துவமனையில். எப்போதுமே நிதானமாகக் காரைச் செலுத்தும் அவனைப் பரமசிவன் கழுத்துப் பாம்பு தீண்டியிருப்பது தெளிவாகவே தெரிகிறது.

அண்மைக் காலமாக தொல்பொருள் இடங்களாக முளைவிட்டிருக்கும் புற்களில் குடிகொண்டிருக்கும் பரமசிவன் கழுத்துப் பாம்புகள் தீண்டக் காத்திருக்கும் பொது மக்களது இடர்பாடுகள் குறித்த கவலை என்னை அச்சுறுத்த என்னிலிருந்து எழும் நெடுமுச்சு காற்றில் கலக்கிறது.

நான் மருத்துவமனை செல்ல ஆயத்தமாகிறேன்.

○○○

தாத்தா

உங்கள் பாடுகொண்டாட்டந்தான்

ஆசிரியர் தரும்

வீட்டுவேலை செய்யவேண்டியதில்லை

ஓரும் பேருந்தைத் துரத்த வேண்டியதில்லை

ஆனந்தமாகக் கதிரையில் அமர்ந்தபடி

கட்டளை பிறப்பிக்கிறீர்கள்

எல்லாம் குறித்த நேரத்தில் வேணும்

தவறினால் குழப்பம் உண்டு பண்ணுகிறீர்கள்

ஒருமணிநேரம் ஷவரம் செய்கிறீர்கள்

கண்பார்வை தெளிவில்லையென்று சொல்லி

உங்கள் மீசையில் ஒளித்திருக்கும்

வெள்ளை மயிரைத் தேடிக்கண்டு

பிடுங்குகிறீர்கள்

மேசையில் உள்ள புத்தகங்கள்

ஒழுங்கு குழம்பக்கூடாது

உங்கள் பேனைகளை நாங்கள் தொடக்கூடாது

அப்பா மருந்து வாங்க மறந்தால்

என்னை வெய்யிலில் துரத்துகிறீர்கள்

ஆனால் என்னை வெய்யிலில்

விளையாட விடுகிறீர்களில்லை

எந்தச் சின்ன வேலைக்கும்

நன்னம்மாவை நோக்கிசத்தமிடுகிறீர்கள்

ஆனால் அவவுக்கு வயதாகிவிட்டதை

மறந்து விடுகிறீர்கள்

பிறர் முன்

'கிழவி'என்று அவவைக் கேலிசெய்கிறீர்கள்

பேரன்

**தெலுங்கு மூலம் :
N. கோபி**

எங்கள் தெலுங்குப் பாட நூலில் நீங்கள் இயற்றிய கவிதையைச் சேர்த்துள்ளார்கள்

நீங்கள் வாசித்துக் காட்டியபோது

எனக்கு விளங்கியது

ஆனால் ஆசிரியை அதில் வரும்

'சந்தி', 'சமாசம்' *

எல்லாம் கேட்டுப் பயமுறுத்துகிறா

ஆங்கிலத்தில் பொருள் தரட்டாம்

அன்றைக்கு 'விருத்தாப்பியம்' என்பதற்கு

ஆங்கிலம் கேட்டா

துள்ளியெழுந்து நான் விடைசொல்ல

என்னைப் பாராட்டினா

ஆனால் ஒருவிஷயம்

அன்றைக்கு நீங்கள் தில்லி போனபோது

நன்னம்மா உங்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டா

நீங்கள் இல்லையென்று

எனக்கும் அலுப்படித்தது.

தமிழில் : சோ.பு

* இலக்கண விளக்கங்கள்

சிறுகதைகளின் ஆக்கம் பொறுப்புள்ள சமுதாயப் பணியாகும்

வடகோவை
பு.க.சீராசரத்தினம்

வாழ்க்கை வளர்கின்றது. மலர்கின்றது. எனவே வாழ்க்கையில் காணப்படுகின்ற பலதரப்பட்ட அம்சங்களைப் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்து ஆக்கமும் தாக்கமும் நிறைந்த சிறுகதைகளைப் பலர் எழுதி வருகிறார்கள். மனித நேயமும், சமூக நோக்கும் கொண்ட கதைகள் பாராட்டைப் பெற்று வருகின்றன. 'ஞானம்' போன்ற சஞ்சிகைகள் தரமான சிறுகதைகளைப் பிரசுரித்து ஊக்கம் அளித்து வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பொருத்தமான போட்டிகளை உருவாக்கி ஊக்குவித்து வருகின்றன.

வாழ்க்கையில் காணப்படுகின்ற பலதரப்பட்ட அம்சங்களைப் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து ஆராய்ந்து பலர் சிறுகதைகளை ஆக்கி வருகிறார்கள். வாழ்க்கை ஒரு பேராட்டமாகவும், இயந்திரமயமாகவும் ஆக்கிக் கொண்டு வருவதைக் கதைகளில் சுட்டிக்காட்டி வருகிறார்கள். சமூக மாற்றம் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை, சிந்தனைகளை மையமாக வைத்து எழுதுவதையும் கதைகள் மூலம் நாம் உணரமுடிகிறது. இலக்கிய ஆக்கம், பொறுப்புள்ள சமுதாயப்பணி என்ற உள்ளூர்வோடு படைப்பாளிகள் தமது பங்களிப்பை வழங்கிய வண்ணம் உள்ளார்கள். உதாரணமாக இன்றைய சமுதாயத்திலுள்ள முரண்பாடுகளை நன்கு அவதானித்து அவை தோன்றுவதற்குரிய காரணங்களை அறிந்து, மாற்றுவழி கண்டு பிடிப்பதின் அவசியத்தை படைப்பாளிகள் நேர்மறையாகவும் மறைமுகமாகவும் வற்புறுத்தி வருகின்றனர். இதனால் சிறுகதைகளின் ஆக்கமும் பொறுப்புள்ள சமுதாயப் பணியாகிவிடுகிறது. படைப்பாளிகள் சீர்திருத்தவாதிகள் என்ற உணர்வோடு பொருத்தமான எண்ணக்கருக்களைத் தெரிவு செய்கிறார்கள். வாழ்க்கையில் குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தை ஒருவரில் எழும் அபாரமான உணர்ச்சி போன்றவற்றை சித்தரிப்பதில் ஆர்வம் உடையவராகிறார்கள் படைப்பாளிகள்.

ஒரு எழுத்தாளன் தன் உள் உணர்ச்சியின் தூண்டுதலால் யதார்த்தம் (Reality) என்ற நன்றாகக் காய்ச்சிய உலோகத்தை எடுத்து அதைப் பக்குவப்படுத்தி தனக்கு வேண்டிய உருவத்தைக் கொடுக்கின்றான். ஒரு படைப்பாளி தனது சிந்தனையின் பலாத்காரத்தால் உற்சாகம் பெற்று யதார்த்தத்தை நன்கு அடித்து உருவம் கொடுக்கின்றான். சுருங்கக் கூறின் சிறுகதைகள் சிறந்த கற்பனைகள் மூலம் பலரின் சிந்தனையின் வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகின்றன. எந்தப் படைப்பாளிக்கும் கருத்தைத் தெரிவிக்க ஒரு சாதனம் தேவை. சிற்பி, கல்லின் உதவியை நாடுகின்றான். இலக்கியப் படைப்பாளி மொழியை நாடுகின்றான் கற்பனை சக்தி அடைகிறது. உலகப் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி அல்பேட் ஐன்ஸ்டீன் "கற்பனை கல்வியின் அத்திபாரம்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாவல் என்பது தொடர்கதையாகும். பல பாத்திரங்கள் கொண்டதாக அமையும். காதல் பொரும்பாலும் சிறப்பான இடத்தைப் பெறும். சிறுகதைகள் சுருக்கமாக நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவன. கதாபாத்திரங்கள் குறைவாக அமையும். நல்ல நீதிகளும், குறிக்கோள்களும் துலங்கும். ஆதிகாலத்தில் சிறுகதைகள் முற்றாக இல்லை எனக் கூறமுடியாது. அவை செய்யுள் வடிவில் புராணமாக இருந்தன. ஆங்கில மொழியின் தோற்றம் சிறுகதைகளின் வளர்ச்சிக்குப் புதிய விழிப்பை ஏற்படுத்தியதாக ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

இன்றைய சிறுகதைகளைக் கற்றவர்களும் கல்லாதவர்களும் படித்துச் சுவைக்கலாம். குறிப்பாக மாணவர்கட்கு தாமே படிக்கும் பயிற்சியினையூட்டவும் சிறுகதைகள் எழுதப் படுகின்றன. உதாரணமாக வீரமாமுனிவரின் 'பரமார்த்தகுரு' சிறுகதை போன்றதாகும். நீண்ட நூலாகினும் ஒவ்வொரு பகுதியும் சிறுகதை போன்றதே.

அ.ச.ஞானசம்சபந்தர் கூறியவற்றைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

“சிறுகதையும் கவிதையும் ஏறத்தாழ ஒத்த பண்புடையவை... ஆழமான உணர்ச்சியை வெளியிடுவதிலும் அதைச் சுருங்கச் சொல்லிப் பதிய வைப்பதிலும் சிறுகதை கவிதையை அடுத்து நிற்கின்றது.”

சிறுகதையை அதன் அமைப்பு பண்பு அடிப்படையில் பலவாறு வகைப்படுத்துகின்றனர். றொக்கே பியுமென்ரோ (Rocco Fumento) என்னும் ஆய்வாளர் சிறுகதைகளை நான்கு வகைகளாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளார்.

(அ) நிகழ்ச்சியால் சிறப்பெய்தும் சிறுகதை (A situation or Plot Complication story)

(ஆ) சூழலால் சிறப்புறும் சிறுகதை

(இ) கதாபாத்திரங்களினால் சிறக்கும் சிறுகதை

(ஈ) விடயத்தால் சிறக்கும் சிறுகதை (Thematic Story)

சுற்றி வளைக்காமல் கதைப் பொருளைக் குறிப்பிடுதல், ஒரே ஒரு கதைப் பொருளைக் குறிப்பிடுதல் (Simple Narrative Effect) பிரதான அம்சங்களாகும்.

ஓர் எழுத்தாளன் தனது கதைப் பொருளை வளர்க்க உத்திகளைக் கையாள வேண்டும். ஒவ்வொரு சிறு நிகழ்ச்சியும் ஒரு நாடகக் காட்சிபோல் காட்டப்படுதல் நன்று. கதைத் தொடக்கம் முடியும்வரை 'ஆர்வநிலை' தோன்றும் வகையில், கதையைக் கூறவேண்டும். சிலர் பிரச்சினைக்கு தீர்வைக் கொடுக்காமல் கதையை முடிப்பதும் உண்டு. சமுதாயப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு தமது கருத்துக்களைக் கூறவேண்டும்.

சிறுகதை, உணர்வு நிலையை அல்லது மனோநிலையை வெளிப்படுத்தலாம். வாசகனின் மனதில் தோன்றச் செய்தல் நன்று. சிறுகதைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள், குறிப்பாக சிறுகதைகளின் இலட்சியம் பற்றி சிலர் மேற் கொண்டுள்ளனர். ஆராய்ச்சிகளையும் படிக்காமல், சிலர் தமது கற்பனைச் சக்திக்கு

அமைய தமது எண்ணக்கருக்களுக்கு எழுத்துருவம் கொடுப்பது பொருத்தமாகாது.

சிறுகதைத் தலைப்பு கதையிலிருந்து பிரித்து எடுக்க இயலாதவாறு அதன் உறுப்பாகவே திகழ வேண்டும் என ஆய்வாளர்கள் சிலர் பொதுவாகக் குறிப்பிடும் செய்தியாகும்.

மேலும் நவீன இலக்கியம் தோன்றிய வண்ணம் இருப்பதால் எளிய நடையைக் கடைப்பிடிப்பது நன்று. பொழுது போக்குவதற்கு எழுதாமல் அர்த்தமுள்ள இலட்சியங்கள் நிறைந்த படைப்புக்களை வழங்குவது காலத்தின் தேவையாகும்.

○○○

நீலவீன் சொந்தக்காரா...○○○

**வழிகள் வீசும் நட்சத்திரவலையில் சீக்காத,
ஏகாந்த இரவின் வான்நிலவு நான்
தேகம் மறைக்கும் மெகத்தரைலக்கீ,
என் முகம் நோக்கும் ஆத்மார்த்த ரசிகள் நீ**

**வழியும் உயிர் புன்னகையால்
என் மென்பூக்களை ஜீவக்கீச் செய்து,
என் தன்மை ஜாமங்களின்
நிசப்த காதல் பாடலானாய்**

**நீலவொளிபருக ஏந்த நீரும்
குவளைக் கரங்களைப் பைய நீவென்று,
குளீர் நீலவென கர்வம் கொண்டவளை
அகம் குளீர்வீத்து மெய் உறைய வைத்தாய்**

**மணக்கும் சந்தன வார்த்தைகளால்
மாலையீட்டு என்னை உன்வசமாக்கீ,
இரவை மெல்லமெல்ல அணைத்து
மொத்தமாய் ஆக்கீரம்க்கும் விடியலாய்**

என்னை நீ ஆட்கொண்டாய்...

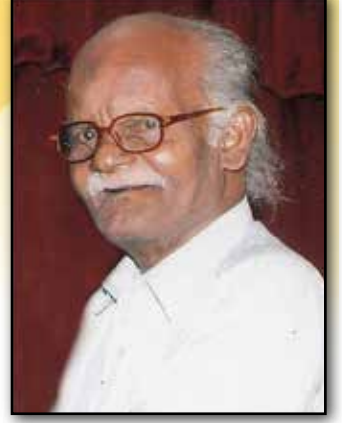
ருஸ்னா நவால்

(மாவனல்லை)

ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சலி

எழுத்தாளர் மா.பா.சி.யின் மறைவு

பிரபல எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான மா.பா.சி 31-10-2020 அன்று அமரரானார் என்ற செய்தி இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலையில் ஆழ்த்தியுள்ளது. முற்போக்குச் சிந்தனையாளரான மா.பா.சி. 1960களிலிருந்து எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். நீண்டகாலமாகக் கொடும்பில் வசித்தவர். இவர் கொடும்பில் நடைபெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தவறாது சமூகம் தந்து அந்நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து தினக்குரல் பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவைப்பார். அந்தத் தொகுப்பு பத்திரிகையில் சிறப்பாக வெளியிடப்படும். பத்திரிகை வாசகர்கள் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எங்கிருப்பினும் மா.பா.சி எழுதிய தொகுப்பை வாசிப்பதன்மூலம் கூட்ட நிகழ்வினை முழுமையாக அறிந்துகொள்வர். இதுவே பிற்பட்ட காலத்தில் இவரது தலையாய இலக்கியப் பணியாக அமைந்தது. இவரது இப்பணியின் வெளிப்பாடாக **மா. பா. சி. கட்டவை** என்ற 488 + 28 பக்கங்களைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல் புதிய பண்பாட்டுத்தளம் அமைப்பினரால் 2016இல் வெளியிடப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் கொட்டடியில் மாரிமுத்து செல்மம்மா தம்பதியின் மகனாக 26-11-1939இல் பிறந்த மாரிமுத்து பாலசிங்கம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவர், அப்பெயரைச் சுருக்கி மா. பா.சி என்ற புனைபெயரில் இலக்கிய உலகில் பவனிவந்தார். இவரது தந்தை ஐயம்பிள்ளை மாரிமுத்து ஒரு சுயமரியாதைக்காரர். சாதிவெறியர்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டவர். சாதிப் போராட்ட வழக்கொன்றில் பிரதான சாட்சியாக இருந்து சாதி வெறிபிடித்த கொலைஞன் ஒருவனுக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தவர்.

சிறுவயதில் பாலசிங்கம் வாசித்த நூல்கள், சோசலிச நாடுகளின் பிரசுரங்கள், ஆபிரகாம் லிங்கன் பற்றிய நூல், தோழர் மு.கார்த்திகேசனின் தொடர்பு போன்றவை பாலசிங்கத்தை ஒரு பொதுவுடமைச் சிந்தனையாளராக முகிழ்வதற்கு வழிவகுத்தது. 1962இல் இவரது முதலாவது சிறுகதை **ஏமாற்றம்** தினகரன் வராமஞ்சரியில் வெளிவந்தது. **இப்படியும் ஒருவன்** என்ற முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக 2002இல் வெளிவந்தது. **எதிர்காற்று** என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 2008இல் “மித்ர” வெளியீடாக வந்தது.

தழும்பு, நமக்கு வடிபுமா?, வீடுவந்த வசந்தம் ஆகிய மூன்று நாவல்களை பாலசிங்கம் எழுதியுள்ளார். இந்த நாவல்கள் மூன்றுமே சமூகத்தில் சாதியம் எத்தகைய தாக்கத்தினை விளைவிக்கிறது? அதனை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையை வாசகர்களிடத்தில் தூண்ட வல்ல நாவல்களாகும். இவற்றுள் **நமக்கு வடிபுமா?** என்ற நாவல் போட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு பரிசு ஒன்றையும் பெற்ற நாவலாகும்.

இவரது மற்ற நாவல்களான தழும்பு, வீடுவந்த வசந்தம் ஆகிய இரண்டு நாவல்களும் தொகுப்பாக புரவலர் புத்தகப் பூங்காவினால் **தழும்பு** என்ற மகுடத்தில் 2016இல் வெளியிடப்பட்டது. தழும்பு நாவல் அவ்வாண்டுக்கான **அரச சாக்த்தய விருதனை** பெற்றதோடு **பெயர்வே** நிறுவனத்தின் ஒரு லட்சுரூபா பரிசினையும் பெற்றுக்கொண்டது. மல்லிகை சஞ்சிகை அட்டைப்படத்தில் இவரது புகைப்படத்தைப் பொறித்து கட்டுரை எழுதிக் கௌரவித்தது. ஞானம் சஞ்சிகை 2015 ஏப்பிரல் இதழில் மா.பா.சியை அட்டைப்பட அத்தியாகக் கௌரவித்ததோடு 05-04-2015 அன்று இவரது பவள விழாவையும் கொண்டாடி மகிழ்ந்தது.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

இலங்கைத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து 35 வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. உள்நாட்டுக் கலவரம் தமிழ் மக்களை உலகமெங்கும் பரவச் செய்திருக்கின்றது. இந்நிலை ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா எனக் கண்டங்கள் தாண்டித் தமிழர்கள் தம்முடைய காலடியைப் பதித்து வேரூன்றி விட்டார்கள். தமது வாரிசுகளை பல்வேறுபட்ட கலாசாரத்தின் மத்தியில் வளர்த்துப் பெரியவர்களாக மாற்றிவிட்டார்கள்.

இவற்றிலே யேர்மனி மண்ணுக்குள் புகுந்த தமிழ் பெண்களுடைய தற்போதைய நிலைமை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக இருக்கின்றது.

இலங்கை மண்ணிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த பெண்கள் அனைவரும் பெரிதாகக் கல்வி அறிவு பெற்றவர்கள் என்று கூறமுடியாது. புலம்பெயர்ந்த பெண்கள் மத்தியில் குடும்பப் பொறுப்புகளை ஏற்று கல்வி கற்கக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லாத நிலையில் வீட்டில் அடங்கியிருந்தவர்களும் அடங்குகின்றனர். இவர்கள் பெற்றோருக்கும், சகோதரர்களுக்கும் பணிவிடைகள் செய்து கொண்டு வாழ்ந்து புலம்பெயர்ந்து இருக்கின்றார்கள். அத்துடன் பிறந்த கிராமத்தில் இருந்து நேரடியாக கொழும்பு விமான நிலையத்தை அடைந்து அங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்த தேசத்துக்குள் புகுந்தார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு தாம் புகுந்த நாட்டு மொழித் தேர்ச்சியும், வெளிநாட்டு நாட்டவர்களை எதிர்நோக்க வேண்டிய அனுபவங்களும் இருந்ததில்லை. ஆனால் அவர்களிடம் இருந்தது ஒன்றே ஒன்றுதான். அதுதான் தன்னம்பிக்கை. கையிலே பத்து விரல்கள், மனம் முழுவதும் எம்முடைய பிள்ளைகளை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும். கணவனுக்கு எந்தவித கஷ்டமும் வந்துவிடக் கூடாது என்னும் நோக்கங்களே அவர்கள் மத்தியில் இருந்தன. பெரிய கஷ்டங்களை அனுபவித்து காணிகளை விற்று, வீடுகளை விற்று, தாலிக்கொடியை விற்று, அந்தப்பணத்தை தரகர்களிடம் கொடுத்தே புலம் பெயர்ந்தார்கள்.

யேர்மனி நாட்டுக்குள் புலம்பெயர்ந்த பெண்கள் இலங்கை மண்ணில் இருந்த அச்சம், பயம், அடங்கி ஓடுங்கி இருக்கும் நிலை எல்லாவற்றையும் மாற்றினர். ஒரு மனிதனுக்கு தேவை ஏற்படுகின்றபோதும் சூழ்நிலை கடினமாகும் போதும் அவனுக்கு அவனை அறியாமலே ஒரு சக்தி ஏற்படும். உதாரணமாக நாய் துரத்தி வருகின்ற போது எங்களையும் மீறி எமது வேகத்தை அதிகரிக்க செய்வோம். அதுபோலவேதான் இங்கு வந்த பெண்களின் சூழ்நிலையானது அவர்களுடைய துணியையும் ஆளுமையையும் அதிகரிக்கச் செய்தது. சேலைக்குள் அடங்கியிருந்த பெண்மை, நீளக்காற்சட்டைக்கு மாறியது. அன்னநடையானது அவசர நடையானது. நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர்கொண்ட பார்வையும், எதற்கும் அஞ்சாத துணிவும் அவர்களை முழுமையாக ஆட்கொண்டது.

முற்றாக மொழியைக் கற்காது விட்டாலும் தம்முடன் இருக்கின்ற சொற்ப ஜெர்மனிய மொழி அறிவை வைத்துக்கொண்டு உணவகம், காரியங்களில் துப்பரவு செய்யும் பணியை மேற்கொண்டதுடன் மட்டுமல்லாமல் வெளிநாட்டவர்களுடைய வீடுகளிலும் வேலை செய்து பணம் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினார்கள். காலப்போக்கில் யேர்மனியர்களுக்கு நிகராக அந்தஸ்தை உயர்த்தத் தொடங்கினார்கள். வேலைக்குப் போகாத பெண்கள், கணவனுக்குத் துணையாக வீட்டுக்கருமங்கள் அத்தனையையும் பொறுப்பெடுத்து தம்முடைய பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு

யேர்மனி வாழ் தமிழ்ப்பெண்களின் தற்போதைய நிலைமை

சந்திரகொளி சீவாலன்
(கொள்)
ஜெர்மனி

முழுவதுமாகத் தம்மை அர்ப்பணித்தார்கள். சில பெண்கள் தாம் தாயகத்தில் கல்வி கற்ற பயிற்சியிலும், அனுபவத்தில் யேர்மனி மொழியைக் கற்று தம்முடைய அந்தஸ்தைப் பெருக்கித் தம்முடைய பிள்ளைகளின் அந்தஸ்தையும் பெருக்கத் தொடங்கினார்கள்.

தமிழர்களின் குணங்களில் மேன்மையான ஒன்று கல்வியில் நாட்டம். தம்முடைய பிள்ளைகளின் கல்விக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதற்கு முழுமூச்சுடன் பெண்கள் ஈடுபட்டார்கள். அதன்படி பிள்ளைகளை அதி உயர் பாடசாலைகளில் கற்பிக்க வைத்து கல்வி அறிவு மிக்க வாரிசுகளை உருவாக்கினார்கள். அதுமட்டுமன்றி பலவித கலைகளும் கற்பித்தார்கள். இப்போது ஜெர்மனிய புள்ளி விவரத்தின்படி தமிழ் பெண்கள் கல்வி அறிவு பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இது எமக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறு. ஜெர்மனிய மொழியைச் சிறப்பாகப் பயின்று பெண்கள் சிறந்த நல்ல பல உத்தியோகங்களை செய்கின்றார்கள்.

இவ்வாறான சிறப்புக்கள் மேம்பட்டு இருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்திலே பெண்கள் பலவித அச்சுறுத்தல்கள், குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள், விவாகரத்துக்கள், ஆண்களால் துன்புறுத்தப்படல் போன்ற பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டிய சூழலுக்கு உட்பட்டிருப்பதையும் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பெண்களின் கடினமான உழைப்பு அவர்களுக்குச் சோர்வை ஏற்படுத்துகின்றது. புரிந்துணர்வில்லாத கணவன் மனைவியைச் சந்தேகம் கொள்ளுகின்றான். குடும்பத்தில் பிளவு ஏற்படுகின்றது. மனைவியை அடித்துத் துன்புறுத்துகின்றான். காயப்படுத்துகின்றான். வாய்மூடி மௌனியாக வாழ்ந்த பெண்கள், உலக நடப்புக்களைப் பெற்றுக் கொண்டதனால், அடங்கி வாழ முடியாதவர்களாக எதிர்த்துப் பேசுவாய் திறக்கின்றனர். சண்டை மேலிடுகின்றது. விவாகரத்தில் முடிவாகின்றது. இது பல குடும்பங்களிடையே நடைபெறுகின்ற சம்பவமாகப்படுகின்றது. புலம்பெயர்ந்தும் ஆண்கள் தம்முடைய அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுக்காத நிலை காணப்படவே செய்கின்றது. போர்ச் சூழலினால் மனதில் ஏற்பட்ட தாக்கம் ஆண்களிடையே மனநிலையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பது அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதனால், அதிகம் பாதிக்கப் படுவது

அவர்களின் மனைவி, குடும்பத்தினரே என்பது தவிர்க்கமுடியாத உண்மையாகவே படுகின்றது.

ஆரம்பத்தில் விலை குறைந்த மதுபானங்களை அருந்திய ஆண்கள், வசதி வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும் போது விலை கூடிய மதுபானங்களை அருந்துகின்றனர். விழாக்களில் குடித்துக் கும்மாளம் இடுபவர்களுக்குச் சாரதியாக மனைவிமார் மாறுகின்றார்கள். தற்போது பிள்ளைகளுக்கு வாகன அனுமதிப் பத்திரம் பெற்றுக்கொடுத்துத் தம் பிள்ளைகளையும் சாரதியாக மாற்றியுள்ளார்கள் என்பதே உண்மை. இந்த மதுவுக்கு அடிமையானது ஆண்கள் என்றமட்டும் குறை கூற நான் விரும்பவில்லை. மதுவுக்கு அடிமையான சாதாரண குடும்பப் பெண்களும் யேர்மனியில் உள்ளார்கள் என்பது கசப்பான உண்மையாகவே இருக்கின்றது. இளம் வயதான பெண்கள் தம்முடைய அலுவலக விழாக்களில் அளவுக்கதிமாக மது அருந்துகின்ற நிகழ்வுகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதேவேளை தமிழ் கலாசாரத்திற்குப் பங்கம் வராத வகையிலே தம்முடைய வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்கின்ற இளம் பெண்களையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. புலம்பெயர்ந்த பூமியிலும் தம்முடைய மொழி, கலை, கலாசார விழுமியங்களைக் கட்டிக் காத்து அதனை வளர்த்து வருகின்ற பெண்கள் பலரை இன்னும் நாம் காண்பது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடயமாகவே இருக்கின்றது.

அடுத்துக் கலாசாரக் கலப்பு என்பதை நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலைக் குரியவர்களாகவே இருக்கின்றோம். பெண்கள் தாம் பணிபுரியும் இடத்தில் அல்லது கல்வி பயிலும் இடத்தில் பல்வேறுபட்ட இனத்தினருடன் பழகுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. அப்போது அவர்களுக்குத் தம்முடைய இயல்புக்கும் உள்ளுணர்வுக்கும் ஏற்ற ஆண்களில் கவர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. எனவே அப்பெண்கள் தம் மனதுக்குப் பிடித்த ஆண்களை விரும்பித் திருமணம் செய்வது தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கின்றது. ஒரு திருமண வீட்டிற்குச் சென்றோமென்றால், அங்கு பல கலப்புத் திருமணம் செய்த தம்பதிகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவர்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளின் நிறவேறுபாடு எமது எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் தோல் நிறத்தைத் தெளிவுறக் காட்டுகின்றது.

“முன்பின் தெரியாதவன்”

ஒரு அவசரமான கடிதத்தைப் பதிவுத் தபாலில் அனுப்புவதற்காக தபாற் கந்தோருக்குச் சென்றிருந்தேன். கூட்டம் பெரிதாக இருக்கவில்லை.

எனது முறை வரும்வரை வரிசையில் நின்றுருந்தேன். எனக்குப் பின்னால் வரிசையில் நின்றுகொண்டிருந்த இளைஞன் ஒருவன் திடீரென என் முன்னே வந்து, “எக்ஸ்கியூஸ் மீ மேடம் உங்களது பேனாவை ஒருக்கா தருவீங்களா?” என்று கேட்டான்.

நான் பேனாவைக் கொடுத்தும் தனது கையில் வைத்திருந்த பஸ்டிக் கட்டிலோ அல்லது கடை பில் ஒன்றிலோ அவசர அவசரமாக எதையோ எழுதி விட்டு அந்தப் பேப்பர் துண்டையும், எனது பேனாவையும் எனது கையில் திணித்து விட்டு விறுவிறு என்று போய்விட்டான்.

திகைத்துப் போன நான் அக்கம் பக்கம் பார்த்துவிட்டு அந்தப் பேப்பர் துண்டை மெதுவாகப் பார்த்தபோது அதில், “மேடம், உங்களின் உள்ளாடை முதுகுப்புறம் வெளியே தெரியும்படி உள்ளது. சரிசெய்துகொள்ளுங்கள்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

சங்கடமான ஒரு விடயத்தை நாகூக்காக சுட்டிக்காட்டிய அந்த முன்பின் தெரியாத இளைஞனின் நாகரி கமான செயலுக்கு மனதுக்குள் நன்றி கூறினேன்.

தற்போது அவனைத் தேடித்திரி கிறேன் - இன்னமும் அகப்பட வில்லை!

- இறுவை இரகு

○○○

அதிகமான பெண்கள் ஆடம்பரத்தை விரும்புவதும், அளவுக்கதிகமான Makeup பிரியர்களாக இருப்பதும், தங்களுடைய படங்களை விதம்விதமான ஆடைகள் அணிந்து Instagram, Facebook போன்ற தளங்களில் பதிவிடுவதும், குடும்பங்களில் விரிசல்களை ஏற்படுத்தி விவாகரத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்றது. அதைவிட இம்மனப்பாங்கு அவர்களுடைய உயர்கல்வி நாட்டத்தை நீக்கி சாதாரண தர கல்விக்குக் கொண்டு செல்வதுடன் குறைந்த வயதிலேயே பணம் சம்பாதிக்க வைக்கின்றது. இதன்மூலம் தம்முடைய ஆடம்பரமான திருமணத்தை நடத்தலாம் என்ற தீர்மானத்தை எடுக்க வைக்கின்றது. அழகு என்பது “நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் கல்வி அழகே அழகு” என்னும் அறிவு இல்லாமல் போவதனால், பெண்கள் எதிர்காலத்தில் பாரிய சிக்கல்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கின்றது.

அதிகுடிய சதந்திரம் பெண்களிடையே பொறுமை, விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சகிப்புத்தன்மை போன்ற பண்புகளை நீக்கிவிடுகின்றது. இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்னும் கலாசாரப் பண்புகள் மாறி எப்படியும் வாழலாம் என்னும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டதால் தனித்து வாழக்கூடிய தைரியத்தை இளம் பெண்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். இது ஒரு பெண் பல கணவன்மார்களைப் பெறக்கூடிய தன்மைக்கு எடுத்துச் செல்கின்றது.

எனவே காலம் என்பது எம்முடைய மொழி, கல்வி, கலாசாரம், பாரம்பரியம், பண்பாடு போன்றவற்றில் மாற்றங்களை எதிர்காலத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்பது அசைக்க முடியாத உண்மையாவே இருக்கின்றது. எம்முடைய தலைமுறை தாண்டி எம்மால் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாத தலைமுறைகளை இணையமும், தொழில்நுட்பமும் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்பதை உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதில் பெண்கள் ஒன்றும் விதிவிலக்கல்ல.

சந்திரன் சுவப்போம்

[03]

- B. சந்திரன் ஐயர்

இராமாயணம் பாடிய கவிகளால் எடுத்து தாளப்பெற்ற உவமைகளைக் கண்டு நாம் மெய்சிலிர்த்துப் போகிறோம். இயற்கையை நுணுக்கமாக அவதானித்து, அவற்றை வார்த்தைகளில் சிறைப்பிடித்து, உவமானங்களாக வடித்துத் தந்துள்ள நுட்பம், அபாரம்! அபாரம்!! ஒருசிலவற்றை இங்கு காண்போம்.

இராமனுக்கு பட்டமளிக்கும் எண்ணமானது தசரதனுக்கு ஏற்பட்டதைப் பாடிய **காளிதாசன்** பின்வருமாறு உவமிக்கின்றான்.

“நரையானது தசரதனின் காதினருகிலே - கர்ண மூலத்திலே தோன்றி, இராமனிடம் இராஜ்யத்தைக் கொடுத்துவிடு என்ற செய்தியைச் சொல்லிற்று.”

சாதாரணமாக காதின் அருகிலேதான் நரை முதலிலே தோன்றித் தெரியும். முதுமையை அறிவிக்கும்வண்ணமாக அது அமையும். அத்துடன் அந்நரைமுடியானது காதினருகிலே வந்தமையால், காதிலே முதுமை பற்றிய செய்தியை இரகசியமாகச் சொல்ல வந்தது என்றும், பொருள்கண்டும் அனுபவிப்பார்.

இதைப் பாடிய காளிதாசன் இன்னும் ஒருபடி மேலேசென்று ‘முதுமையானது கைகேயியிடம் கொண்ட பயத்தினால் போலும், கர்ணமூலத்திலே நரையாகத் தோன்றி இராமனது பட்டாபிஷேகம் பற்றிய செய்தியை தசரதனிடம் இரகசியமாகச் சொல்லிற்று’ என்றான்.

இந்நிகழ்வானது வால்மீகத்திலே இல்லை. ஆனால் **கம்பன்**, காளிதாசனின் இந்த உவமையை உள்வாங்கியதை நாம் காணலாம்.

“மன்னனே! அவனியை மகனுக்கு ஈந்து, நீ பன்ன அருந்தவம் புரி பருவம் ஈது’ என, கன்ன மூலத்தினில் கழற வந்தென, மின் எனக் கருமை போய் வெளுத்தது - ஓர் மயிர்” கம்பனுக்கே உரிய கவித்துவம் இப்பாடலிலே வெளிப்பட்டுத் தெரிகின்றது. தொடர்ந்த கம்பன், ‘தீமைசெய்கின்ற இராவணனின் பாவம்தான் ஆங்கு தசரதனின் கர்ணமூலத்திலே நரையாகத் தோன்றிற்று’ என்கின்றான்.

சந்திரகாண்டத்திலே சில உவமைகளைச் சுவப்போம். ஆரம்பத்திலே மகேந்திர மலையிலிருந்து இலங்கையை நோக்கிச் செல்லும் தனது பயணத்தை **ஹனுமான்** ஆரம்பிக்கின்றான். மலையிலிருந்து இலங்கையை நோக்கி மிகுந்த விசையுடன்

பாய்ந்தபோது மகேந்திர மலையிலே ஏற்பட்ட நிலையினை **வால்மீக** மிகமிக அழகாக வர்ணிக்கின்றார்.

“விசையுடன் பாய்ந்த ஹனுமனைத் தொடர்ந்து, அவன் புறப்பட்ட விசையின் காரணமாக முறிந்த சிலமரங்களும் அவனுடன் கூடவே சென்றன. வெகுதூரம் பயணம் செல்பவரை வழியனுப்பச் செல்லும் உறவினர்போல அம்மரங்களும் ஹனுமானைத் தொடர்ந்து சென்றன. சற்றுத் தூரம் வரை ஹனுமானுடன் கூடவே சென்ற அந்த மரங்கள், பயணம் செல்பவரை விட்டுத் திரும்பும் உறவினர்போன்று ஹனுமானுடன் தொடர்வதை விடுத்து சமுத்திரத்திலே விழுந்தன.”

ஹனுமான், இலங்கையை நோக்கி பாய்ந்த விசையை எமது மனக்கண்ணின்முன் கொண்டு வர முனைந்த வால்மீகி, எத்துணை அற்புதமாக அதனைக் காட்டுகின்றார்! இன்றும் பயணம் செல்வோரைச் சற்றுத் தூரம்வரை சென்று, உறவினர் வழியனுப்பும் வழக்கம் உள்ளதைக் காணலாம். வால்மீகி காட்டிய இக்காட்சியை கம்பனும் அப்படியே உள் வாங்கியுள்ளான்.

அசோக மரங்கள் நிறைந்த அசோக வனத்திலே சிம்சபா மரத்திலே ஏறிக்கொண்ட ஹனுமான், முதன்முறையாக சீதையைக் காண்கின்றான். அழுக்கடைந்த மஞ்சள்நிற ஆடையுடன், மெலிந்துபோய், ஒற்றைப் பின்னலுடன் அடையாளம் காணமுடியாதவளாய் சீதை இருந்தாள்.

சீதை பல மாதங்களாக ஒரே இடத்திலேயே இருந்தாள் என்பதை ‘செல்லரித்தாலும் இருந்த இடத்தே இருக்கும் சீதையைக் கண்டானே அனுமன்’ என **அருணாசலம் கவிராயர்** பாடுகின்றார்.

ஹனுமானுடைய கண்களுக்கு எவ்வாறு சீதை தெரிந்தாள் என்பதைக் கூறவந்த **வால்மீக**, அழகான உவமை ஒன்றைக் கையாண்டுள்ளார்.

இலக்கணம் சிதைந்து, பிழையான அர்த்தத்தை அடைந்துவிட்ட மூல வாக்கியத்தினைச் சிரமப்பட்டு அடையாளம் கண்டதுபோல், சீதையை மிகவும் சிரமத்துடன் ஹனுமான் அடையாளம் கண்டு கொண்டான்.

ராமாயண மகாமாலா ரத்னம்

இவ்வாறாக இலக்கணத்துடன் தொடர்பு படுத்திய ஓர் உவமையை ஏன் வால்மீகி கையாண்டுள்ளார்? இதன் நுட்பம் என்ன? இதை நாங்கள் கிஷ்கிந்தா காண்டத்திலே வருகின்ற ஒரு செய்தியுடன் தொடர்புபடுத்தி அனுபவிக்கலாம்.

முதன்முறையாக இராமனைக் கண்ட ஹனுமான், தன்னை அறிமுகம் செய்கின்றான். ஹனுமானின் சொல்நுட்பத்தைக் கண்ட இராமன் அவனைப் புகழ்கின்றான். 'எல்லா வேதமும், எல்லா இலக்கணமும் பலமுறை தெளிவாகக் கற்ற ஒருவனால் மாத்திரமே இத்துணைச் சிறப்பாகவும், இலக்கணப் பிழையறவும் பேச முடியும்' என ஹனுமனைப் பற்றி வக்ஷ்மணனிடம் இராமன் கூறுகின்றான்.

ஆக, **சகல இலக்கணமும் கற்ற பண்டிதன் ஹனுமான்.** அந்த இலக்கணப் பண்டிதனின் கண்களுக்கு அசோகவனத்திலே உள்ளும் புறமும் துவண்டு வாயுள்ள சீதை, 'இலக்கணத்தை விட்டுடாழிந்த மூலவார்த்தை போன்று தெரிந்தாள்' என்கிறார் வால்மீகி. ஹனுமானாகவே மாறி, ஹனுமானின் குணங்களை தனக்குள் ஏற்றி, ஹனுமானின் கண்களுக்குடாக அசோகவனத்திலிருந்த சீதையை நோக்கினால் மாத்திரமே இத்தகைய பொருத்தமான உவமையைக் கையாள முடியும்!

இராமாயணம் பற்றிப் பாடப்பெற்ற பிற்காலத்துப் பாடல்களிலும் அழகான உவமைகள் நிறைந்துள்ளன.

ஹனுமானைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்ற பிற்காலத்து ஒரு சம்ஸ்கிருத பாடலிலே, 'மனம் போன்ற வேகம் உடையவனும், வாயு போன்ற வேகம் உடையவனும்..' (மனோஜவம் மாருததுல்ய வேகம்...) என்று இருவேறு வேகங்களை அடுத்தடுத்து வைத்துப் பாடப் பெற்றுள்ளது.

அதாவது இராமனிடமிருந்து புறப்பட்ட ஹனுமான், சீதையை எப்படியாவது தேடி

கண்டு பிடித்திடவேண்டுமே.. என்கிற மன ஆதங்கத்திலே இலங்கைக்குச் செல்லும்போது **மனம்போன்ற அதிம்குந்த வேகத்தலே சென்றானாம்.** இலங்கையிலே சீதையைக் கண்டு, சென்ற காரியத்திலே வெற்றிபெற்றுத் திரும்பி வரும்போது மனவேகத்திலும் குறைவான **வாயுபோன்ற வேகத்தலே சமுத்தரத்தைக் கடந்து வந்தானாம்** என்று இப்பாடலுக்குப் பொருள் கண்டும் அனுபவிப்பர். இரண்டு உவமைகளுமே மிகுந்த வேகத்தைக் காட்டுபவைதான். ஆனால் ஒரு வேலை முடிந்தபின் ஏற்படக் கூடிய சற்றுத்தொய்வான நிலையினை கவி அற்புதமாக **மனவேகம் - வாயுவேகம்** என்பதன் வாயிலாகக் காட்டியுள்ளார்.

பிரிந்த இராமனையும் சீதையையும் **இணைப்பவனாக ஹனுமான்** உள்ளான். பிரிந்து தவிக்கும் இராமனின் நிலையை சீதைக்கும், சீதையின் நிலையை இராமனுக்கும் தெரிவித்ததுடன் அணையைக் கட்டும் ஆலோசனையையும் முன்வைக்கின்றான்.

ஹனுமானின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்ட விரும்பிய ஒரு சம்ஸ்கிருத கவிஞர், இராமாயணம் என்கிற ஒரு பெரிய மாலையிலே நடுவிலுள்ள **இணைக்கும் இரத்தனமாக ஹனுமான்** உள்ளான் என உவமிக்கின்றார். மாலையிலே இராமன் மற்றும் சீதை என்கிற இரண்டுபக்கங்களும் நடுவிலுள்ள இரத்தின மணியினாலே இணைக்கின்றன. நடு இரத்தின மணியினாலே இணைக்கப் பெற்றதும் மாலையிலே (இராமாயணத்திலே) அந்த நடுவிலுள்ள இரத்தினம்தான் (ஹனுமான் தான்) துருத்திக்கொண்டு தெரியும் என்று இங்கு பொருள் கொள்வார்.

இந்த உவமைகளை சுவைப்பதே சுகானுபவம்தான்!!

(சுவைப்போம்...)

தீபக்ஷடர்

சிறுகதை

நீ. பி. அருளானந்தம்

காலை வெயில் முற்றத்தில் விழவும் அன்னபூரணிக்கு மனதில் ஒரு நினைப்பு வந்தது. அதே நினைவுடன் பின்பு தேநீர் குடிப்பதற்காக அடுப்பில் நெருப்பு மூட்டிய போது அந்தக் கண்கணப்பு அவள் கண்களிலே ஓளி வீசித்தெறித்தது. வீட்டு வளவுக் கறுத்தக்கொழும்பான் மாமரத்தை இன்றும் காலையிலே ஒருமுறை போய்ப் பார்த்திட வேண்டும் என்ற ஆசையிலே அவளது இருண்ட கருவளையம் போட்ட கண்களிலும் ஒரு பளபளப்பு இப்போது காணப்பட்டது.

தண்ணீர், அடுப்பில் கொதிக்கக் கண்டதும் கோப்பைகளை தண்ணீரில் அலம்பிக் கழுவி தன் இரு பிள்ளைகளுக்கும் தேநீர் தயாரித்துக் கொடுத்துத் தானும் குடித்துவிட்டு குடிசைக்கு வெளியே அவள் வந்தாள்.

ஷெல் பட்டுக் காயம்பட்ட அந்தக் காலத்திலிருந்து அவளுக்கு வலதுகாலில் கட்டைபோல விறைப்புத் தன்மை இருந்தது. அந்தக் காலை இப்பொழுதும் நடப்பதற்கு மெதுவாக இழுத்து நிறுத்தி குனிந்து கைகளால் அவள் உருவினாள். கால் நோவு உடனே அவளுக்கு சுள்ளென்று இழுத்தது. என்றாலும் அதைச் சமாளித்துக்கொண்டு இனிமையான அந்தக் காட்சியைக் காணவேண்டும் என்ற ஆவலுடன் அந்த மாமரம் நின்ற இடத்தை நோக்கி நடந்து போனாள். மாமரம் பச்சையான அமைப்புடைய அழகானதாகத்தான் பார்ப்பதற்கு அவளுக்கு தெரிகிறது. மரத்தில் இருக்கும் இலைகளோடே உள்ள நிறை காய்களையும் அவள் கவனித்தாள். அவைகள் இப்பொழுதும் பச்சையாக இருந்தன. நிறைய காய்கள் இருக்கின்றன என்ற மனக் கணிப்பில் அவற்றையெல்லாம் எண்ணிக்கையில் கணக்கெடுத்தாள். அந்தக் கணக்கெடுப்பில் மனம் மிக ஆனந்தமாக இருந்தது.

“ஆ... நிறையக் காய்கள் இருக்கு” என்று தன் வாயாலும் வெளியே சொல்லிக்கொண்டாள்.

“ஓமோம் எல்லாமே முற்றி விட்டதாலே நிச்சயம் எட்டுப் பத்து நாளைக்குள்ள நிறத்துப்பழுத்தாய் விடும்” என்று பின்பும் மனதுக்குள் இதை நினைத்ததும் கடவுளுக்கும் அவள் உடனே நன்றி சொன்னாள். இந்த மனத்திருப்தியிலே சிறிதே மகிழ்ச்சி பெற்றாலும் இன்னும் அவளுக்குள்ள வேறொரு கவலை மனக் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியது.

“உயரமாய்ப் பெரிசா வளர்ந்து கடினமாய் பார்வைக்குக் காணப்பட்ட எத்தினை பனை மரங்கள் இந்தக் காணிக்கிள்ளயாய் இருந்தது. அதில இருந்து விழுகிற பனம் பழங்க ளெல்லாமே நிகரில்லா சுவையான நல்ல பழங்கள்.. அந்தப் பனம் பழங்களெல்லாம் பழச்சதை அதிகமாயிருக்கிற பழங்கள்.. அந்த மரத்துக்களின்ட நூங்குகூட கண் தோண்டேக்கிள பெருவிரல் நீளத்துக்கும் உள்ளே போகும்! அவ்வளவுக்கு அந்த நூங்குகளில் சதையும் சுவைத் தண்ணீரும் நிறைய இருக்கும். அப்படியான முற்றிக் கடினப்பட்ட அந்த பனை மரங்களே ஷெல் அடியில் வெட்டிக் கிழிச்சதும் முறிஞ்சதும் எரிஞ்சதுமாய்ப் போச்சே அநியாயம் அநியாயம்” என்று நினைத்ததிலேதான் மனமும் அவளுக்கு மேலும் கவலையாக இருந்தது. இந்தக் கவலைகளிலே இயங்கி வந்த அவள் தன் குடும்பத்தின் இன்றைய நிலையை இப்போது யோசித்தாள்.

“காணியும் வீடும் வாசலும் உடைஞ்சும் சிதைஞ்சும் அழிஞ்சுபோனது ஒரு பக்கம் போகட்டும்... அதையேன் நான் இப்ப பெரிசா நினைக்கிறன்... ஏதோ காணியைப் பார்த்தா மரத்தைப்பார்த்தா எனக்கு அப்படி ஒரு யோசனை பெரிசா அப்போதைக்கு வந்திருது... ஆனா இதை எல்லாத்தையும்விட என்றையும் என்றை பிள்ளையளிண்ட நிலையும் இப்போதையதாய் உள்ளதாயிருக்கிறது கடவுளே எங்களுக்கு இதுவெல்லாம் எவ்வளவு சரியானதொரு கஷ்டம்.. பாழ்பட்ட இந்தச் சண்டைக்கிள்ள அவரும் காயப்பட்டுச் செத்துப்போக என்ற மூத்த பொம்பிளப்

பிள்ளைக்குமெல்லே ஷெல் துண்டு அடிச்சக் கால் பிளந்து காயம் வந்து பிறகு கால் ஓண்டை எடுக்கவேண்டியதாப் போச்சு.. அடுத்தவள் இளையவள்... ஐயோ என்ற முருகா அவளுக்குமெல்லே கண்ணில காயம் பட்டு ஒரு கண்பார்வையே இல்லாம போனதும் கையும் ஓண்டு முறிஞ்சும் உடைஞ்சும் கட்டையாய்ப்போய் இப்ப அது விளங்காமக் கிடக்கு.. என்ற முருகா இந்த குமர்கள் இரண்டையும் இந்தக் கோலத்திலயா நானும் வெச்சக் கொண்டு எத்தனை நாளுக்குத்தான் இதுகளுக்கு நெடுக பாதுகாப்பாய் இருப்பன். என்று நினைக்கவும் அழுத்தமான விம்மல் வந்து கண்களும் அவளுக்கு ஜலம் கரைந்தது. மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு பிறகு சளியும் சீறிக் கொட்டினார்.

“இந்த வானத்துக்குக் கீழ்வாக இப்ப எவ்வளவு கொடுமைகள். நாங்கள் இப்ப பார்க்கவா நடக்குது.. இப்பிடி ஒரு யுத்தம் வரும் அப்படி வந்து எல்லாரிண்ட சீவியத்தையும் போட்டு பிறகு ஒரு இறுக்கு இறுக்கும் ஓண்டு ஆருக்குத்தான் தெரியும்.. பெரிய பெரிய இந்தக் கஷ்டத்துக்கிளையும் என்றுமுள்ள கடவுளிண்ட கையில எல்லாப் பாரத்தையுமாப்போட்டுத்தான் நாங்களும் இந்தச் சனங்களுமா எல்லாரும் கிடந்து இங்கினையா சீவிச்சம்.. ஓ! ஒரு சமாதானம் எப்படியும் நடக்கும் நடக்கும் ஓண்டுதானே அந்த நம்பிக்கையோட நாங்களும் ஓடி ஓடித்திரிஞ்சம். சவக் குழிக்குள்ள போகாம தப்பிக் கிளம்பினதாத்தான் ஒவ்வொரு நாளும் எங்களுக்கெல்லாமே அப்பிடி காலம் கடந்து போனது... இந்தச் சண்டைக்கிள்ள எவ்வளவு கொடுமையளக் கண்டு களிக்கவேணுமோ அவ்வளவையும் கண்டு நாள்களைக் கழிச் சதாத்தானே எங்களுக்கு அப்பிடி அந்தக் காலமெல்லாம் போனது...

நாடோடி மாதிரி என்ன நீ அங்கயும் இங்கயுமா நெடுக அலைஞ்ச திரியிறாய்..? ஒரு இடத்திலயாய் உங்களுக்கு இருந்துகிருந்து நல்லப்படியா சீவிக்க ஏலாதே ஓண்டு முன்னம் எங்கடை ஆக்கள் அப்படியான ஒருவருக்குப் பார்த்து அறிவுரை சொல்லுவினம்.. ஆனா பிறகு இங்க உள்ள எங்கடை ஆக்களுக் கெல்லாம் அப்படியா சொல்லக் கூடியதா என்ன நிலைமை ஓண்டு இங்கினையா வந்தது ஓண்டுறன்..? இந்த யுத்தம் ஓண்டுறது தொடங்கினாப்பிறகு எல்லாரும் தங்கட வீடு வாசல்களை விட்டு நாடோடிகளாகத்தானே அங்கயும் இங்கயுமா பிறகு அலைஞ்ச திரிய

வேண்டியதாப் போச்சு... அங்க ஆமிவாறான் இங்க ஆமி வாறான் ஓண்டு கதை வந்தவுடன வேடுவர் காட்டுமிருகங்களை துரத்திக் கொண்டு ஓடுறமாதிரியான வேகத்திலதானே நாங்களும் அப்பிடி ஒரு ஓட்டம் எங்கயும் போய்த்தப்பறத்துக்கு ஓடினோம்! இப்பிடியா அங்கின இங்கினையா ஓடிப் போய் கொஞ்சநாள் தங்கி ஆறுதலாயிருப்போம் ஓண்டுபாத்தா.. அப்பிடிப்போன இடத்திலும் கொஞ்சமெண்டாலும் நாங்கள் நிம்மதியாயிருக்க ஏலுமாயிருந்ததே...? நித்திரை ஒரு இரவிலயெண்டாலும் நிம்மதியாய் எங்களுக்கு வந்ததே...? ஆடலறி ஷெல் வந்து விழுந்தால் அந்தச் சத்தம் வந்து மார்புப் பிரதேசத்தையே அப்பிடயே எங்களுக்கு உலுக்கி எடுக்கிறமாதிரி இருக்கும்.

ஏதோ தலைமாட்டுக்குக் கிட்டவந்து அந்தச் ஷெல் விழுகிற மாதிரித்தான் சத்தம்! அப்பிடி மோசமானதா கேக்கிறதற்கு இருக்கும்... தரும் படைச்ச இந்தப்பூமியிலே இந்தச் ஷெல் விழ அடிப்பட்டு அந்த அதிர்வும் நடுக்கமுமாய் உடனே இந்த மண்ணே கிடந்து அதிரேக்கிள்ள திடமில்லாமப் போய் இருக்கிற எங்கட நெஞ்சு பயத்தில என்ன நடுக்கம் நடுங்கும்? சரி இதெல்லாமே ஒருபக்கம் கிடக்கட்டும்! இப்படியெல்லாம் அலைஞ்ச திரியிறதால ஆருக்கு என்ன தொழிலைத்தான் செய்து சீவியம் நடத்த ஏலுமா இருந்தது. வரும்படியுமில்லாம தொழிலுமில்லாம, பசிக்கு வாய் வைத்துக்கு என்ன சாமானைத்தான் வாங்கி சமைச்ச மூட்டி எடுத்துச் சாப்பிடுறது. பல லட்சங்களுக்கும் வாரிசு மாதிரி உள்ள வசதியான அப்பிடயான ஆக்களே நாங்கள்...? எங்களுக்கெண்டு இருந்த தங்கமெண்டு பளபளத்துக்கிடந்த அப்பிடிக் கொஞ்சம் நகைகளையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமா வித்து வித்துத் திண்டு துலைச்ச வெறுமையாபிறகு முழியாத்தான் நாங்கள் போயிறறம்...

இப்படியெல்லாம் வந்து துலைச்ச கஷ்டத்தில பிறகு எங்களுக்கு பைத்தியம்தான் வந்து பிடிக்காத ஒரு குறை... எங்களுக்கு ஓண்டு உள்ளது இந்த இரண்டும் வந்து பெம்பிளப் பிள்ளையெல்லே... எங்கயும் இடம் பெயர்ந்து போய் இருக்கிற அந்த இடத்தில இதுகளையும் விட்டுட்டு நான் வந்து அங்க இங்கயெண்டு ஒரு பக்கமும் அசும்பவே ஏலாது அவரும் எங்களை விட்டிட்டு செத்துப் போயிட்டதால இப்ப எல்லாப் பாரமும் என்றை தலையிலதானே வந்து விழுந்திட்டுது.. கையில மடியில இப்ப எங்களுக்கு

ஒண்டுமில்லையெண்டாலும் ஆரிட்டயும் போய் இரந்து கேட்டு வாங்கி அதில சீவியத்தை நாங்கள் போக்காட்டேலுமே..

எங்கட தமிழ்ச்சாதி எண்டுறதுகள் மான முள்ளதுகளெல்லே... மானமுள்ள இந்தச் சனங்கள் போய் மற்றச் சாதி சனம் மாதிரி கஷ்டப்பட்டிட்டம் உதவி செய்யுங்கோ எண்டு பஸ்வழியையும் வீடு வழியையும் திரிஞ்சு பிச்சை எடுத்து அதில சாப்பிட்டுக் கொண்டே திரியுதுகள்.. இந்தச் சண்டைக்கிள்ள கை கால் இல்லாம போனதுகளே பிச்சை எடுக்காம ஏதோ தங்களுக்கு ஏலுமான தொழில்கள் வில்லட்டிகளச் செய்து கிய்து சீவிக்குதுகள்..

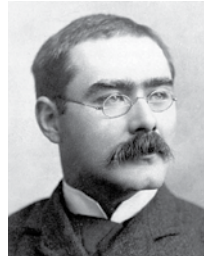
இங்கேயுள்ள எங்கட தமிழ்ச் சனங்கள், நாங்கள் எங்கட நெஞ்சில கையால இடிச்சச் சொல்லுவம். நாங்கள் உண்மையில் மானமுள்ள தமிழர்கள் தானெண்டு.. என்னதான் எங்களுக்கு இப்படியா கஷ்டங்கள் எண்டது வந்தாலும், சொத்து பத்து கொள்ளையில் போனதாப் போனாலும்.. நாங்களெண்டால் கஷ்டப்பட்டு பாடுப்பட்டு கிடந்து உழைச்சுத்தான் அந்த உழைப்பிலவாறதில நாங்கள் எங்கட பசிக்கு சோறு தின்னுவம்..

இப்படியாத்தான் எங்கட ஆக்களிண்ட கொள்கையும் சீவியமும்..! இந்த மண்ணில பிறந்த நாங்கள் இப்படித்தானே எப்பயும்

உலகம் முழுவதும் சிந்தைகலங்கி குற்றம் உனதே என்று கூறிட குழப்பம் இல்லாமனத்திறன் ஆகி நானிலம் முழுவதும் ஏளனம் செய்யவும் உறுதிசூலையா உள்ளம் கொண்டு சிரிப்பவர் சிரிப்பையும் கவனித்தபடியே களைப்பில்லாமல் பொறுமைகாத்து வஞ்சக உரைகளை நஞ்சர் கரைக்கவும் பொய்யுரைதன்னைத் துறந்தவனாகி வெறுப்பார் வெறுக்கினும் வெறுப்பைவிடுத்து மிகநல்லவன் போர்வையும் ஞானிபோன்ற பேச்சும் தவிர்ந்தால் கனவுகாண்கினும் கனவில் வாழ்ந்திடா நினைத்துப் பார்க்கினும் நினைவில் அமிழ்ந்திடா வண்டிச்சில்போல உருண்டுவந்திடும் வெற்றிதோல்வி மாயை இரண்டையும் ஒக்கநோக்கும் அருந்திறல் உடைத்தால் வஞ்சகநெஞ்சினர் நீ செப்பியமொழியை மூடர் தமக்கு கண்ணியாக்கிட திரித்துக் கூறிடபொறுத்துக் கேட்டு வாழ்நாள் எல்லாம் செருப்பாய் உழைத்து எழுப்பியகோட்டை எரிந்திடக்கண்டும் சிதைந்துபோனகருவிகள் கொண்டு திரும்பக் கட்டிடக் குனிவாய் ஆகில் ஈட்டியவெற்றிகள் அனைத்தையும் திரட்டி ஒருகனவுப்பொழுதுஆட்டம் அதனில் பகடக்காயாய் வைத்து இழந்தும் போனவைபற்றி மூச்சும் விடாது திரும்பத் தொடங்கும் திடமனத்தினனாள் சிந்தைசக்திதோள்கள் எல்லாம் சோர்ந்துவிழுந்துகொஞ்சம் பொழுதும் போதும் என்றுகுமுறும் பொழுதும்

ம ந் த டி யே

இன்னும் சற்றுஉழைப்பு நல்கென உள்ளம் மட்டும் உந்தித்தள்ள எடுத்தகாரியம் தொடுத்துமுடிக்க அவைக்கு ஊக்கமளித்து காப்பாயாகில் கும்பலிற் பலருடன் பேசிப்பழுகினும் பண்பைக்காக்கும் உறுதிகொண்டு முடியுடைவேந்தர் தம்முடன் நடந்தும் பாமரமக்களின் சால்பைப் பிரியா மாற்றார் ஆகினும் இனியவர் ஆகினும் உறுத்துவதுணரா மனத்தினனாகி அனைத்துமக்களின் அவசியம் அறிந்து மன்னிப்பறியா மணித்துளியதனில் அறுபதுகணத்தின் கருமம் முடிப்பின் அருமைமைந்த உனதே அகிலம் உலகின் சிறப்புஅனைத்தும் உனதே அதற்கும் மேலாய் இன்னும் உண்டு மனிதனாவாய் அறிவாய் மகனே

ஆங்கிலக் கவிஞர்
Rudyard Kipling
எழுதிய IF என்ற கவிதை

தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்
பேராயர் கலாநிதி
எஸ். ஜெபநேசன்

இந்த உசீர் இருக்கு மட்டும் மானமா சீவிப்பம்...! அல்லாட்டி ஏன் இந்த உலகத்தில் ஒரு மனிசரெண்டு இருந்து சீவியமெண்டதா நாங்களும் சீவிப்பான்?" என்று இவ்வள வற்றையும் அவ்விடத்தில் அவள் அசைய மாட்டாமல் நின்றபடி யோசித்துவிட்டு தன் கண்களைத் திருப்பிப் படலைப்பக்கம் பார்த்தாள்.

“அட விறகுக் காரரெல்லே சயிக்கிளிலயா விறகைக் கொண்டு இப்ப றோட்டால போகப் போறாங்கள்.. அதை வாங்கி கொட்டிலில் அடுக்கி பிறகு வாறவைகளுக்கு விக்காம பிறகு எப்பிடி எங்கட சீவியமெண்டுறது போகும்..? எனக்கெல்லாம் இப்படியா யோசனையள் வந்தா இப்பிடித்தான் சுத்தமா உள்ள நேரமெல்லாம் அனியாயமா போகுது.. ஏதோ நூற்றாண்டு கணக்காக நடந்ததுகளையெல்லாம் இந்த என்றை யோசனைகள் கொண்டு வருகுது... இதெல் லாத்தையும் இந்த மூளைக்கால இருந்து இனிமேல் முற்றாப் பிடுங்கி எறிஞ்சிட வேணும் எண்டு எப்பவும் நினைச்சாலும் அது நடக்கக்கூடியதாயிருக்குதே?” என்று நினைத்து விட்டு இன்னும் அந்த இடத்திலே கொஞ்ச நேரமும் பிறகு நின்று காத்திராமல் படலையடிப்பக்கம் உடனே நடந்து போனாள் அன்னபூரணி. அந்த இடத்தில் இருந்து பிறகு வீதியிலே இறங்கிய பிறகு பார்வையை நேராக தூரவாய் வைத்து விறகுக்காரர்கள் யாராவது அந்த வீதிவழியாக இப்போது வந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ என அறிய தேடினாள்.

இந்நேரம் அவளுக்கு நல்ல நேரமாக அமைந்தது போல மனச் சந்தோஷமாக இருந்தது. விறகேற்றியதாய் இருக்கும் நான்கு சயிக்கிள்காரர்கள் அந்த வீதியாலே இப்போது வந்து கொண்டிருப்பது அவள் கண்களுக்குத் தெரிந்தது. அந்தக் காட்சி அவளுக்கு மகிழ்ச்சி சுரக்கச் செய்யும் காட்சியாய் இருந்தது. விறகு கொண்டு வந்தவர்களெல்லாம் வாடிகையாக அவளுக்கு விறகுவிற்பவர்கள்தான். இன்றும் தங்கள் சயிக்கிள்களில் அகன்ற தங்கள் முதுகுப் பரப்புக்கு மேலே கரியரில் உயரவாக அவர்கள் கொத்து விறகு கட்டிக்கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

அன்னபூரணி நின்ற அந்த இடத்திலே வந்ததும் அவர்களெல்லாம் சயிக்கிளால் இறங்கிக் கொண்டார்கள். “பூரணி அக்காவினர் வீட்டக் கடந்து நாங்கள் அங்கால போக எப்பயும் ஏலுமே?” விறகுக்காரன் சின்னையன்

சிரிப்போடு அவளைப்பார்த்து சொன்னான். “ஒவ்வொரு நாளும் இதையேதான் நீ எனக்கு சொல்லுறாய் தம்பி” என்று அவள் உடனே பதில் சொல்ல அடுத்ததான விறகுக்காரன் குட்டி,

“சின்னையன் சொல்லுற அந்தக்கதை யிலயாய் எனக்கும்கூட உடன்பாடுதானே அக்கா.. அங்கால நாங்கள் இந்த விறகைக் கொண்டுபோய் ஐந்து பத்து ரூபாய் கூடவைச்ச விற்கிறதவிட உங்களுக்குத்தாறதில் எங்களுக்கு ஒரு மனச் சந்தோஷம் மனச் சமாதானம் இருக்கேல்ல அக்கா” என்று இதை சொல்ல அவனது இந்த கதை அன்னபூரணிக்கு மனதில் இருந்த துன்பத்தையெல்லாம் துடைத்துவிட்டது மாதிரியாக இருந்தது.

உடனே அவள் அந்த விறகுக்காரர்களை ஒருவர் மாற்றி ஒருவராய்ப் பார்த்துவிட்டு “உங்கடை ஒரு சகோதரி மாதிரி என்னையும் நினைச்ச இப்படியெல்லாம் அன்பா நீங்கள் எல்லாரும் எனக்கு உதவி செய்யிறீங்கள்...” என்று சொல்லியவாறு வலக்கையால் அவள் இடது கண்ணை துடைத்துக் கொண்டாள். அன்னபூரணிக்குள்ள கஷ்டத்தை இவ்வேளை நினைத்தப்படி சின்னையன் அவளை சாந்த மாய் பார்த்தான்.

சூரியவெயில் இவ்வேளை சூடாய் விழுந்து கொண்டிருந்தது. ஆடிக்காற்று அவர்களது சயிக்கிள்களையே விறகுப் பாரத்தோடு பறித்தெடுத்துக் கொண்டுபோகுமாப் போல அடித்துக் கொண்டிருந்தது. “விசமம் பிடிச்ச காத்து இந்த இழுவை போட்டு சயிக்கிளையும் ஆளையும் இழுத்துப் போகுது... நீங்க படலையை கொஞ்சம் அகல திறவுங்கோ அக்கா சயிக்கிளை உள்ளே விடுவம்” என்று சொல்லியபடி குட்டி அவசரப்பட்டான். அவன் சொன்னவுடனே பாதி திறந்திருந்த வேலிப் படலையடிக்குப் போய் அதை விரிய திறந்துவிட்டான் அன்னப்பூரணி.

அவர்களெல்லோரும் படலைக்குள்ளாலே பிறகு சயிக்கிளை விட்டார்கள். விறகுக் கொட்டிலிலே அன்னபூரணி அவர்கள் கொண்டுவந்திருந்த விறகுகள் எல்லாவற்றையுமாக ஆறுதலாக பிறகு நின்று நிறுத்து எடை போட்டாள். கணக்குப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தையெல்லாம் சரிவர அவள் கொடுத்தாள்.

காசை கையிலே வாங்கியதும், அவர்களெல்லாம் ஒருவர் பின் ஒருவராக “அக்கா வாறமக்கா... அக்கா வாறம் அக்கா...” என்று சொல்லியபடி சயிக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு

அந்த இடத்திலிருந்து வெளிக்கிட்டு விட்டார்கள். அவர்களுக்கு சுமந்து வந்த சுமையும் போய் காசும் இப்போது கிடைத்ததொரு சந்தோஷம் இருந்தது.

அன்னபூரணி அவர்கள் போன கையோடு தன் வேலையைப் போய் பார்ப்போம் என்ற யோசனையில் வீட்டுப்பக்கமாய் போவ தற்கு நடக்க ஆரம்பித்தாள். “அக்கா..” என்று படலையடிப்பக்கமாக இருந்து ஒரு குரல் அவ்வேளை அவளுக்குக் கேட்டது. அவள் உடனே நடையை நிறுத்திவிட்டு திரும் பிப்பார்த்தாள்.

“அக்கா நான் மாங்காய் வியாபாரி.. உங்கட வளவு மரத்தைப் பார்த்தன்... அதுதான் என்னமாதிரியெண்டு காய்களை விற்றீங்களோ எண்டு கேக்கலாம் எண்டு வாறன்..”

“ஆ அப்பிடியே நீங்க எங்கியிருந்து வாறிங்க?”

“நான் புதுக் குடியிருப்பு அக்கா”

“ஆ... சரி சரி... அப்பிடியெண்டா நீங்கள் காய்களை மரத்தோட தீர்த்து முழுக்கவா எடுப்பீங்களே?”

“ஓ அப்பிடத்தானக்கா தீர்த்து முழுக்கவும் எடுப்பம்!”

“மரத்தில நல்லா மாங்காய் முத்தீட்டுது!”

“ஓ... றோட்டிலே இருந்து பாக்கேக்கிளியே வெயிலில அதெல்லாம் நல்லா பளிச்செண்டு தெரிஞ்சது”

“அப்ப தம்பி நீங்க மரத்தடியில போய் நிண்டு வடிவா எல்லாம் பாத்தீட்டு என்ன மாதிரியெண்டு உங்கட கணிப்ப எனக்குச் சொல்லுங்களன்?” என்று அவள் சொல்லவும் அவன் போய் நன்றாக மரத்தைக் கவனித்துப் பார்த்துவிட்டு வந்தான். “அக்கா மரத்தைப் பார்த்துக் காய்களையும் கவனிச்சு ஒரு தீர்வு திட்டத்தோட பேசலாமெண்டு உங்களிட்டயா இப்ப வந்திருக்கிறன்.”

“அப்படியெண்டா என்னமாதிரி உங்கட கணிப்பு?”

“அக்கா முதல் கதையிலேயே உங்களுக்கும் நட்மில்லாமல் எனக்கும் நட்மில்லாமல் நீதியாக ஒரு கணக்கைச் சொல்லுறன்! ஒரு பதினையாயிரம் ரூபா தாறன்!” “அட அவ்வளவே! பெரிய கறுத்த கொழும்பான் மாங்காய்யெல்லே... மரத்துக் கிளைக் கரையோரமெல்லாம் குலைகுலையா நிறையக் காயிருக்கெல்லே தம்பி”

“அதெல்லாம் மரத்தைச்சுற்றி வந்து வடிவாப் பாத்து கணக்கு வைச்சுத்தானக்கா இந்த கதையை சொன்னன்” என்று அவன் சொல்லவும் அன்ன பூரணிக்கும் இப்போது மனம் திருப்தியாக இருந்தது. அவளின் அனேக கனவுகளுக்கும் பின்னணியாக இருந்து கொண்டு மனம் “நீ காசைக் கையில் வாங்கு வாங்கு” என்றதாய் அவ்வேளை

**வீடிவல்லா வாழ்க்கை வீழ்த்தாலும் இருள்.
முடிவற்ற சூழலில் மூச்சொடு நடக்கறேன்.
காடும் மெடும் கடந்து செல்கறேன்.
வீடோ குடில் வீசுகின்ற காற்றிற்கு
வீழும் நாளை பார்த்து நிற்கறது.
நல்ல ஆடையை உடுத்தும் பார்த்ததல்லை.
கந்தல் துண்டொடு உழைப்புக்குப் போகின்றேன்.
காலுக்குச் செரும்பும் இல்லை கட்டைகள்
குற்றினாலும் காயத்தைத் தாங்கியே உழைக்கின்றேன்.
ஆசைகள் யாருக்கு இல்லாது போகும்?
பாசமாய் மனையாளை பக்குவமாய் பார்த்ததால்
நேசமாய் மகவும் ஆசையாய் பெற்றேன்.
மோசமான எங்கள் வாழ்வில் மகவும்
சோகத்தைத் தாங்கியே சூழல்கறது எம்மொடு!
கஞ்சு குடித்தேனும் காலங்கள் கடத்திட
என்னை நானும் தட்ப்படுத்த நடக்கறேன்**

**வி
ட
யா
கை**

**வதிரி
சி. ரவீந்திரன்**

உற்சாகமுட்டியது. “சரி” என்று சொல்லி அவன் கணக்குக்கு அவன் ஒப்புக்கொண்டான்.

அவன் உடனே காசை எண்ணி கொடுத்து விட்டு, “அக்கா மூன்று நாளைக்கிள்ள நாங்கள் மரத்துக்காய்களெல்லாம் வந்து ஆயுறமக்கா” என்று சொல்லிவிட்டு போய்விட்டான். அவன் போனதன் பிறகு அவள் கையிலே வாங்கிய காசை கொண்டுபோய் தன் இரு பிள்ளைகளுக்கும் காசை காட்டினாள். அந்தக் காசை கண்டதும் பிள்ளைகளுக்கும் முகத்திலே படர்ந்திருந்த ஆனந்தத்தை அவளுக்குக் காணக்கூடிய இன்பமாகவும் இருந்தது. புதுப்பலம் கிடைத்ததுபோல அவளுக்குப் பிள்ளைகளுக்கும் இருந்தது.

அடுத்தநாள் காலை விடிந்தபோது தெம்புடன் மூன்று பேரும் வேளைக்கே எழுந்து விட்டார்கள். மனத்திருப்தியான இன்பமான நினைவுகளுடனே செய்கிற வேலைகளை எல்லாம் சுறு சுறுப்பாக மூன்று பேரும் செய்து கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். வாங்கிய காசை செலவாகாமல் சேமிப்பாக வைத்திருக்க என்னென்ன விஷயங்களை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டங்களை வேலை செய்து கொண்டிருந்த அந்த நேரத்திலே அன்னபூரணி தன் யோசனையிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

காலையில் விறகு வாங்கவென்று வந்த வர்களுக்கு விறகு நிறுத்துக் கொடுத்துக் காசை வாங்கும் போதும் வேறு ஒன்றுமே தேவையற்றதாய் கதைக்காமல் மாங்காய் விற்று வாங்கிய பணத்தை நினைத்தபடியே அவள் மௌனமாக இருந்தாள். இன்று அவளது மூத்தமகளும் காத்தவராயன் கூத்தில் ஆரியமாலா தன் சேடியரோடு சேர்ந்து படிக்கிற கூத்துப்பாட்டை இனிமையான குரலில் குசினிவேலைகளிலே உரக்கப்பாடிக் கொண்டிருந்தாள். அவளது தங்கை அரைக் கண் மூடியபடி அவள் படிப்பதை கேட்டு ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

இந்நேரம் வேகமாக வீதியிலே வந்து கொண்டிருந்த தட்டிவான் ஒன்று அன்னபூரணியின் வேலிப் படலையின் முன்னாலே நின்றது. வானிலே இருந்து இரண்டு பேர் கீழே இறங்குவதை காட்டிலில் நின்று கொண்டிருந்த அன்னபூரணியும் பார்த்தாள். அவர்களைக் கண்டதும் அன்னபூரணியினது கண்கள் அகலத்திறந்தன. அப்படியே ஒரு மகிழ்ச்சியான சிரிப்புடன் “தங்கச்சி சுகிர்தமும் மகன் பெடியுமெல்லே இங்கனயா வருகினம்” என்று தனக்குத்தானே ஒருமுறை உடனே

சொல்லிக் கொண்டாள். படலையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே முற்றத்தடியால் நடந்து வந்ததும் அன்னபூரணி அவளைப் போய் கட்டி அணைத்தபடி “என்னடி ஆத்தே தங்கச்சி இங்கயா நீ கனநாள் எங்களை எட்டிப் பார்க்க வெண்டு கூட வராமலா விட்டிடாய்” என்று நேசிக்கும் சிரிப்போடு அவளைக் கேட்டாள். அந்தக் கதையோடு “வாடா மகனே” என்று சொல்லி சுகிர்தத்தின் மகனின் தலையையும் அவள் பாசத்தோடு கையால் தடவிவிட்டாள்.

சுகிர்தமும் அவள் மகனும் குடிசைக்குள்ளே வந்ததும், அன்பை வெளியிடும் பேச்சிலே அன்னபூரணியின் இரு பிள்ளைகளும் உணர்ச்சி சார்ந்த வேகமாய் இருந்தார்கள். இரவு சாப்பாட்டுக்கு பின்பு மறுபடியும் மறுபடியும் தேநீர் போட்டுக் குடித்து சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலைபரத்தில் இந்த சந்தோஷமான பேச்சுக்கள் எவ்வளவு நேரம்தான் நின்று நிலைக்கும். இன்றைய சீவியப் போக்கை கதைக்க அவர்கள் தொடங்கியபோது நிலவு தேய்ந்து சுருங்கிக் கொண்டு வருவதுபோலதான மகிழ்ச்சி அவர்களிடமாக தேய்ந்ததாக சுருங்கிக் கொண்டு வந்தது.

“அக்கா இவனுக்கு நெஞ்சு சரியா வலிக்குதெண்டு பல நாளா எனக்குச் சொல்ல நான் பிறகு இவனை கவர்மெந்து ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போய் அங்க டொக்டரிட்டக் காட்டினன்... அவர் இவனை சோதிச்செல்லாம் பார்த்திட்டு சத்தான உணவுகள் இவருக்கு குடுக்க வேணும் அப்பிடி இல்லாம விட்டா பிறகு இந்த பிள்ளைக்கு கண்ணும் பாதிக்கும்... படிக்கிற பிள்ளை.. நீங்கள் கவனமாக இவரைபார்க்க வேணுமெண்டிட்டார்.. நாங்கள் எப்படியக்கா மிக குறுகிய வருமானத்தில் சத்தான உணவுகள் வாங்கி சமைச்சக் குடுக்கிறது.. அவருக்கும் கால் ஏலாம கிடக்கிறது தெரியும்தானே.. கூலி வேலைக் கெண்டுபோய் கொஞ்சநேரம் வேலை செய்தாலும் அவருக்குத் தலைச் சுத்து வந்திடும்.. பிறகு கொஞ்சம் அப்படியே ஒரு பக்கம் போய் படுத்தி, சரிஞ்சு கிடந்தாப் பிறகுதான் திரும்பவும் அவர் எழும்பி வேலை செய்வார். எங்களுக்குள்ள இருக்கிற இந்தக் கஸ்டத்துக்கிள்ள இவனும் இப்ப நான் தூரவா நடந்து பள்ளிக்கூடம் போறன் அதால் எனக்கு ஒரு சயிக்கிள் வாங்கித் தாங்கம்மா தாங்கம்மா எண்டு அடம் பிடிக்கிறான்... இதுக்கெல்லாம் வீட்டில பத்துக் கோழிகளை

வைச்ச வளத்துக்கொண்டு நானும் என்ன வரும்படி வருகுதெண்டு காசு மிச்சப்படுத்தி ஏதும் ஒண்டைச் செய்யிறது..?”

என்று இதையெல்லாம் அவள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க அவளது கண்கள் அவளது கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளாக இருக்கவில்லை. அப்படியாக அவளுக்கு மன உறுதி குலைந்து கண்களாலே கண்ணீர் பொல பொலவென கொட்டிற்று. கன்னத்தின் ஈர வழிவை தன் கையாலே அவள் துடைத்தெறிந்தாள்.

அன்னபூரணிக்கு தன் தங்கையினது சோகக் கதையை கேட்டதில் மனமானது கதறி அழுத்தொடங்கியதாய் விட்டது. அவளது பிள்ளைகளுக்கும் சின்னம்மாவின் கவலையான தற்போதைய நிலைமையை அறிந்ததும்.. முன்னம் அவர்களை கண்டு கதைத்ததில் இருந்த மகிழ்வெல்லாம் ஒரு கல்லெறிந்தால் அது மணலில் போய்விழுந்து சப்தமற்று அமிழ்ந்து விடுவது போல மறைந்து விட்டது.

இந்த நிலைமையில் அவர்கள் எல்லோருக்கும் சில நிமிடங்கள் ஒரு ஸப்தமும் இல்லாததாக கடந்தது. கவலையிலே அன்னபூரணியின் தங்கை சரியும் சுவர் போல மண் சுவரிலே தன் முதுகுப் புறத்தை சாய்ந்து இருந்தாள்.

அன்னபூரணி இவ்வேளை தன் தங்கையின் முகத்தை கூர்ந்து பார்த்தாள். பிறகு எதிர்பாராத அலைபோல இருந்த இடத்தில் நின்று எழுந்து நின்றாள். உடனே போய் தான் பணம் வைத்திருந்த பாணையின் முடியை திறந்து முழுப்பணத்தையும் கையிலெடுத்துக் கொண்டு வந்தாள். பெரிதாக தான் கையிலே வைத்திருக்கும் காசைப்பற்றி தங்கையிடம் ஒன்றும் அப்போது அவள் கதைக்கவேயில்லை.

“தங்கச்சி இதை நீ அப்பிடியே வைச்சுக் கொள்.. இவனுக்கு இதில முதலில நல்ல சயிக்கிள் ஒண்டை வாங்கிக் குடு.. காசு மிஞ்சிறதில நல்ல சாப்பாடுகளும் வாங்கி எல்லாரும் வடிவா சாப்பிடுங்கோ..”

“அக்கா... அக்கா... என்னக்கா இது ஏனக்கா உன்ரை கஷ்டத்துக்குள்ள இப்பிட்யெல்லாம் நீ செய்யிறாய்..?” என்று சொல்லிவாரே தமக்கையின் முகத்தை அவள் பார்த்தாள். தமக்கை கொடுத்த பணத்தை வாங்க அவளுக்கு உடனே கை நீட்ட முடியவில்லை. அதற்காக அவளுக்கு கை எடுபடவுமில்லை.

ஆனாலும் “இதைப்பிடியடி வாங்கடி நீ” என்று அன்னபூரணி சிரித்தபடி சொன்னாள்.

பிறகும் அவள் “இங்கபார்... எங்களுக்கு இங்க விறகு வியாபாரமெண்டாலும் நடக்குது...

அவ்வளவா எங்களுக்கு சாப்பாடுக்கெண்டு கஷ்டமுமில்ல. இங்க எங்கட வீட்டு வளவு மாமரத்து காய்களை வித்த காசுதான் இது.. அடுத்த போகம் மாமரம் காய்ச்சால் இதே காசு திரும்ப எங்களுக்கு வரும்தானே” என்று சொல்லியபடி அன்னபூரணி தங்கையின் கையை தன் கைகளால் பற்றியபடி காசு அவ்வளவற்றையும் அவள் கைகளுக்குள் பொத்தினாள். காசைத் தன்கையிலே அக்காள் வைத்ததும் அவளுக்கு அது எவ்வளவோ சந்தோஷமாக இருந்தது. அவளது மகனும் திறந்த கண்களுடன் அம்மாவின் கைகளில் இப்போது இருக்கும் பணத்தைப் பார்த்தபடி சந்தோசமாக சிரித்துக் கொண்டான். இரவுப் பூச்சிகள் இவ்வேளை கத்திக் கொண்டிருந்தன.

அவர்கள் தங்களுக்குள் சந்தோஷமாக கதைக்கின்ற குரல்களும் வலுத்த படியான அளவிலே கேட்டன. அன்னபூரணியின் தங்கை மறுநாள் காலையிலேயே எழுந்து தமக்கை பிள்ளைகளிடம் போவதாக கூறி விடை பெற்றுக் கொண்டு அந்த நேரம் வருகிற தட்டி வாளை தவற விடாமல் அதிலே மகனையும் ஏற வைத்து கூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டாள்.

இதற்கு பிறகு இரண்டு நாள் கழிந்து மாங்காய் பிடுங்கிவனும் யூரியாப் பைகளுடன் வந்து மாங்காய்களை பிடுங்கி வானில் அவற்றை ஏற்றிக் கொண்டு போய்விட்டான்.

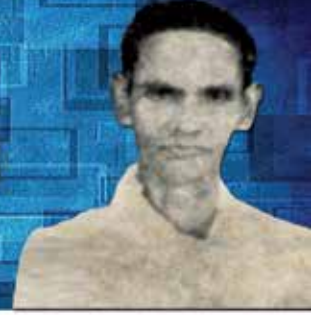
அன்றைய நாள் கடந்து அடுத்த நாள் காலையிலும் தனக்குள்ள பழக்கத்திலே அன்னபூரணி விடியவும் எழும்பினாள். இன்று அவளுடைய கால்கள் வலியில்லாமல் சிறப்பாக செயல்படுவது போல இருந்தது. மனதிலும் அவளுக்கு நிம்மதியான நிலை இருந்தது. குடிசைக்கு வெளியே வந்து வானத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். அந்த வானம்கூட தன்னாலே தொட்டுவிடக்கூடிய உயரம் போன்றதாகவே அவளுக்கு அப்போது தெரிந்தது.

இந்த யோசனையோடு மாமரத்தை ஒருக்கால் போய் பார்க்க வேண்டுமென்ற அந்த ஆவலும் அவளுக்கு இசைந்து துடிக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

உடனே மாமரம் நின்ற பக்கம் நடந்து போய் மரத்தை அவள் பார்த்தாள். மரம் முழுக்கவாக இப்போது அவளுக்கு இலைகளே தனித்துக் காணக்கூடியதாக தெரிந்தன. மரம் காய்களற்று முழியாக அவளுக்கு காணப்பட்டாலும் மனம் என்னவோ அவளுக்கு நல்ல நிம்மதியாகவே இவ்வேளை இருந்தது.

○○○

ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சியும் இரசிகமணி கனக.செந்திநாதனும்: சில அவதானங்கள்

ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சியில் **கனக. செந்திநாதன்** அவர்களது பங்கு முக்கியமானது. ஈழத்து இரசனைமுறை விமர்சன வளர்ச்சியிலே திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர் கனக செந்திநாதன். இத்தகைய விமர்சன முறை முன்னோடிகளுள் முக்கியமானவர் **பண்டிதமணி ச.கணபதிப்பிள்ளை** அவரது அம்மரபிலே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களே முதன்மைபெற்றன. மாறாக, அவரது மாணவனான கனக.செந்திநாதன் அவ்வழியில் நவீன இலக்கியங்களை அணுக முற்பட்டவர்.

முதன் முதலாக தனிப்பட்ட ஆளுமைகளை அத்தகு விமர்சன நோக்கில் அணுகி தனி நூல்களாக வெளிப்படுத்தியவரும் கனக. செந்திநாதனே. இவரது **சோமசுந்தரப்புலவர். அல்லலையூர் மு.செல்லையா. பண்டிதமணி** பற்றிய நூல்கள் அத்தகையவையாகும்.

இளம் எழுத்தாளர்களையும் விமர்சகர்களையும் இனங்கண்டு கவனத்திற்குரிய விமர்சனத் தொடர்க் குறிப்புக்களை முதன் முதல் எழுதியவரும் அவரே. ஈழகேசரியில் எழுதிய **விமர்சன வீக்கிரகங்கள்** என்ற தொடர் அத்தகையது.

மேற்கூறிய பங்களிப்புகளைவிட பரவலாக அறியப்படாத இன்னொரு பங்களிப்புமுள்ளது. அதுபற்றிச் சுருக்கமாக நினைவு கூருகின்ற முயற்சியே இவ்வேளை இடம் பெறுகின்றது.

நாவல், சிறுகதை முதலிய நவீன இலக்கியங்கள் ஆங்கிலச் செல்வாக்கின் அறுவடைகளே. விமர்சனமும் அவ்வழி வெளிப்பட்டதே. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இன்றுவரை மேலைத்தேய விமர்சன அளவுகோல்கள் கொண்டே தமிழ் விமர்சன முயற்சிகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. எனினும் ஆழ்ந்து நோக்கும் போது தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலும் விமர்சன முறைமை உருவாகிச் செயற்பட்டுவந்துள்ளது. இதுபற்றிய தேடல் அண்மைக்காலமாகவே இடம்பெற்று வருகின்றது. **த.சு.நடராசன்**,

தமிழுவன் முதலான தமிழ் விமர்சகர்கள் இத்தகு முயற்சியில் இறங்கியுள்ளனர்.

எனினும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே இத்தகு முயற்சியில் - தமிழ் விமர்சனப் பாரம்பரியத் தேடலில் - ஈடுபட்டு கணிசமான வெற்றிபெற்றவர் சுவாமி **வ்.புலாணந்தர்**. 'மதங்க சூளாமணி' அத்தகு முயற்சியின் வெளிப்பாடு என்பதனைப் பலரும் அறிவதில்லை. அதாவது, 'மதங்க சூளாமணி'யான செகப்பிரியரை தமிழ் நூலான தொல்காப்பியம் கூறும் மெய்ப்பாட்டியல் வழி நின்றும் வடமொழி நூலின் வழி நின்றும் அணுகியவர் அவர். இதுபற்றிய விரிவான கட்டுரை ஏலவே ஞானத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்வழி அத்தகைய தமிழ் விமர்சனப் பாரம்பரிய வழி நன்று நவீன இலக்கியங்களை அணுக முற்பட்ட ஈழத்து முன்னோடியாக கனக.செந்திநாதன் காணப்படுகின்றார் என்பது பலராலும் அறியப்படாததொன்று.

மேற்கூறிய விடயம்பற்றி **வெண்சங்கு** தொகுதி முன்னுரையில் அவர் குறிப்பிடுவதில் இருந்து புலப்படுகின்றது. "பழைய யாழ்ப்பாணத்துக் கலாசாரம் இப்புதிய சிறுகதைகளுக்கு வலுவான பகைப் புலமாக அமைந்துள்ளது"

அது **ஆறுமுகநாவலர் வழி வந்த தமிழ் மரபு சார்ந்தது**. பண்டிதமணியினால் செழுமை யாக்கப்பட்டது. அவரது மாணவரான கனக. செந்திநாதனால் நவீன இலக்கியத் திசை நோக்கி அம்மரபினைத் திருப்பியமையால் வலுவூட்டப்பட்டது. நவீன விமர்சனமுறை **வ.வே.ச. அய்யரால்** ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது என்பதனை மறுதலித்து "நமது இலக்கிய இரசனையும் அதன் மதிப்பீடும் நமது

**போரூபிரியர்
செ. யோகராசா**

மண்ணிலேயும் தமிழர் நெஞ்சங்களிலேயும் வேருன்றிய மரபிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.” என்று ஆணித் தரமாகக் குறிப்பட்டு (ஈழத்து இலக்கியவளர்ச்சி ப.123) அதனை இனங்காண முற்பட்டவர் கனக.செந்திநாதன். இவ்வடிப்படையிலேயே அவரது ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சி நூல் உருவாகியது. ஈழத்தின் முதல் இலக்கிய வரலாற்று நூலும் அதுவே.

முற்கூறிய கருத்துக்களின் வெளிப் பாட்டிற்குச் சிறந்த சான்றுகளாக, **எஸ். வொ.வின் வீ** சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு இவர் எழுதிய முன்னுரை அமைகின்றது. அதனூடே, பகுப்பாய்வு முறைவிமர்சனம், ஒப்பியல் விமர்சனம் முதலியவற்றிலே கனக. செந்திநாதன் கவனஞ் செலுத்தியிருப்பதும் புலப்படுகின்றது. மேலும் **ஏ.ஈ.வொன்னூத் துரையின்** 'நாடகம்' நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையும், கனக.செந்திநாதன் தான் எழுதிய (சோமசுந்தரப்புவர் பற்றிய) 'திறவாதபடலை' நூலின் அணுகுமுறையும் கனக.செந்திநாதன்

தமிழ்ப் பாரம்பரிய விமர்சன மரபுகளை இனங்கண்டதோடு செயற்பாட்டு விமர்சன முறையிலும் அவற்றைப் பிரயோகித்த முன்னோடிகளுள் முக்கியமானவர் என்பதனை மேலும் உறுதிசெய்கின்றன. இவ்வழி விரிவான தொடர் ஆய்விற்கான படலையைத் திறந்துள்ளன. எனினும் தமிழ் விமர்சன வரலாற்றை எமது மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டும் எழுதிவிடமுடியும் என்று கூறுவதற்கில்லை. ஏனெனில் தமிழின் நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் உலகப் பொதுவானவை. ஆங்கில ஆட்சியினால் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட நவீனமயமாக்கத்தினால் உருவானவை. அத்தகைய நிலையில் அவை பற்றிய மதிப்பீடுகளையும் மேலைத்தேய அணுகுமுறைகளையும் வேண்டியவிடத்து பயன்படுத்துவதும் தவிர்க்கவியலாததல்லவா!

○○○

அதிகாரப் பரவலாக்கல்

அந்தத் தனியார் டிஸ்பென்ஸரியில் வழமைக்கு மாறாக நோயாளிகள் நிரம்பியிருந்தனர். “டோக்கன்” எதுவும் வழங்கப்படுவது இல்லை. வந்தமரும் வரிசைக்கிரமத்தில் டாக்டர் நோயாளிகளைப் பரிசோதிப்பார்.

அன்று அரசியல்வாதி எனச் சொல்லிக் கொண்டு சற்று முதுமையும் இளமைத் தோற்றமும் உள்ள பெண் ஒருவர் கூட்டத்துக்குள் நுழைந்து முன்னே செல்ல எத்தனித்தார். வரிசையாக அமர்ந்திருந்தவர்களையும் தாண்டி அந்தப் பெண் சென்றபோது எவரும் தடுக்க முன்வரவில்லை.

வெளியில் நடக்கும் எதுவும் உள்ளே நோயாளிகளைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்கும் டாக்டருக்குத் தெரிய நியாயமில்லை.

அடித்துப் பிய்த்துக் கொண்டு உள்ளே சென்ற அந்தப் பெண் டாக்டரின் மேசைக்கு முன்னால் இருந்த கதிரையில் அமரப்பார்த்தார். அப்பொழுது டாக்டர் நோயாளி ஒருவரைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருந்தார். எதிரே வந்து நின்ற அந்தப் பெண்ணை ஏறிட்டவர், “வெளியில் ஆசனம் போடப்பட்டிருக்கிறது, தயவுசெய்து போய் அமருங்கள் நான் அழைக்கிறேன்” என்று சொன்னார்.

“தான் ஓர் அரசியல்வாதியாக இருந்தும் தன்னை டாக்டர் கவனித்தமுறை சரியில்லை” என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை தலையெடுக்க நோயாளிகளைப் பின் தள்ளிக் கொண்டு டாக்டரின் முன்னால் சென்று டாக்டரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் விதத்தில் “டாக்டர், நான் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா, எனது பவர் என்ன என்று நீங்கள் அறிவீர்களா?” என்று கோபக் கனலைக் கக்கினார்.

“ஓ.. அப்படியா? அப்படியானால் நான்கு ஆசனங்கள் தள்ளி உட்காருங்கள் நான் பின்னர் அழைக்கிறேன்” என்றார் டாக்டர்.

மருந்து எடுக்க வந்த அரசியல்வாதி விடுக்கென கூட்டத்தையும் தள்ளிக்கொண்டு வந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டார்.

○○○

கலாபுஷெணம்
மாவனல்லை
எம். எம். மன்ஸூர்
(குறுங்கதை)

வைத்திய கலாநிதி எம்.கே.முருகானந்தனின் உங்கள் குழந்தையின் நலமான வளர்ச்சியும் சில பிரச்சினைகளும்

ஓர் இரகசைக் இறப்பு

“அந்தப் பயிரின் அழகை அளந்தெழுத எந்தச் சொல் உண்டாம் எமக்கு?” என்று கேட்டார் மகாகவி. அது ஒரு பயிரின் வளர்ச்சி பற்றியது. அப்படியானால் ஒரு மனிதக் குழந்தை - அதன் வளர்ச்சி விருத்தி - எந்தப் பெரிய மகிழ்வை ஒரு குடும்பத்தில் ஏற்படுத்தும்? மக்கட்பேறு பற்றிச் சொல்ல வந்த வள்ளுவர் “பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை” என்று முடிந்த முடிவாகவே சொல்லிவிட்டார்.

ஆயினும் அதே குழந்தைகள் அழுவதும், நோய்வாய்ப்பட்டு வேதனைப்படுவதும் பார்க்க இரும்பு மனமும் உருகும். “வாடிய பயிர் கண்டு வாடினேன்” என்ற வள்ளலாரது கூற்று நினைவு வரும். பெற்றோர் சரியாக இருந்தால் எல்லாம் சரியாக இருக்கும்.

பெற்றோரியம் இன்று உலகில் மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் அறிவியல் துறை. குழந்தைகளையும் பிள்ளைகளையும் மகிழ்வுடன் வளர்ப்பது, அவர்களது எதிர்கால அறிவு, ஆளுமை உருவாக்கத்தில் மிக முக்கியமானது என்று உளவியல் அறிஞர்களும், மருத்துவர்களும், கல்வியாளர்களும் ஒருமித்த குரலில் கூறுகிறார்கள். அதை எப்படிச் செய்வது என்றுதான் பல பெற்றோர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இதற்கு உதவுகின்ற நூல்களின் வருகை பல்வேறு மொழிகளிலும் அதிகரித்திருந்தாலும் எமது நாட்டின் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இதில் கைவைப்பது மிகவும் கம்மி. அதற்குக் காரணமும் உண்டு.

அறிவியல் விடயங்களைச் சுயமாக எழுதுவதே கடினம். அதை அழகாகச் சொல்வது மிகவும் கடினம். கிரேக்க நாட்டின் கிரீட் (Crete) என்ற தீவின் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களின் உளவளத்துறை ஆலோசகர் டாக்டர் ஸ்ரதிஸ் ஸ்ரிவக்ரகிஸ் (Dr.Stathis Stivaktakis) அவர்களின் ஆய்வு ஒன்றை அண்மையில் பார்த்தேன்.

“கலைத்துவம் என்பது விஞ்ஞானம் கற்றலை மேலும் கவர்ச்சி மிக்கதாக்கும். கலையும் விஞ்ஞானமும் ஒன்றை ஒன்று நிரப்பிப் பூரணமாக்கும் என்பனவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக, கலைத்துவம் ஒருவரை விஞ்ஞான உலகினுள் ஆழமாகச் சம்பந்தப்படுத்தி ஈடுபடுத்துகிறது” என்ற முடிவுக்கு அந்த ஆய்வு வந்திருக்கிறது. ஆகவே நல்ல அறிவியல் கருத்துக்களை அழகாகச் சொல்வதின் வலிமை இன்று நிறையவே பேசப்பட்டாலும், அது பலராலும் செய்ய முடியாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில் விஞ்ஞானம், மருத்துவம் படித்தவர்கள் பலரும் கூட அதை ரசித்துப் படிக்கவில்லை.

“மல்லிகைப்பூ வெள்ளை நிறமானது” என்பது அறிவியல். “அது அற்புதமான வாசனை கொண்டது” என்பது கலை என்ற கருத்தில் டாக்டர் மு.வ அவர்கள் கலைக்கும் அறிவியலுக்குமான வேறுபாட்டை விளக்குவதை எனது இளவயதில் வாசித்த நினைவு. “இரவில் மலரும் அற்புத வாசனை நிறைந்த வெள்ளை நிறப்பூ” என்று மல்லிகை பற்றி விரிக்கும் போது அது கொண்டுவரும் உணர்ச்சி அந்த விடயத்தை ஒரு போதும் மறக்க விடாது ஆழப்படுத்தி விடுகிறது. மனம் அதைப்பற்றி இன்னும் தேட விரும்புகிறது.

இவ்வாறு எழுதக்கூடிய விரல் விட்டு எண்ணத்தக்க எமது எழுத்தாளர்களில் முக்கியமான ஒருவர் எம்.கே.முருகானந்தன். மருத்துவ அறிவியல் சார்ந்து பன்னிரண்டு நூல்களை ஏலவே எழுதிய அனுபவம் வேறு கொண்டவர். அவற்றில் சில இந்தியப் பதிப்புகளாக வந்து உலகளாவிய ரீதியில்

**கோகிலா
மகேந்திரன்**

தமிழ் வாசகர்களைச் சென்றடைந்தவை. இன்னும் பல யாரும் எப்போதும் பார்க்கத்தக்க வகையில் இணையப் பதிப்புகளாக உள்ளன. இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில், “உங்கள் குழந்தையின் நலமான வளர்ச்சியும் சில பிரச்சினைகளும்” என்ற நூலை வரவு வைக்கிறார். அழகும் அர்த்தமும் கொண்ட அட்டையுடன் நூற்று இருபத்தொரு பக்கங்களில் லங்கா புத்தகசாலை வெளியீடாக இந்த நூல் மலர்ந்துள்ளது. “பொது வாசிப்பு நூல்” என்ற வட்டத்தில் வாழ்வுக்கு மிகவும் பயன்தரத்தக்க இத்தகைய நூல்களுக்கு உலகத் தமிழ் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பு இருக்கும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

சென்ற வாரம் செயற்கை முறைக் கருத்தரிப்பின் மூலம் குழந்தை பெற ஆயத்தமாகும் தாய் ஒருவருக்கு ஆற்றுப்படுத்தல் செய்த நேரத்தில் அவர்தானாக, “எனது குழந்தை வயிற்றில் வளரும்போது நான் என்னென்ன செய்ய வேண்டும்? எவற்றைச் செய்யக் கூடாது” என்பது தொடர்பாக நான் வாசிக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல புத்தகம் தருவீர்களா?” என்று என்னிடம் கேட்டார். இப்படிக்கேட்டு வாசிப்பவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்களா என்ற வியப்புடன் (என்ன நெடுந்தொடர் பார்க்கலாம் என்று கேட்டிருந்தால் எனக்கு விடை தெரிந்திருக்காது). நான் எப்போதோ வாசித்த டாக்டர் எம்.கே.எம் மின் தாயாகப் போகும் உங்களுக்கு - 2” பற்றியும் குறிப்பிட்டேன்.

குழந்தைகள், சிறுவர்கள் தொடர்பாக எழுத முன்னர், உலகமயமாதலின் புதிய சூழலில் வளரும் குழந்தைகள், சிறுவர்கள், பதினம் வயதினரைப் புரிந்து கொள்வது முக்கியம். உளவியல் சார்ந்த கோட்பாடுகளின் அறிவுடனும், அனுபவத்துடனும் அவர்களைப் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் எவ்வாறு வழிநடத்த வேண்டும் என்று தனக்குள் சிந்தித்திருக்க வேண்டும்.

“பணம் இருக்கிறது தானே! வருத்தம் வந்தால் மருந்துச் சிட்டையும் பண நோட்டையும் கரைத்து ஊட்டலாம்” “காலையில் பாடசாலைக்கும், பிறகு ரியூசனுக்கும் மாறி மாறி ஏற்றி இறக்கினால் முடிந்தது பிரச்சனை” என்பது போன்ற வகை மாதிரிச் சிந்தனைகள் பயன்தராது என்பதையும் பிள்ளையை நல்ல முறையில் வளர்க்காமல் பிற்காலத்தில் வண்டி வண்டியாய்க் குற்ற உணர்வு கொண்டு பயனில்லை என்பதையும் உறுதியாகவும், தெளிவாகவும், அழகாகவும் சொல்லும் ஆற்றலும் மொழித் திறனும் வேண்டும். இவை

எல்லாம் ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டு கால மருத்துவ அறிவும், அனுபவமும், இலக்கியப் பரிசயமும் கொண்ட டாக்டர் எம்.கே.எம்மிடம் அமைந்ததில் வியப்பில்லை.

அதிகளவு நோயாளர்களைத் தன்னால் சுகப்படுத்த முடியும் என்று நம்புவர் அவர். அந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடுதான் இன்றும் வெற்றியுடன் இயங்கும் முருகானந்தன் கிளினிக்! கொழும்பிலும் அவரிடம் நாள் தோறும் வந்த நோயாளர்களின் எண்ணிக்கையை நான் நேரில் கண்டதுண்டு.

“அம்மா என் குரல் கேட்கிறதா” என்ற கட்டுரையோடு ஆரம்பிக்கிறது நூல், பிறந்து ஒரு மாதம் கூட ஆகாத குழந்தையின் கற்பனை மொழி மூலம் வாசகரை எடுத்த எடுப்பில் அத்தீமாவே கவர்ந்து விடுகிறது. மிகப் பொருத்தமான படங்களுடன், குழந்தை பேசுவதான கற்பனையில் எழுதப்பட்ட அந்த பதின் மூன்று பக்கங்கள் யாரையும் “ஆஹா” சொல்ல வைக்கும் அற்புதம் எனலாம். மருத்துவர் என்பதால் நூலாசிரியரின் எழுத்தில் விஞ்ஞானக் குணம் கொண்ட கருத்துகள் தர்க்க ரீதியாக வருவது புதின மில்லை. “முதலாம் இரண்டாம் வயதுப் பிறந்த தினக் கொண்டாட்டங்களைக் குழந்தை ரசிப்பதில்லை” (அவை பெற்றோரின் பவிசுக்கானது) என்ற உண்மையை அழகாகச் சொல்கிறார். “கிஸ்ஸா”. “வெளவா” என்று அவர் பாவிக்கின்ற மழலைச் சொற்கள் வாசகர்களையும் ஒரு கணம் குழந்தையாக்கி மகிழ்விக்கிறது.

“நீங்கள் தந்த அப்பிள் துண்டையும் எறிந்து பார்த்தேன். அது துள்ளவில்லையே! ஏன் அம்மா?” என்று குழந்தை கேட்பதான அவரது கற்பனை மொழி, குழந்தை ஏன் கையில் கிடைப்பதை எறிந்து பரிசோதிக்கிறது என்ற உண்மையை எமது மனதில் புகுத்தி, “முளைக்க முந்தி அவற்றை குழப்படியைப் பாரன், அப்பிளை எறிகிறான்” போன்ற பெற்றோரின் மாமூலான சிந்தனையில் மாற்றம் கொண்டு வருகிறது.

“உங்கள் குரல் அடுத்த அறையிலிருந்து தீனமாகக் கேட்கிறதுமா” என்று சொல்வதான கற்பனையில் கலை இலக்கிய ஈடுபாடுள்ள எம்.கே.எம் துல்லியமாகத் தெரிகிறார். எங்களை அந்த வீட்டின் அகக்காட்சிச் சூழலுக்கு அழைத்துச் சென்று தரிசிக்க விடுகிறார். இது முருகானந்தனுக்கே உரிய நடை. நூல் முழுவதிலும் இதைத் தரிசிக்கலாம். ஆம் விஞ்ஞான மருத்துவ விடயங்களை வெறும் வரட்சியாகவும் எழுதலாம். வாழ்வு

அனுபவம், கலை இலக்கியச் செழுமை கலந்தும் எழுதலாம். இரண்டாவது வகை இவருடையது.

நூலின் மூன்றாவது கட்டுரையில் இருந்து மருத்துவர் வாசகருடன் பேசுவதான, அல்லது நோயாளியின் பெற்றோருக்கு வினா விடை அளிப்பதான ஒழுங்கு அமைகிறது. மருத்துவரின் சிரிப்பிலும் ஆறுதலான கதையிலுமே பாதி நோய் மாறிவிடுகிறது என்று இவரிடம் போகின்ற நோயாளிகள் கூறுவர். அந்தச் சிரிப்பின் ஊடேயும் அவர் தன்னிடம் வரும் நோயாளர்கள் அவர்களைக் கூட்டி வரும் பெற்றோர், ஆசிரியர் ஆகியோரை எவ்வளவு அவதானிக்கிறார் என்பதற்கு ஆதாரமாகப் பல இடங்களை இந்த நூலில் தரிசிக்கலாம்.

“பாவம். சின்னஞ்சிறிக, ஆசைப்பட்டதைக் குடுக்கத்தானே வேணும்” என்று சொல்லும் அம்மாவையும், ‘பிள்ளைக்கு எண்ணெய்ச் சாப்பாடு குடுக்கிறதேயில்லை’ என்று சொல்லும் மறுதுருவ அம்மாவையும் அவதானித்து அதே சிரிப்புடன் அந்தச் சிந்தனைகளிலுள்ள அறிகைத் தவறைச் சுட்டுகிறார்.

நூலை மொத்தமாகப் பார்த்துச் சிந்திக்கிற போது, காலத்துக்குத் தேவையான கருத்துக்களைத் தேவை அறிந்து வழங்கியுள்ள முறை சிறப்பானது என்று கூறத் தோன்றுகிறது. குழந்தையின் உணவு, அழகை, ஒவ்வாமை, உடற் பயிற்சி போன்ற விடயங்கள் எல்லாப் பெற்றோரும் கட்டாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டியவை. அதிலும் உணவு தொடர்பாக அதிக முக்கியத்துவம் தந்து எழுதுகிறார்.

“பிள்ளைக்குக் காப்ச்சல் அடிக்குது. பல்லு முளைக்கிறதுக்கோ தெரியேல்லை” என்பது போன்ற மூட நம்பிக்கைகளும், மைய நம்பிக்கைகளும் எல்லோரிடமும் இல்லா விட்டாலும் பரவலாக இருக்கும் பிரச்சினைகள். அவை பற்றியும் தெளிவு படுத்துகிறார். மிக அருமையாக நடந்தாலும் பெரும் அதிர்ச்சி தரக் கூடிய “தொட்டில் மரணம்” போன்ற விடயங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட மறக்கவில்லை. மேலதிக வாசிப்பில் ஆர்வமுள்ளோருக்காக Impetigo போன்ற விடயங்களையும் தருகிறார். இவ்வழியில் பல மட்டத்திலுமுள்ள பெற்றோரையும் கவரக் கூடிய நூலாக இது அமைகிறது.

ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் ஆரம்பிக்கும் போது ஓர் அழகும் பல்வகைமையும் இருக்கிறது. “அவரவரை அந்தந்த இடத்தில் வைக்க வேணும்” என்று தொடங்குகிறது ஒரு கட்டுரை. அது என்ன விடயம் என்று வாசிக்கிறபோது ஒரு குறுஞ்சிரிப்பு எமக்குள்

கொங்கிரீட் கோலங்கள்

வயல்வெளிகளில் பூத்துக்கடக்கின்ற வெயில்ன் உத்தமென்மை

பளபளப்பான பளிங்குத் தரைகள் ச்ந்றோடைகளில் எஞ்சியின் குஞ்சுகள் அகம்சையல் கொக்குகள்

ச்தற்க் கடக்கும் நெற்கதீரர்களின் சுணை நெறஞ்சக் காட்டின் கூர்யஅசைவு

குருவ்களோடு வ்ளையாடும் வைக்கோல் காற்று

அனைத்தையும் மறந்த அந்தொன் ச்வப்புச் சாயும் வானம்

வாவ்க்கரையல் ம்னூங்கும் ச்லதாமரைமொட்டுக்கள் பன்பூக்கும் காதல் ஓவியம் கலையும் காவியமும் ந்றாந்தமாலை இதமான இசையோடு பறக்கும் பறவைகள் ந்தமும் அலையும் மாடுகள்

மாலைச் சூர்யணைசுமக்க்றது மேற்கல் ருந்தியருக்கும் மலை

கண்ணுக்குள் குத்துக்கின்ற பொல்தீன் இரசாயனங்கள் காந்தகோதுகள் மேலும் ஊர்ன் அற்புத்ததை பற்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன ச்லகொங்கிரீட் கோலங்கள்

எல். வஸ்ம் அகர்ம்

வருவதைத் தவிர்க்க முடியாது. “படுக்கைப் பாயை ஒவ்வொரு நாளும் கழுவி என்றை நாரி முறிஞ்சு போச்சு”, “தேச்சுத் தேச்சு இவன்றை மூக்கு வீங்கிப் போச்சு” என்பவை போல மண்வாசனை கலந்த பெற்றோர் கூற்றுடன் தொடங்குகின்றன வேறு சில கட்டுரைகள்.

பெற்றோரின் கேள்விகளுக்கான இவரது பதில்கள் மருத்துவ, விஞ்ஞான ரீதியாகச் சரியானவைதான். ஆயினும் அவை சரியானவை என்பதைப் பல இடங்களில் சம்பந்திய ஆய்வுகளுடன் எடுத்துக் காட்டும் போது, அறிவாளிகளையும் கவர்ந்து விடுகிறார்.

பிள்ளைகள் தூக்கத்தில் சிறுநீர் கழித்தல் பொதுவாக ‘சீர்மியர்’ கையாளும் ஒரு பிரச்சினை. அதற்கான நடத்தைச் சிகிச்சை தொடர்பாக விரிவாக அறிந்திருந்த எனக்கு “தூங்கி இரண்டு மணி நேரத்தில் குழந்தையை எழுப்பிக் கழிவறைக்குக் கூட்டிச் சென்று சிறுநீர் கழிக்க வைப்பது மட்டுமே போதும்” என்ற ஆய்வு முடிவு புதிய செய்தி.

“ஒரே விளையாட்டில் ஈடுபடுபவர்கள் பலவேறு விதமான விளையாட்டில் ஈடுபடுபவர்களைவிட அதிகமாகக் காயம் படுகிறார்கள்” என்ற ஆய்வு முடிவும் மிகப் பயனுள்ள புதிய வெளிச்சம். எழுத்தாளர் கோடிட்டுக் காட்டுகிற இந்த ஆய்வுகளும் முடிவுகளும் அவர் தொடர்ந்து வாசித்திறார் வளர்கிறார் என்பதன் அத்தாட்சியும் கூட!

“சுகாதாரத்தில் அதிக அக்கறை எடுப்பதால் வரும் நோய்” என அவர் சுட்டிக் காட்டும் இடம் நான் மிக ரசித்த மற்றொரு புள்ளி. அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு தான். மருந்தும் நஞ்சுதான். ஆம் அளவுக்கு மிஞ்சிய சுகாதாரமும் நஞ்சுதான். அதை ஒரு மருத்துவரே சொல்லும் போது நடுநிலை தவறாத அவரின் அறிகைத் தெளிவு எம்மை “சபால்” சொல்ல வைக்கிறது.

இது மாறிவரும் உலகு! இங்கு தொடர்ச்சி என்றும் ஒன்று இருக்கிறது. மாற்றமும் தொடர்ச்சியும் எதிர் எதிரான துருவங்கள் இல்லை. நாகரிக வளர்ச்சியில் இரண்டும் தேவைதான். இந்த முறுகலின் வெளிப்பாடுதான் புதிய தலைமுறைப் பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகள் என்றும் பார்க்கலாம். உதாரணமாக உடை என்று பார்த்தால் எமது கலாசார உடையாகிய வேட்டியை அணிந்தால் பையன்களுக்குக் “குஞ்சு அகப் படும் பிரச்சினை” தோன்றாதே! (நூலை வாசித்தால் புரியும்).

“வகிண்டு”, “உடும்பு பிடிக்கும் அழகு”, “கிழுக்கிண்டினால்”. “நரிச்சிரிப்பு” போன்ற

அவரது பிரயோகங்கள் இவர் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மண்ணின் மைந்தன் என்பதை எமக்கு நினைவூட்டிச் சிலிரிக்க வைக்கின்றன.

தன்னிடம் கிளிநிக்குக்கு வந்த நோயாளரை வேறு இடத்தில் காண்கிற போதும் நலம் விசாரிக்கிற அவரது பண்பைச் சில கட்டுரைகள் காட்டி நிற்கின்றன. அவர் முன் மாதிரியான குடும்ப வைத்தியர் என்பதற்கு அது நற்சான்றாக அமைகிறது.

நூல் முழுவதிலும் முத்து முத்தாக வந்து விழுகின்ற அவரது ஆலோசனைகள் வீடுகளில் எழுதித் தொங்க விடப்பட வேண்டியவை என்று எண்ண வைக்கிறது. சில உதாரணங்கள் வருமாறு:

“மூன்று வயதிலேயே வாசிப்பு அனுபவத்தைத் தூண்டுங்கள்”

“சிமார்ட் போன் கொடுப்பது கொக்கெயின் கொடுப்பதற்குச் சமமானது”

நூலில் ஆங்காங்கே அருமையாக அச்சுப் பிழைகள் இருப்பது மட்டுமே கண்ணூறாக அமைகிறது.

பக் 65 - அவசியம் என்ற சொல் அசியம் என்று வருகிறது.

பக் 84 - அட்டவணையில் ‘மில்லி’ என வர வேண்டிய சில இடங்களில் ‘கிலோ’ என்று வந்துவிட்டது.

லங்கா புத்தகசாலை வெளியீட்டாளர்கள் இதைக் கவனித்திருக்கலாம்.

அந்தக் காலம் முதல் (1980களில்) இந்தக் காலம் வரை இவரது மருத்துவ அறிவும் இலக்கிய ஆளுமையும் கலை அழகுடன் சமூகத்துக்கு எறியப்படும் முறையைப் பார்த்து வந்த வாசகர் என்ற முறையில் இப்போதைய எழுத்தின் செம்மை இவரது முதிர்ச்சியைக் காட்டுவதை உணர முடிகிறது. இந்த நூலை வாசித்து முடித்த நாலு நாளில் ஒரு நல்லா சிரியனின் வகுப்பில் இருந்து நிறையப் படித்த அனுபவம் பெற்றேன். தேர்ந்த வாசிப்பில் அக்கறை உள்ள எவரும் இதை வாசிக்க விரும்புவர்.

இத்தனை வருட கால மருத்துவப் பணியுடன் சமூகத்திற்கு இன்னும் என்ன கொடுக்கலாம் என்ற தேடலை முடிவின்றித் தொடரும் சுயதிறன் நிறைவு பெற்ற கருமயோகி எம். கே.எம் என்று கூறி நிறைவு செய்யலாம்.

ஒரே கடலில்தான் கலக்கப் போகிறோம் என்று எல்லா நதிகளுக்கும் தெரிந்தாலும் நதிகளின் ஓட்டமும், அழகும், பயனும் ஒன்றாவதில்லைத் தானே!

○○○

நினைவில் நிழலாகும் இலக்கியச் செல்வர்கள்

ஒரு மகுதாம் சாயபுவும் சதாச்வப் பண்டிதரும்

வாசிப்பை நேசிப்போர் சிங்கார சிங்கப்பூருக்குச் சென்றிருந்தால் அங்கே தேசிய நூலகத்திற்குச் செல்லத் தவறியிருக்க மாட்டீர்கள்.

இந்தப் பத்தி எழுத்துக்காரனின் மகனார் அங்கே குடியரிமை பெற்று குடும்பஸ்தனாக இருப்பதால் பல தடவை செல்லப் பாக்கியம் பெற்றவன்.

அந்தவகையில் தமிழ்ப்பகுதி அலுமாரியில் **சிங்கை நேசன்** என்பானைக் கண்டு நெடுநேரம் உரையாடியிருக்கிறான்! அந்த நேசன் இன்றிருந்தால் 133 அகவை!

இவனது பிறப்புக்குக் காரணமான தமிழகச் சோழ மண்டல நாசூர்

‘சீனா கடனா மகுதாம் சாயபு’ பற்றிய ஒரு பதிவை, இப்போது சிங்கை வாசியாகவுள்ள முத்த இலக்கியவாதி, **‘ஆனந்த வகடன்’ ஜெ.எம்.சால்** வழங்கும் போது -

“முன்னோடி இலட்சியத் தமிழ் இதழாளர் ஒருவர் இலக்கியவாதியாகவும் திகழ்ந்து மலாயா தீபகற்பத்தில் உள்ளடங்கிய சிங்கப்பூரில் வரலாறு படைத்திருக்கிறார். 1887 ஜூன் 27இல் ‘சிங்கை நேசன்’ வார இதழை ஆரம்பித்து சிலகாலம் சிறப்பாக நடத்தியிருக்கிறார். தமது இதழ்கள் மூலம் அந்த மண்ணில் திருக்குறளை முழங்க வைத்தவர். ‘தன் குற்றம் நீக்கி பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின், என் குற்றமாகும் இறைக்கு’ என முதல் இதழில் ஆரம்பித்தவர், திங்கட்கிழமை தோறும் முதலாம் பக்கத்தில் குறளோவியம் வழங்கினார்.

இரண்டாவது இதழில், இந்தியாவிலே நாகப்பட்டினம், நாசூர், காரைக்கால், தஞ்சாவூர், மதுரை, சென்னைப் பட்டணம், யாழ்ப்பாணம் முதலான இடங்களில் இருந்துவரும் பிரதான சமாசாரங்களை அவ்வூர்க்காரர்கள் அறிய விவரமாய்த் தருவோம்” என்கிறார்.

பெருமகிழ்வு: அவர் ஊடகவியலாளர் மட்டுமல்ல, நல்ல இலக்கியவாதியுங்கூட!

சிங்கைநேசனின் 03-09-1888, 24.09.1888 இதழ்களில் வெளியான அவரது புனைகதைகள் (விநோத சம்பாஷணை) சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. (ஆய்வுத் தகவல்: சிங்கைக் கலாநிதி ஆ. ரா. சிவகுமாரன்.)

இந்தவகையில், தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு முன்னோடி என இவரையே நான் சுட்டுவேன். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் வ.வே.சு. ஐயர் பெயரில் ஆரம்பித்துச் சிலரைச் சொல்வர். அது ஆய்வுக்குரியது.

ஆனால் அதைவிட விசேடம், ஊடகம், படைப்பிலக்கியம் இரண்டிலும் மகுதாம் சாயபு பளிச்சிட ‘ஒரு தோன்றாத் துணையாக எம் வடபுலத்திலிருந்து **வண்ணை சதாச்வ பண்டிதர்** என ஒருவர் இருந்திருக்கிறார்.

அட! அப்படியென்ன அதிர்ந்து நிற்கிறீர்கள்? ஆசுவாசப்படுங்கள்.

நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இருந்த தமிழ் - முஸ்லிம் உறவு இதுவே!

அப்போது சிங்கப்பூர், மலாயா தீபகற்பத்திற்குள் அடக்கம். குடியரசாகவில்லை. யாழ் பிரதேசத்திலிருந்து அங்கே பல்துறைச் சேவைகளிலும் இணையச் சென்றவர்கள் விபரம் நாமறிந்ததே. ‘மலாயன் பென்சனர்’கள் இப்போதும் எம்முடன் உள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவரே சதாசிவ பண்டிதர் என்று கணிப்பதில் தவறு இருக்காது. இவரது தந்தையார் நாச்சிமார் கோவிலடி நமசிவாயம்.

இவர்களிருவரும் தமிழால் இணைந்தது அந்தத் தமிழ் அன்னையின் தவப்பயனே!

‘தீனோதய இயந்திரசாலை’ - என ஓர் அச்சுக் கூடம், ஒருவருக்கு ஒருவர் பக்கத்துணையாக நின்று உருவாக்கியது ‘சிங்கை நேசன்’ வார இதழ் ஒரு புறத்திலிறக்க, இன்னொரு புறம், சிங்கை நகரந்தாதி ‘சித்திரக்கவி’கள் எனப் பண்டிதர் ஐயா அவர்களின் படைப்புகள் 1887இல் பதிப்பு கண்டு ‘சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடி நூல்கள்’ எனப் பெருமைபெற்றன. (ஆய்வுத் தகவல்: முனைவர் இரா. தண்டாயுதம், ஞானம் பாலச்சந்திரன் ஆகியோர்)

தமிழ்மான், நேசத்தின்கண்
மாளா மகன்

‘சிங்கைநகர் அந்தாதி’, நூறு கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்களால் அமைந்தது. ஆழ்ந்த தத்துவக் கருத்துக்களையும் பக்தி உணர்வுகளையும் உள்ளடக்கியது. தமிழக நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரால் (செட்டியார் சமூகம்) 1859இல் எழுப்பப்பெற்ற கோவில் மூலவராகிய தண்டாயுதபாணியே அக்காலத்தில் சுப்பிரமணிய சுவாமி என வழங்கப் பெற்றதாக மகுதாம் சாயபு வெளியிட்ட ‘சிங்கை நேசன்’ மூலம் அறிய முடிகிறது. இந்தவகையில், இந்தியத் தமிழர்களால் எழுப்பப்பட்ட ஆலயம் பற்றி இலங்கை சார்ந்த புலவர் பாடியுள்ளார்.

இசுலாமிய நெறிசார்ந்த முஸ்லிம் ஒருவர் வெளியிட்டுள்ளார். இப்படி சிங்கப்பூரில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் நூலே சமய நல்லிணக்கம் கொண்டு அமைந்து விட்டது... என முன்னர் குறிப்பிட்ட கலாநிதி சிவகுமாரன் மற்றுமொரு ஆய்வுப் பதிவில் வழங்கியுள்ளார்.

மகுதாம் சாயபும், சதாசிவ பண்டிதரும் தங்கள் ‘தினோதய இயந்திரசாலை’ இயக்கத்தில் ‘வண்ணையந்தாதி’ - ‘வண்ணைநகர் ஊஞ்சல்’ என்னும் மற்றுமிரு நூல்களையும் வெளியிட்டு அசத்தியுள்ளனர் (1887).

○○○

போடாபோ!

**சொன்னபடி கேள் நீ
கேள்வீ கைகாதே!**

போடாபோ!

பாட்டி என்னை விரட்டினா!

**வீடுல்லாம் கழுவியாச்சு
உடுப்புக்கள் எல்லாம் தோச்சாச்சு
நாய்க்குட்டி பப்பியும் தோஞ்சாச்சு
”சுகம்.. சுகம்..-வளர்-வளர்”
சொல்லச் சொல்ல
நானும் தோஞ்சாச்சு**

பாட்டி மஞ்சள்நீர் தெளிக்கிறா

**சாம்பிராண் வாசனை
எங்கும் மணக்குது.
என்ற தங்கச்சிப் பாப்பாக்கு
மொட்டை போடினம்
பாப்பா அழுக்கொள்
பாப்பாக்கு இன்று
தொடக்குக் கழுவாம்
இனி எல்லாரும்
சுத்தமாகவல்லாமாம்
கொல்லுக்குப் போகலாம்
பக்கத்துவீட்டை போகலாம்..**

பாட்டி பம்பரமாகின்றா.

**வீட்ட ஆக்களும் வந்தாச்சு
என்ற ஆசைமாமா
இன்னும் வரவில்லை**

மொத்தியடி கேள்

**அம்மா அழுக்கொள்
அப்பா முறைச்சப் பாக்கொள்
தலையடிச்சால் பிளொடர் தரவா
பாட்டி அப்பாக்கு ஐஸ் வைக்கொள்**

**ஐயர் நூசையை தொடங்கொள்.
அம்மா சவந்த கண்ணொள்
அப்பா விறைச்ச முகத்தொள்
என்னமொ கதைக்கொள்
எனக்கு எதுவும் யூடியவில்லை.**

**“பள்ளியத் தெட்டில்லபோட
தாய் மாமனைக் கூப்பிடுங்கொ”
ஐயர் சொல்லொள்
எல்லாரும் ஏதொ
குசுகுசுக்கொள்ளொள்.**

**மாமன் இல்லை அதனால
பேரனைப் போடச் சொல்லொங்கொ.”
பெரியத்தா சீர்ச்சபடி சொல்லொறா.**

**அம்மாக்கு அழுகை வருகுது
எழும்பு மூக்குச்சீற வெளியவாரொ
நான் அம்மாவ கட்டிப்படிச்சு
”எனம்மா மாமா வரவில்லை”
என நானும் அழுதென்.**

**“மாமாவெற இடத்தல்
கல்யாணம் செய்தொள்ளொ
அதனால வரவில்லை”**

**அம்மா என்றகாதல் சொல்லொறா
“அப்போ மாமாக்கு
தீர்த்தம் தெளிக்க ஏலாதா
மாமாக்குத் தொடக்குப் போகாதா?”**

**“மாமாவீட்ட நாமபோய்
தீர்த்தம் தெளிப்பொய்
பிறகு தொடக்கு ஒடிவரும்
மாமா மாமிய நாமதொடலாம்
என்ன சரியா?”**

**இப்ப அம்மா சீர்க்கொறா
“நீ போடா கண்ணொ
போய்த் தேவாரம் பாடு”
இப்ப அம்மா சீர்க்க
நானும் சீர்க்கொறன்.**

**போடாபோ!
சொன்னபடி கேள் நீ!
கேள்வீ கைகாதே
பாட்டி என்னை
விரட்டி கலைக்கொறா.**

**கலாநிதி
ஜீவகுமாரன்**
(டென்மார்க்)

எழுத்துத் தூண்கும் எண்ணாட்கும்

ரோசிரியர் துரை மனோகரன்

இதயம் நிறைந்த இனிய பாடகர்

கடந்த ஞானம் ஒக்டோபர் இதழுக்காக எனது பத்தியை முடித்து, ஞானம் ஆசிரியருக்கு அனுப்பிவிட்டு, நிம்மதியுடன் நிமிர்ந்தபோது, ஓர் அதிர்ச்சியான தகவல் கிடைத்தது. எப்படி ஒரு செய்தி வரக்கூடாது என்று உலகம் முழுவதும் எதிர்பார்த்ததோ, அப்படி ஒரு செய்தி வந்தேவிட்டது. பிரபல பின்னணிப்பாடகர் **எஸ். பி. பாலசுப்பிரமணியம்** காலமாகிவிட்டார்.

பல்வேறு மொழிகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான பாடல்களைப் பாடிச் சாதனையாளராக விளங்கியவர் பாலசுப்பிரமணியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த செய்தி. தமிழ்த் திரையிசையைப் பொறுத்தவரையில், மூன்று பெரும் இசை ஜாம்பவான்களை அது கண்டிருக்கிறது. ஒருவர் **தயாகராஜபாகவதர்**. மற்றவர் **ரீ. எம். சௌந்தரராஜன்**. மூன்றாமவர் எஸ். பி. பாலசுப்பிரமணியம். மூவரும் மிகச் சிறந்த அதியற்புதமான இசைக்கலைஞர்கள். மூவரும் திரையிசைத் துறையில் சாதனை படைத்தவர்கள். முதலாமவரின் தாய்மொழி தமிழ். இரண்டாமவரின் தாய்மொழி சௌராஷ்டிரம். மூன்றாமவரின் தாய்மொழி தெலுங்கு.

தாம் விரும்பிய இருதுறைகளான பொறியியல், இசைத்துறை ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையே ஊசலாடிய இளம் பாலசுப்பிரமணியத்துக்கு, அவரது தந்தையின் ஆலோசனையே சிறந்த வழிகாட்டியாக இருந்தது. “இரண்டில் எது உனக்குச் சிறந்தது என்று படுகிறதோ, அதையே தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்” என்று தந்தை சொன்னது அவருக்கு வேதவாக்காகப் பட்டது. இதை ஒரு தொலைக்காட்சி நேர்காணலில் பாலசுப்பிரமணியம் தெரிவித்திருந்தார். அவர் இசைத்துறையைத் தமது இளமைக்காலத்தில் தேர்ந்தெடுத்தமை, அவருக்கு உலகப் புகழைத் தேடிக்கொடுத்தது.

பாலசுப்பிரமணியத்தின் திரையிசைப் பயணத்துக்கான முதல் வழிகாட்டியாகவும், திசை காட்டியாகவும் திகழ்ந்தவர், பிரபல பின்னணிப் பாடகி **எஸ்.ஜானகி**. ஒரு பாடல்போட்டியின்போது, பாலசுப்பிரமணியத்தின் திறமையைக் கவனித்த ஜானகி, எதிர்காலத்தில் திரையிசைத்துறைக்கு வரலாமே என்று அறிவுறுத்தினார். காலப்போக்கில் தமக்கு வழிகாட்டிய ஜானகி

யுடனேயே பல பாடல்களைப் பாடும் வாய்ப்பினையும் அவர் பெற்றார். ஜானகிக்கும், பாலசுப்பிரமணியத்துக்கும் இடையிலான உறவு, ஒரு தாய்க்கும், மகனுக்கும் இடையிலான உறவு போன்றது. பாலசுப்பிரமணியம் காலமானபோது வெளியிடப்பட்ட ஒரு காணொளியில், தாய்மை உணர்வுடன் ஜானகி அவரைப் பற்றி குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் எவரின் நெஞ்சையும் நெகிழவைக்கக்கூடியவை.

பாலசுப்பிரமணியம் திரையுலகில் பின்னணி பாடுவதற்கான வாய்ப்புகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது, இசையமைப்பாளர் **எம்.எஸ். லீஸ்வநாதன**ையும் சந்தித்தார். அப்போது ஒரு பாடலைப் பாடிக்காண்பிக்குமாறு விஸ்வநாதன் கேட்டுக்கொண்டார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் பாலசுப்பிரமணியம் பாடிய பாடல், **பி.பி. ஸ்ரீநிவாஸால்** பாடப்பட்ட “நிலவே என்னிடம் நெருங்காதே நீ நினைக்கும் இடத்தில் நான் இல்லை” என்பதாகும். உண்மையில் நடந்த இந்நிகழ்ச்சி, பாலசுப்பிரமணியமும், விஸ்வநாதனும் நடித்திருந்த ஒரு படத்திலும் அப்படியே அமைந்திருந்தது (படத்தின் பெயரை மறந்துவிட்டேன்). பின்னணிப் பாடகர்களில் தமக்குத் தொல்லையே தராத ஒரேயொருவர் பாலசுப்பிரமணியமே என்று விஸ்வநாதன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிபிஸி தமிழோசைக்கு அளித்திருந்த நேர்காணலில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தாம் யாரின் பாடலைப் பாடியதால் திரையுலகில் தமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததோ, அதே அவருக்குக் காலப்போக்கில் திரையுலகில் வாய்ப்புகள் இல்லாமல் போய்விட்டதே என்ற மனவேதனை பாலசுப்பிரமணியத்துக்கு ஏற்பட்டது. இதை அவர் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். பி.பி. ஸ்ரீநிவாஸ் பற்றிப் பாலசுப்பிரமணியத்துக்கு எப்போதுமே ஓர் உயர்ந்த அபிமானம் இருந்தது. அதைப்போலவே ஸ்ரீநிவாஸும் ஒரு நல்ல மனிதர். தமது இடம் பாலசுப்பிரமணியத்துக்குப் போய்விட்டதே என்று அவர் கவலைப்படவில்லை. “பாலு ஒரு நல்ல பாடகர்” என்றே அவரும் சொல்லிக்கொள்வார்.

கர்நாடக இசையை முறையாகப் பயிலாத பாலசுப்பிரமணியத்துக்கு ஒரு சவாலாக அமைந்த திரைப்படம், **சங்கராயுணம்**. அவரை

அப்படத்தின் பாடல்களைப் பாடுமாறு இசையமைப்பாளர் **கே.வி.மகாதேவன்** கேட்டுக் கொண்டபோது, பாலசுப்பிரமணியம் மிகவும் தயங்கினார். தம்மால் அப்பாடல்களைச் சிறப்பாகப் பாடமுடியாது என்று தெரிவித்தார். ஆனால் மகாதேவனோ, பாலசுப்பிரமணியம்தான் பாடவேண்டும் என்றும், அவரால் நன்றாகப் பாடமுடியும் என்றும் உறுதியாகத் தெரிவித்து, உற்சாகமளித்தார். விளைவு, பாலசுப்பிரமணியத்தின் சங்கராபரணப் பாடல்கள் அதியற்புதமாக அமைந்துவிட்டன. தேசிய விருதினையும் அவருக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தன. இதே போன்ற ஒரு நிலை **சுசீலாவுக்கும்** ஒருமுறை ஏற்பட்டது. திருவருட்செல்வர் என்ற படத்தில் “மன்னவன் வந்தானடி” என்ற கர்நாடக இசையில் அமைந்த பாடலைச் சுசீலாவைப் பாடுமாறு இசையமைப்பாளர் கே.வி.மகாதேவன் கேட்டுக் கொண்டார். அந்தப் பாடலைத் தம்மால் சிறப்பாகப் பாடமுடியாது. வேறு ஒரு பாடகியைப் போட்டுக்கொள்ளுமாறு சுசீலா கேட்டுக்கொண்டார். மகாதேவனோ, “இல்லை. நீங்கள்தான் பாடவேண்டும். உங்களால் இந்தப் பாடலை நன்றாகப் பாட முடியும்” என்று உறுதியாகத் தெரிவித்தார். சுசீலா பாடிய அந்தப் பாடல் இன்றும் காதுக்குள் இனிக்கிறது. இசைமீது தணியாத தாகம் கொண்ட பாலசுப்பிரமணியம் தமது பிள்ளைகளுக்கும் இசையோடு தொடர்பான பெயர்களையே வைத்துள்ளார். மகள் **மல்லவ்**. மகன் **சரண்**. இன்னொரு மகள் இருந்திருந்தால், அனுபல்லவி என்று அவர் பெயர் வைத்திருக்கக்கூடும். மகன் சரண் பாடகரும், நடிகருமாவார். பாலசுப்பிரமணியத்தின் தங்கை **வைலஜா**வும் ஒரு சிறந்த பின்னணிப் பாடகி என்பது பலருக்கும் தெரிந்தவிடயம். **கமலஹாசன்** கதாநாயகனாக நடத்த **சலங்கை ஓல்** என்ற திரைப்படத்தில் வைலஜா ஒரு முக்கிய பாத்திரத்தில் நடத்துள்ளார். தாம் ஒரு நல்ல நடிகையும்கூட என்பதை வைலஜா அந்தப் படத்தில் நிரூபித்திருந்தார். தெலுங்கில் தயாரிக்கப்பட்ட அத்திரைப்படம் தமிழில் ‘டப்’ செய்யப்பட்டிருந்தது. அண்ணனும், தங்கையும் இணைந்து பல ‘ரூயட்’ பாடல்களையும் பாடியுள்ளனர். ஆரம்பத்தில் அண்ணனோடு சேர்ந்து ‘ரூயட்’ பாட வைலஜா கூச்சப்பட்டார். ஆனால், அண்ணன் பாலசுப்பிரமணியம்தான் தங்கையை உற்சாகப்படுத்தி, தம்மோடு ‘ரூயட்’ பாடவைத்தார். அவர்கள் இருவரும் பாடிய பாடல்களும் நன்றாக உள்ளன. இத்தனைக்கும், வைலஜாவுக்கு மிகவும் பிடித்த பாடகர், **கே.ஜே.ஜேசுதாஸ்**.

எம்.எஸ்.விஸ்வநாதன், கே.வி.மகாதேவன் போன்ற சிறந்த இசையமைப்பாளர்களால் புடம்போட்டு உருவாக்கப்பட்ட பாலசுப்பிரமணியத்தை, **இளையராஜா** மேலும் உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் ஏற்றிவைத்தார். இளைய ராஜாவின் இசையில் ஏராளமான இனிய பாடல்களைப் பாலசுப்பிரமணியம் பாடியுள்ளார். நண்பர்களாகப் பழகிய இருவருக்கும் இடையே மனஸ்தாபங்களும் ஏற்பட்டதுண்டு. அதன்விளைவாக, இளையராஜா பாலசுப்பிரமணியத்துக்கு நிகராக ஒரு புதிய பின்னணிப் பாடகரை உருவாக்க முனைந்தார். தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட **நாகரூபாய்** என்ற முஸ்லிம் இளம்பாடகர் ஒருவருக்கு **மனோ** எனப் பெயரிட்டு, பின்னணிப் பாடகராக அறிமுகம் செய்து, போதிய வாய்ப்புகளை வழங்கினார். மனோவும் சிறந்த பின்னணிப் பாடகராக உயர்ந்தார். இதில் சுவாரசியம் என்னவெனில், ஏட்டிக்குப் போட்டியாக உருவாக்கப்பட்ட பாலசுப்பிரமணியமும், மனோவும் சிறந்த நண்பர்கள்!

தமிழ்த் திரையிசைத் துறையைப் பொறுத்த வரை, மென்மையான பின்னணிப்பாடகர்களின் வரிசை **ஏ.எம்.ராஜா**வுடன் தொடங்குகிறது. அவரையடுத்து **பி.பி.ஸ்ரீநவால்** முக்கியத்துவம் பெறுகிறார். இவர்கள் இருவரது குரல்களிலும் இருவேறுவிதமான வசீகரம் இருக்கிறது. எனக்கு ஏ.எம். ராஜாவின் குரல் மிகவும் பிடிக்கும். இவர்களை அடுத்து (இடையிலே **ஏ.எல். ராகவன்** வந்தாலும்), மென்மையான பின்னணிப் பாடகர் வரிசையிலே முதல் இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்கிறார், பாலசுப்பிரமணியம். மென்மையான முன்னவர்களிடம் இல்லாத ஒரு கம்பீரம், பாலசுப்பிரமணியத்திடம் காணப்படுகிறது. மென்மையும், கம்பீரமும் கலந்தமையாலேயே அவரது குரல் **ஜெம்ன் கணேசனுக்கு** மாத்திரமன்றி, **எம்.ஜி.ஆர். சீவாஜ்** ஆகியோருக்கும் பொருத்தமாகிறது. **ரஜன். கமல்** ஆகியோருக்கும் பொருத்தமாகிறது. பின்வந்தவர்களுக்கும் பொருத்தமாகிறது.

பாலசுப்பிரமணியம் திரையுலகுக்கு அறிமுகமானபோது, நான் ஏ.எல் படிக்கும் மாணவன். அப்போது வெளிவந்த அவரது “இயற்கை என்னும் இளைய கன்னி..”, “ஆயிரம் நிலவே வா!” முதலான பாடல்களைக் கேட்டபோது, எனக்குள்ளே என்னை அறி யாமலே ஒரு குதூகலம் ஏற்பட்டது. திரையுலகுக்கு ஒரு சிறந்த புதுப்பாடகர் கிடைத்து விட்டாரே என்ற குதூகலம்தான் அது. பாலசுப்பிரமணியத்துக்கு முன்னரே ஜேசுதாஸ் அறிமுகமாகிவிட்டாலும், அவர் அப்போது

பெரிதாக என்னைக் கவரவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை, செளந்தரராஜன், ஏ.எம். ராஜாவுக்கு அடுத்ததாக என்னை மிகவும் கவர்ந்த பாடகர், பாலசுப்பிரமணியம். குழைந்து குழைந்து நவரசங்களுக்கு ஏற்ற முறையில் பாடும் அவரது குரல் எனக்கு நன்கு பிடிக்கும்.

நான் ஏலவே குறிப்பிட்டதைப் போல, தியாகராஜபாகவதர், செளந்தரராஜனுக்கு அடுத்ததாக ஓர் இசைச் சகாப்தத்தைக் கட்டியெழுப்பிய பாலசுப்பிரமணியம், தமது இசையுடலால் இன்றும் எம்மைக் கட்டிவைத்துள்ளார். அவர் பல திரைப்படங்களில் நடித்துத் தமது நடிப்புத் திறமையையும் வெளிப்படுத்தியதோடு, தாம் ஒரு சிறந்த இசையமைப்பாளர் என்பதையும் நிரூபித்துள்ளார். இத்தகைய ஓர் இசை ஜாம்பவானை இலங்கை சார்பில் **இலங்கைக் கம்பன் கழகம் இராஜமர்யாதை கொடுத்தும் கௌரவத்தமை** (முன்னர் பி.சுசீலாவுக்குச் செய்தமை போல) பாராட்டப்படவேண்டிய செயலாகும். பாலசுப்பிரமணியத்தின் இடம், வேறு ஒருவரால் நிரப்பப்படமுடியாத ஒரு தனி இடம். அவர் என்றும் எமது செவிகளிலும், இதயங்களிலும் தமது இனிய பாடல்களால் நிறைந்துநிற்பார்.

ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுத் தவறு

தவறு செய்வது மனித இயல்பு. ஆனால், நமது நாட்டில் ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுத் தவறே நடந்திருக்கிறது. மன்னிப்பதும் மனித இயல்பு. ஆனால், நியாய சிந்தை உடையவர்களால் ஒருபோதும் மன்னிக்கமுடியாத மாபெரும் தவறே நடந்திருக்கிறது. ஆண்டாண்டு காலத்துக்கும் அரசியல் துறையில் ஒரு களங்கமே நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இருபதாவது அரசியல் திருத்தத்தை ஆளும் தரப்பினர் ஆதரிப்பார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம்தான். ஆனால், ஆளும் தரப்புக்குள்ளேயே இது தொடர்பாக அதிருப்திகளும் நிலவிவந்தன. ஆளும்தரப்பு அதிருப்தியாளர்கள் கூடத் திருத்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து வாக்களிக்கக்கூடும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் நிலவியது. ஆனாலும், இறுதிநேரத்தில் அரசியல் ரீதியான தமது வரப்பிரசாதங்களை இழந்து தவிக்க விரும்பாமல், அதுவரை வீரகுரத் தனங்கள் காட்டியோரும் அடங்கியொடுங்கி ஆதரித்து, தமது இராஜவிசுவாசத்தைப் புதுப் பித்துக்கொண்டனர்.

ஆனால், பொதுத்தேர்தலில் இருபதாவது திருத்தச் சட்டத்துக்கு எதிராகத் தமக்கு வாக்களிக்கும்படி மக்களிடம் கேட்டு, அதற்கேற்ப, ஒருபகுதி மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்ட எதிர்க்கட்சியினரில் ஒருசாரார்,

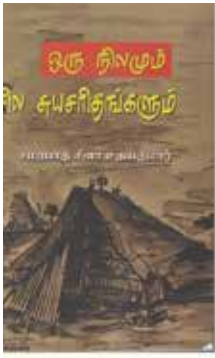
தாம் மக்களிடம் பெற்ற ஆணையை மறந்து, புதிதாகக் கனவு கண்டு விழித்தவர்கள் போல், பலராலும் எதிர்க்கப்பட்ட, விமர்சிக்கப்பட்ட திருத்தச்சட்டத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களித்து, சொர்க்கத்தில் பிரவேசித்தது போன்ற பரம திருப்தியை அடைந்துள்ளனர். ஏதோ காணாததைக் கண்டவர்கள் போல், புதிதாகக் கதைகள் சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் திரிகின்றனர்.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இரு முஸ்லிம் கட்சிகளின் தலைவர்களது மேலான ஆசிகளுடன்தான், அவ்வக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் திருத்தத்துக்கு ஆதரவு வழங்கியுள்ளனர். முக்கிய முஸ்லிம் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ஊடகச் சந்திப்பு ஒன்றில், தமது தலைவருக்குத் தெரியாமல் தாம் ஆதரித்து வாக்களிக்கவில்லை என்பதை மிக வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துள்ளார். இரு முஸ்லிம் கட்சித் தலைவர்களும் இது விடயத்தில் நன்றாகவே நாடகம் ஆடுகின்றனர் என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகின்றது. மலையகக் கட்சி ஒன்றின் உறுப்பினர் ஒருவரும் தான் தோன்றித்தனமாக முற்றுமுமுதான சுயநலநோக்கில் திருத்தத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களித்துவிட்டு, “உனக்காக எல்லாம் உனக்காக” என்ற தோரணையில் மக்கள் முன் நாடகம் ஆடிவருகின்றார்.

பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும், சிறுபான்மை இனங்களைச் சேர்ந்த மற்றவர்களும் திருத்தத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்காமல் இருந்திருந்தால், திருத்தச் சட்டம் நிச்சயம் தோல்வியடைந்திருக்கும். அதனால், நாட்டின் ஜனநாயகம் இயன்றவரை காப்பாற்றப்பட்டிருக்கும். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியில் இருந்துகொண்டு திருத்தத்தை ஆதரித்தவர்கள் அனைவரும், தமது வெட்கம் கெட்ட சுயநல நோக்கினால், ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுத் தவறை இழைத்துள்ளார்கள்.

வாக்களித்த மக்கள், தமது நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகளின் செயற்பாடுகள் பற்றி விழிப்புணர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கும் வரைக்கும், இத்தகைய நிலைப்பாடுகள் தொடரவே செய்யும். “நாமென்ன நமக்கென்ன?” என்று தமது பிரதிநிதிகளைத் தட்டிக்கேட்கும் திராணி இல்லாமல் மக்கள் இருப்பது, அரசியல்வாதிகளின் சந்தர்ப்பவாதத்தை மேன்மேலும் வளர்ப்பதாகவே இருக்கும். எதிர்வரும் வரவுசெலவுத்திட்ட வாக்களிப்பின்போதும் எதிர்த்தரப்பு அரசியல்வாதிகள் சிலரின் சந்தர்ப்பவாதக் காட்சி ஜாலங்களைக் கண்டு ரசிக்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படலாம்.

○○○

சமரபாகு சீனா உதயகுமாரின் 'ஒரு நிலமும் சில சுயசரிதகளும்' நாவல் பற்றிய கண்ணோட்டம்

சமகால இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் அயராது இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர் சமரபாகு சீனா உதயகுமார். அவரது முதலாவது நாவலாக 'ஒரு நிலமும் சில சுயசரிதங்களும்' வெளிவந்துள்ளது. உதயகுமார் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, சிறுவர் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் இயங்கிவருபவர். இவரது நூல்களாக, வெற்றியுடன், உடைந்த நினைவுகள், என்பேனாவின் நிதர்சனம், காதல் வந்த சாலை, காதலியுடன் பேசுதல், கனகலிங்கம் மாமாவும் பரிமளா ஆன்ரியும் முதலான கவிதைத் தொகுதிகளும் செந்நீரும் கண்ணீரும், சித்திரா ரீச்சர், தமிழினி முதலான சிறுகதைத் தொகுதிகளும், பகிர்ந்துண்ணல் எனும் சிறுவர் இலக்கியமும், பகிர்வு, பண்டைத் தமிழர் சிந்தனை மரபு எனும் பல்கலை அம்சக் கட்டுரைத் தொகுதியும் வெளிவந்துள்ளன.

“ஒரு நாவலில் ஒருநிலம், அந்த நில மக்கள், அரசியல், போர், போராளிகள், தலைவர் என சொல்லவேண்டியதேவை இருந்தது. அதை அப்படியே சொல்லிவிட்டேன்” என என்னுரையில் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். அதற்கமைய இந்த நாவல், ஈழத்தமிழினத்தின் போர்க்கால வரலாற்றின் ஒரு காலகட்டத்தையும் அந்தக் காலத்தில் நடந்து முடிந்த சம்பவங்களையும் விபரிக்கிறது.

இந்த நாவலில் புனைவிற்கே இடமில்லை என்று எண்ணும் வகையில் போராட்ட காலச்சம்பவங்கள் பல இரத்தமும் சதையுமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதுவே போர் இலக்கியத்தின் பண்பும் பயனுமாகும்.

விடுதலைப் புலிகளின் போராட்ட வரலாறு மூன்று தசாப்தகால நீட்சி கொண்டது. அதன் வளர்ச்சியில் தலைவருடன் இணைந்து தளபதிகள் பலரும் போராடினர். அவர்களில் ஒருவரான தளபதி பாலராஜின் வீரதீரச் செயல்கள் மற்றும் ஆனையிறவு முகாமை வீழ்த்தி வெற்றிகொள்ள அவர் வகுத்த வியூகம் போன்றவை விரிவாக இந்த நாவலில் விவரணமாகியுள்ளன. போராட்ட காலத்தில் அரசதரப்பில் போராடிய இராணுவத் தளபதிகள் எவ்வெக் காலங்களில் எந்தெந்த இடங்களில் புலிகளுக்கெதிரான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர் போன்ற விபரங்கள் அச்சொட்டாக இந்த நாவலில் பதிவாகியிருக்கின்றன. போராட்டம் நடைபெற்ற காலம், இடங்கள் பற்றியெல்லாம் திகதி, ஆண்டு கால விபரங்களை இணைத்து ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளமை வாசகரின் புருவங்களை உயரச் செய்கிறது!

ஈழத்தில் வாழும் தமிழ்மக்களுக்கு மாத்திரமன்றி தமிழ்கூறு நல்லுலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழினத்துக்கு முகவரி கொடுத்தவர்கள் விடுதலைப்புலிகள்தான் எனவும் தமிழரை தலைநிமிர வைத்தவர்கள் இவர்களே எனவும் இந்நாவல் எடுத்தியம்புகிறது.

கட்டுக்கோப்புடன் வளர்ந்த இயக்கத்திற்குள் கட்டுப்பாடுகளும் இருந்தன. அதனால்தான் இயக்கம் பெருவளர்ச்சிகண்டது. ஆனாலும் கட்டுக்கோப்புடன் வளர்ந்த இந்த இயக்கத்துக்குள் சில எட்டப்பர்களும் இருந்தார்கள். நாவலில் வரும் பவி, திவ்வியன் போன்றோர் இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தமக்கு வேண்டாதவர்களைச் சுட்டுத்தள்ளிவிட்டு இயக்கத்தின்மேல் பழியைச் சுமத்தி இயக்கத்தைக் களங்கப்படுத்தியவர்கள் இவர்கள். இப்படியான புல்லுருவிகள் வேறும்பலர் இருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் அரசாங்கத்தின் அடிவருடிகளாகவும் இருந்தார்கள். தமிழர் விடுதலைப் போராட்டங்களை தோல்வியடையச் செய்தவர்கள் தமிழர்கள்தான் என்பது நீண்ட வரலாறு. தமிழனுக்குத் தமிழனே எதிரி.

இலங்கை அரசாங்கத்தாலும் இராணுவத்தாலும் போராடி வெல்ல முடியாத புலிகள் இயக்கத்தை, இந்தியாவும் இன்னும் பலநாடுகளும் ஒன்றுசேர்ந்து மெளனிக்கச் செய்தன. அதனைத் தாங்கள் வெற்றியடைந்துவிட்டோம் என அரசாங்கம் பெருமிதம் கொள்வதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை என்கிறார் ஆசிரியர். தமிழர்களின் போராட்ட வரலாற்றை எதிர்காலச் சந்ததியினர் அறிந்துகொள்ள இந்த நாவல் ஒரு வரலாற்றுக் கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. ஆசிரியருக்கு இதுவொரு வெற்றிப்படைப்பு என்பதைக் காலமும் எடுத்தியம்பும்; வாழ்த்துக்கள்.

- தி. ஞா.

○○○

சம காலக் கீழ்வுகள்

காலியில் நடைபெற்ற ஏ.ஸி.எம்.ஜிப்ரி எழுதிய சிறுகதைத் தொகுப்பும், யாழ். நினைவுகளும் நூல் வெளியீட்டுவிழா

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் ஏ.ஸி.எம்.ஜிப்ரி எழுதிய சிறுகதைத் தொகுப்பும், யாழ். நினைவுகளும் நூல் வெளியீட்டு விழா காலி மல்ஹருஸ்கல்ஹியா கல்லூரியில் அண்மையில் ஸ்ரீலங்கா மீடியா போர்த்தின் தலைவர் என்.எம்.அமீன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தென் இலங்கையில் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் நூலின் முதற்பிரதியை காலி முன்னாள் பிரதிமேயர் சரீப்ஹசன் பெற்றுச் சிறப்புசெய்தார். நூல் விற்பனையில் கிடைத்த நிதியை நூலாசிரியர் பாடசாலை அபிவிருத்திக்கு வழங்கிவைத்தார். இந்நிகழ்வில் ஆசிரியர்கள் ஓய்வுநிலை அதிபர்கள், அதிபர்கள் மற்றும் கல்விமான்கள் கலந்துசிறப்பித்தனர். நூல் விமர்சனம், மற்றும் அறிமுகத்தை கலைவாதி கல்லீ, ஹாபிஸ் இஸ்ஸதீன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினார்கள்.

ஜின்னாஹ் ஷரீபுத்தீன் அவர்களின் “வல்லுவம்” ஒருநோக்கு.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக் கிழமைகளில் நடத்தும் ‘இலக்கியக் களம்’ நிகழ்வில் 2.10.2020 அன்று காப்பியக்கோ **ஜின்னாஹ் ஷரீபுத்தீன்** அவர்களின் ‘வல்லுவம்’ ஒருநோக்கு என்ற தலைப்பில் ஓய்வுநிலை ஆசிரியரும் தெல்லிப்பழை கலை இலக்கிய மன்றத்தின் செயலாளருமான **தருமத் இராஜ் கெங்காதரன்** அவர்கள் உரையாற்றினார்கள். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்

சங்கத்தின் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் **தருமத் வசந்த தயாபரன்** தலைமை வகித்தார். உரைஞர் திருமதி இராஜி கெங்காதரன் அவர்களுக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நிதிச் செயலாளர் திரு. சுந்தரேசன் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடுகளை வழங்கி கௌரவம் செய்தார்.

இணைய வழியில் நூல் வெளியீடு.

நியூசிலாந்தில் வசிக்கும் **மரீனா இல்யாஸ் ஷாப்**யின் ‘இரவைக் காக்கும் இமைகள்’ கவிதை நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு வெள்ளாப்பு வெளி ஏற்பாட்டில் 24.10.2020 அன்று Zoom மூலம் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் இலக்கியப் **புரவல் ஹாசிம் உமர்** 1065வது முதல் பிரதியை Zoom இன் முதல் பிரதியாக முல்லை முஸ்ரிபா விடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதையும், அருகில் இணைப்பாளர் **எமமன்சவ்**யையும் காணலாம்.

பாத் பைன்ட்ரர் பவுண்டேசன் நிறுவனம் ஏற்பாடுசெய்த Covid 19- நூல்வெளியீடு.

பாத் பைன்ட்ரர் பவுண்டேசன் நிறுவனம் ஏற்பாடுசெய்த Covid 19 - தடுத்தல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வழிகாட்டி கைநூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு 19.10.2020 அன்று மாலை கொழும்பு ஹெவ்லொக் சிட்டிடிஸ்சாட் அரங்கில் நடைபெற்றபோது மக்கள்

சீனக்குடியரசின் தூதுவராலய அரசியல் பிரிவு பிரதம அலுவலர் லுஹோகொங்கிடமிருந்து டவர் நிதியத்தின் பணிப்பாளர்சபை உறுப்பினர் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக்கொள்வதையும், தமிழாக்கம் செய்த பேராசிரியர் தை.தனராஜ், மன்றத்தலைவர் பேர்னாட் குணதிலக. மற்றும் டாக்டர் முரளி வல்லிபுரநாதன், ஏற்பாட்டாளர் கே.பாலசுந்தரம் ஆகியோரையும் படத்தில் காணலாம்.

ஞானம் கலை இலக்கியப்பன்னை இணையவழி நடத்திய கருத்தாடல் - ஞானம் ஒக்டோபர் (245) இதழை முன்னிறுத்திய பார்வை

மேற்படி நிகழ்வு 17-10- 2020 அன்று இலங்கை நேரம் மாலை 5.00 மணிக்கு தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இணையவழி ஆற்றுப்படுத்தலில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில், வைத்தியர் ரஞ்ஜனி சுப்பிரமணியம், பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் (கனடா), எழுத்தாளர் நவஜோதி ஜோகர்டன்ம் (லண்டன்), எழுத்தாளர் கே.எஸ். சுதாகர் (அவுஸ்திரேலியா), கலாநிதி. சு. குணேஸ்வரன் ஆகியோர் பங்குபற்றி கருத்துரை வழங்கினர். பார்வையாளர்களாக 40 பேர்வரை கலந்து கொண்ட இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் ஆசி. கந்தராஜா (அவுஸ்திரேலியா), கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் (கனடா), திரு. இராஜேஸ்வரன் (கனடா), லெ. முருகபூபதி (அவுஸ்திரேலியா) ஆகியோரும் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

வாசகர் பேசுந்ரார்

ஞானம் 245^{ஆம்} இதழில் எழுத்தாளர் பிரமீளா பிரதீபன் எழுதியுள்ள **உரப் பழுக்கள்** என்ற பெயரிலான சிறுகதை ஒரு யதார்த்தமான சிறுகதை ஆகும். சுரேகா என்ற தொழிலாளியின் நிலை மிகவும் பரிதாபமாக உள்ளது. மேலதிகாரியான அனுரவை எடுத்தெறிந்து பேசினால் வேலை பறிபோகும். வேலை பறிபோனால் அடுத்த வேலை சாப்பிட வழி இல்லை. கணவனோ பொல்லாத குடிகாரன். அனுரவிடம் சாராயம் வாங்கிக் குடித்துவிட்டு மனைவியான சுரேகாவிடம் “ஏண்டி பேசாமல் அவனுடன் இணங்கிப் போனால் குறைந்தா போய்விடுவாய்? மண் தின்னுவதை மனிசன் தின்றால் என்னடி? அவரைச் சந்தோசப்படுத்தினால் நீ கஸ்டப்பட்டு வேலை செய்யாமல் இஸ்டப்படி நடக்கலாம் என்கிறார் அனுர மாத்தயா, எனக்கும் ஓசியில் குடிப்பதற்கு நிறையச் சாராயம் கிடைக்கும்.” என்று கூறிக் கற்புக்கு விலை பேசுகின்றான் கணவன். மனைவியின் கற்புக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய கணவனே மனைவியின் கற்பை ஏலத்தில்விட முயற்சிக்கின்றான். சுரேகாவுக்கு வேறு வழி ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அனுரவைப் பற்றி முறையிடுவதற்காகப் பெரிய துரையின் பங்களாவுக்குச் செல்கின்றாள். சிறுத்தைக்குப் பயந்து சிங்கத்தின் குகைக்கு ஓடிச் சென்றது போலவே உள்ளது சுரேகாவின் கதை. சிங்கத்தின் குகையில் என்ன நடந்தது என்பதை ஊகிக்கும் வேலையை வாசகர்களிடமே விட்டுள்ளார் ஆசிரியர். சுரேகாவின் நிலையை இட்டுக் கவலைப்படுவதா? ஆத்திரப்படுவதா? அடக்குமுறையாளர்களைக் கன்னாபின்னா என்று திட்டுவதா? ஒன்றுமாகப் புரியவில்லை. என்று தணியும் இந்தக் காமத்தின் மீதான மோகம். என்று தணியும் இந்த அப்பாவிப் பெண்களின் சோகம்.

- கா.தவயாலன், தம்பசிட்டு, பருத்தித்துறை

ஓக்டோபர் ஞானம் தந்த கதைகள் மீது ஒரு சுருக்கமான கண்ணோட்டம்: **பிரமீளா பிரதீபன்** சுரேகா பாலைவனத்தில் பசுமையைத் தேடி கானல் நீரைக் காண நேர்ந்தது மனதைத் தகிக்கிறது. குண்டம்மாவின் குடும்பத்தின் மீது மதிவதனி வீசிய பாசவலை மனதைப் பிணிக்கிறது. கண்ணதாசனதும் **நஜ்முல் ஹுசைனதும்** படிப்பிணைகளில் வலிந்து திணிக்கப்பட்டதான தோற்றப்பாடு நிலவினாலும் அவற்றிலுள்ள கருப்பொருட்களின் கனதி புறந்தள்ள முடியாதது. சுந்தாவின் கடுகுக் கதைகளில் கடுகின் காரம் தெரிகிறது.

-வே.தில்லைநாதன், திருகோணமலை

ஞானம் 245^{ஆவது} இதழானது பக்கங்களால் மட்டுமல்ல அந்தப் பக்கங்களை அலங்கரித்த படைப்புகளாலும் கனதி பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிந்தது. அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவிக்கப்பட்ட கலாபூஷணம் **கா. தவயாலன்**ின் அடக்கமான இலக்கியப்பணியை, அவர்தம் ஆளுமையை சிறப்பான முறையில் அறியத்தந்த திரு. **நா. ஷா.** அவர்களுக்கும் ஞானத்திற்கும் எனது பாராட்டுகள்.

அவதாரபுருஷனான சீத்தா ராமனை ஒரு சாமானியனான ரோகினி மணாளன் வெற்றி கொண்ட விதத்தை தத்ருபமானதோர் கதையாகப்படைத்த **கண்ணதாசன்**ின் எதிரகால எழுத்துக்களும் பரிசு பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிரமீளா பிரதீபன்ின் உரப்பழுக்கள் உள்ளத்தைக் குடைகிறது. வளர்ந்து வரும் ஒரு சிறந்த படைப்பாளி விளிம்பு நிலைமக்களின் விடுதலை விரும்பி, சகலதையும் ‘சமாளித்துப்போ’ என்ற கருத்தியலை முன்வைத்திருப்பது நெருடலைத்தருகிறது. பயந்து அடங்கிப்போனால் சுரேக்கா போன்ற பெண்களின் விடுதலை எப்போ? விடிவெப்போ?

நாலகர் என். எஸ். அவர்களின் யாழ்ப்பாணப்புக்கையிலையின் காரம் நாசியைத் தொடுகிறது. எனது உறவினர் சிலர் ‘சுருட்டு’ கொட்டில் முதலாளிகளாகவும், பலர் சுரண்டப்பட்ட சுருட்டுத் தொழிலாளிகளாகவும் வாழ்ந்து மறைந்த காலங்களை அவரது கட்டுரை எனக்கு நினைவூட்டியது.

மொத்தத்தில் ஞானம் 245 இதழின் கனதிக்குப் பங்களித்த அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள். விரிவஞ்சி அவற்றை எடுத்துரைக்க இயலவில்லை மன்னிக்கவும்.

ஷெல்லிதாசன் திருகோணமலை

ஞானம் பாலச்சந்திரனுக்கு வணக்கம். ஞானம் பதிப்பகத்தினூடாக வெளிவந்த தங்களின் “மெல்ஹொ பாத்திரயார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு - 1759” எனும் நூலைக் காணும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி பற்றிய தங்களின் ஆய்வு வரவேற்கத்தக்கது. தங்களின் நூலிலிருந்து பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பற்றிய ஏராளமான தெரியாத விடயங்களை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

தாங்கள் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள Rev. J. P. Fabricius, C. T. E. Rhenius, Peter Percival ஆகியோரின் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு பிரதிகள் எம்மிடம் முழுமையாக உள்ளன. ஆனால் இந்தியாவில் இருக்கும் கிறிஸ்தவர் உட்பட்ட அனேகருக்கு ஈழத்து மெல்ஹொ பாத்திரியாரின் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி பற்றிய விபரங்கள் தெரியாது என்றே கூறல்வேண்டும். தங்களிடம் கொழும்பில் 1759^{இல்} அச்சேறிய பைபிள் பதிப்பு இருப்பதாக எழுதியுள்ளீர்கள். அதன் இலத்திரனியல் பிரதியை எமக்கு தந்து உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம். நன்றி.

- ஜோன் ஜெயானந்தம், மோரியா ஊழியங்கள் (சென்னை)

“முதுமைக்கு ஒரு முதுமை வந்து .....”

முதுமைக்கொரு முதுமைவந்து மூச்சிழந்து போகாதோ? வதுவையவள் வயதின்லே வலுவிழந்து நோகின்றாள் பொதுமைக்கும் வாழ்வென்றால் வீழ்வதுதான் விதியாமோ? புதுமைக்கும் முதுமையொன்று முகிழ்க்காமல் போகாதோ? அறுபதைத் தாண்டிவிட்டால் வருகின்ற வருடமெல்லாம் ஐந்தைந்து அகவைகளாய் ஆலோலம் இசைக்கிறதே! அறுவைகளாய் அவரளந்த கதைகளெல்லாம் மாறிவிடும் சொந்தங்கள் பந்தங்கள் வெந்தபுண்ணில் வேல்பாய்ச்சும் கிழப்பருவம் வந்துவிட்டால் இளமைக்கால ஏக்கம்வரும் பழம்தின்று கொட்டைபோட்ட நினைவெல்லாம் வந்துபோகும் இழந்துவிட்ட இளமைமீள அனுபவிக்க மனம்துடிக்கும் குழந்தையாய் இருந்துவிட்டால்..... ஆஹாஹா என்றிருக்கும்!! காத்திருந்து பார்த்திருந்து காணாத நோய்களெல்லாம் கண்பொழுதில் வந்துசேரும் பிண்பொழுதின் நினைவுவரும் சொத்திருந்தும் சுகமிருந்தும் மொத்தமும் செத்திருக்கும் குணம் காணாரணங்களெல்லாம் கும்மாளம் போட்டிருக்கும் முதுமையில்லா வாழ்வொன்று நித்திலத்தில் சாத்தியமோ? மருத்துவத்தில் மகத்தான முடிவொன்று பார்த்திடமோ! குருத்தோலை சிரித்திருக்கும் காவோலை வீழ்ந்திடவே புதுமையிலும் புதுமையாய் இவ்விதியை மாற்றிடமோ! முதுமையென்றால் அனுபவமாம் மூதறிஞர் சொல்லுகின்றார் உடல்வலியின் உளவலியின் அறுவடைதான் அனுபவமோ? எதுகையென்றும் மோனையென்றும் கவிதைவரி பாடினும் கடல்போலக் கவலைகளின் முகவரிதான் தேடிவரும் மூப்புக்கொரு ஆப்படிப்போம் மூளைக்கொரு மொழிசொல்வோம் மூதவையில் முன்மொழிவோம் முதுமையதை நீக்கிடவே முப்பொழுதும் எப்பொழுதும் இளமையிலே திளைத்திடவோம்! முதுமைக்கொரு சாவுமணி மருத்துவத்தால் அடித்திடவோம்!!

- செல்வையா சுப்ரமணியம்

